ने १८६७ ना २५ मा एक्ट मुजब
रजीस्टर कराव्युं छे.

अनुक्रमणिका.

प्रस्तावनानी अनुक्रमणिका.

नंबर.	विषय.	पृष्ट.
१	चोर्यासी गच्छोनी स्थापना	२
२	चोर्यासी गच्छोनां आचार्योनां नामो	३
३	गच्छोनां नामो....	६
४	भिन्नमालनो इतिहास	९
५	भिन्नमालनां चार नामो	९
६	विजयंत राजानुं जैनी थवुं....	१३
७	विजयंत विगेरे जैनी राजाओ	१५
८	भाण राजाना संघनो परिवार	१७
९	कुलगुरुओ माटे निर्णय	१७
१०	कुलगुरु माटे करेली मर्यादा	१८
११	कुलगुरुओए करेली इतिहास लखवानी शिरुआत	१८
१२	भाण राजाना ओशपालनी कन्या साथे लग्न	२०
१३	श्रीमाळी जैनोनी उत्पत्ति	२३

नंबर.	विषय.	पृष्ठ.
१४	श्रीमालीओनां बासठ गोत्रोनां नाम	२४
१५	पोरवाड श्रावकोनी उत्पत्ति....	२५
१६	भिन्नमाल नगरनी चडती पडती	२६
१७	नाणक तथा वल्लभीगच्छनी पटावली	२८
१८	विधिपक्ष तथा अंचलगच्छ....	२९
१९	जयसिंहसूरि विगेरे आचार्योए प्रतिबोधेला गोत्रो	३१
२०	ओशवालोनी उत्पत्ति	३३
२१	ओशवालोनां गोत्रो	३५
२२	श्रीमालीओनां गोत्रो	३९
२३	अग्रवाल विगेरे ज्ञातिओनां गोत्रो	४१
२४	जैनोनी मुख्य ज्ञातिओ	४२

गोत्रोनी अनुक्रमणिका.

नंबर.	विषय.	पृष्ट.
२५	हरियाण गोत्र....	१
२६	गाल्हा गोत्र	५
२७	नागडा गोत्र	१०
२८	लघु नागडा गोत्र	१९
२९	मीठडीया गोत्र....	२०
३०	वडोरा (वडेरा) गोत्र	२४
३१	हथुंडीया राठोड गोत्र	३३
३२	पडाइया गोत्र....	३४
३३	घाहणी गोत्र	३७
३४	जासल गोत्र	३९
३५	बोहड गोत्र	४१
३६	कामसा गोत्र	४२
३७	चहुआण गोत्र	४४

नंबर.	विषय.	पृष्ठ.
३८	कार्शिआ गोत्र	४६
३९	कात्यायन गोत्र	४८
४०	कौत्सा गोत्र...	५०
४१	मद्गलायन गोत्र	५४
४२	आत्रेय अने जाला गोत्र	५७
४३	कश्यप गोत्र....	६०
४४	वात्स्य गोत्र....	६४
४५	[illegible] गोत्र	६६
४६	[illegible] गोत्र	७०
४७	[illegible] गोत्र	७४
४८	[illegible] गोत्र	७७
४९	[illegible] गोत्र	८०
५०	[illegible] गोत्र	८१
५१	[illegible] गोत्र	८३
५२	[illegible] गोत्र	८६

नंबर.	विषय.	पृष्ट.
५३	गांधी (सहसगुणा) गोत्र....	९१
५४	देवाणंदसखा गोत्र	९७
५५	गर्दीम गोत्र	१०३
५६	लोलाडीया गोत्र....	१०९
५७	देहिल गोत्र	११०
५८	महालक्ष्मी गोत्र....	११२
५९	पापच गोत्र	११४
६०	पुष्पायन गोत्र ...	११९
६१	कारीस गोत्र	१२२
६२	फांटीया (गोखरु) गोत्र	१२३
६३	देदीया गोत्र	१३०
६४	चोरीचा गोत्र	१३५
६५	स्याल गोत्र	१३७
६६	महाजनी गोत्र ..	१३९
६७	महुडीया गोत्र	१४१

नंवर.	विषय.	पृष्ट.
६८	सोनगिरा गोत्र....	१४४
६९	केसवाणेचा गोत्र	१४५
७०	सीसोदीया गोत्र....	१४६
७१	निघ्घुया गोत्र	१४७
७२	कास्यप गोत्र	१४८
७३	मांडलकोटा गोत्र	१५३
७४	काला परमार गोत्र	१५४
७५	लालण गोत्र	१५५
७६	वर्धमानशाह तथा पद्मसिंहशाहनुं वृत्तांत.	१६२

☞ उपर जणावेला गोत्रोनी शाखाओ तथा पेटा शाखाओनां नामो ते ते गोत्रोना वृत्तांतनी शिरुआतमां आपेला छे.

प्रसिद्ध कर्ता

प्रस्तावना

सुज्ञ वाचकोने विदित थाय के आ "जैन गोत्र संग्रह" नामना पुस्तकमां जैनोना संबंधवाळी प्राचीन इतिहासिक बाबतो घणा श्रमथी संग्रह करी उपयोगी जाणी प्रसिद्ध करेली छे, जे वांचवाथी मालुम पडशे. प्राचीन काळमां जैनोनां गोत्र, कुल, वंश तथा तेओना वंशजोनां नामो तेओना कुलगुरुओ लखता हता. हालमां पण केटलाक देशोमां तेवा भाट आदिकथी ओळखाता वहवंचाओ विगेरे ते पद्धतिने अनुसरी तेम करता देखाय छे. अने एवी रीतना प्राचीन इतिहासनो केटलोक भाग जळवाइ रहेलो छे, परंतु तेवो इतिहास फक्त तेओना चोपडा अथवा टीपणा जेवा लांब खरडाओमां अव्यवस्थित हालतमां तेओ पासेज होवाथी बीजा कोइनी पण जाणमां आवी शकतो नथी, तेम पोतानी आजीविकामां नुकशानी थवाना भयथी तेओ ते छपावी प्रसिद्ध करवामां संकोचाय छे, अने तेथी तेवी प्राचीन इतिहासिक हकीकत अंधारामांज रही लोकोपयोगी थती नथी. अमोए घणा श्रमथी जैनोनी तेवी प्राचीन इतिहासिक हस्तलिखित हकीकतो मेळवी तेनो संग्रह करी आ पुस्तकमां छापी

प्रसिद्ध करी छे, जेने उपयोगी जाणी जैनो तेनो लाभ लेशे तो हुं मारा आ श्रमने सफल थयेलो जाणीश.

जैनोमां आवी रीतनो कुलपरंपराओनो इतिहास लखवानी शिरुआत विक्रम संवत ७७५ ना चैत्रसुदी सातमथी श्रीवर्धमानपुरमां थयेली छे, अने ते संबंधि नीचे मुजब इतिहास एक प्राचीन हस्त लिखित लेखमां लखेलो मल्यो छे.

श्री चोर्यासी गच्छोनी स्थापना,

श्री महावीर प्रभु पछी ११९३ ना वर्षमां अने विक्रम संवत ७२३ मां (मतांतरे १४६४–९९४) मां श्री उद्योतनसूरिना नीचेमुजब चोर्यासी शिष्यो हता, तथा तेओ सघळा महाविद्वान् हता, अने तेओ सर्वे सूरिपदने लायक हता, गुरुए तेमने पूछवाथी तेओए कह्युं के अमो सर्वने सूरिपद मेळववानी इच्छा छे. पछी गुरुमहाराज ते सर्व शिष्यो साथे विहार करता भिन्नमाल नगरनी पासे वटगाम नामना गाममां आव्या, ते गामनी उत्तर दिशामां एक महान वडनुं वृक्ष हतुं, ते नीचे विश्रामपाटे

गुरुमहाराज शिष्योसहित बेठा, त्यारे शासनदेवता तरफथी एवी आकाशवाणी थइ के, जो अहीं सूरिपदनी स्थापना थशे, तो तेओनो विस्तार सैंकडोगमे शाखाओथी वृद्धि पामशे. ते सांभळी गुरुमहाराजे पोताना ते चोर्यासी शिष्योने सूरिपद आप्युं. ते चोर्यासी आचार्योनां नामो नीचेमुजब हतां, *

---

१ सर्वदेवसूरि.
२ प्रभानंदसूरि.
३ हरियाणंदसूरि.
४ शिवदेवसूरि.
५ जिनेंद्रसूरि.
६ दयाणंदसूरि.
७ गजे.
८ आणंदसूरि.
९ धर्माणंदसूरि.
१० राजाणंदसूरि.
११ सौभाग्यचंद्रसूरि.
१२ देवेंद्रसूरि.
१३ स   रि.
१४ प्रशाणंदसूरि.

---

* जे प्राचीन हस्तलिखित लेखपरथी आ नामो छापी प्रसिद्ध कर्यां छे, ते लेखनो केटलोक भाग जीर्णताने लीधे फाटी गयेलो होवाथी केटलांक नामो संपूर्ण छापी प्रसिद्ध करी शकायां नथी.

प्रसिद्ध करी छे, जेने उपयोगी जाणी जैनो तेनो लाभ लेशे तो हुं मारा आ श्रमने सफल थयेलो जाणीश.

जैनोमां आवी रीतनो कुलपरंपराओनो इतिहास लखवानी शिरुआत विक्रम संवत ७७५ ना चैत्रसुदी सातमथी श्रीवर्धमानपुरमां थयेली छे, अने ते संबंधि नीचे मुजब इतिहास एक प्राचीन हस्त लिखित लेखमां लखेलो मल्यो छे.

श्री चोर्यासी गच्छोनी स्थापना,

श्री महावीर प्रभु पछी ११०३ ना वर्षमां अने विक्रम संवत ६२३ मां (मतांतरे १४६४–९९४) मां श्री उद्योतनसूरिना नीचेमुजब चोर्यासी शिष्यो हता, तथा तेओ सघळा महाविद्वान् हता, अने तेओ सर्वे सूरिपदने लायक हता, गुरुए तेमने पूछवाथी तेओए कह्युं के अमो सर्वेने सूरिपद मेळववानी इच्छा छे. पछी गुरुमहाराज ते सर्व शिष्यो साथे विहार करता भिन्नमाल नगरनी पासे वडगाम नामना गाममां आव्या, ते गामनी उत्तर दिशामां एक महान वडनुं वृक्ष हतुं, ते नीचे विश्रामवा

गुरुमहाराज शिष्योसहित बेठा, त्यारे शासनदेवता तरफथी एवी आकाशवाणी थइ के, जो अहीं सूरिपदनी स्थापना थशे, तो तेओनो विस्तार सेंकडोगमे शाखाओथी वृद्धि पामशे. ते सांभळी गुरुमहाराजे पोताना ते चोर्यासी शिष्योने सूरिपद आप्यां. ते चोर्यासी आचार्योनां नामो नीचेमुजब हतां, *

---

१ सर्वदेवसूरि.
२ प्रभानंदसूरि.
३ हरियाणंदसूरि.
४ शिवदेवसूरि.
५ जिनेंद्रसूरि.
६ दयाणंदसूरि
७ गज
८ आणंदसूरि.
९ धर्माणंदसूरि.
१० राजाणंदसूरि.
११ सौभाग्यचंदसूरि.
१२ देवेंद्रसूरि.
१३ स   रि.
१४ प्रज्ञाणंदसूरि.

* जे प्राचीन हस्तलिखित प्रतमांथी आ नामो छापी प्रसिद्ध कर्यां छे ते प्रतमां केटलोक भाग जीर्ण थइ गयेलो होवाथी केटलांक नामो संपूर्ण छापी प्रसिद्ध करी शकाया नथी.

१५ सर्वाणंदसूरि.
१६ संघाणंदसूरि.
१७ सोमाणंदसूरि.
१८ यक्षायणसूरि.
१९ सूरि.
२० सामंतसूरि.
२१ शिवप्रभसूरि.
२२ उदयराजसूरि.
२३ देवराजसूरि.
२४ गांगेयसूरि.
२५ प्रभसूरि.
२६ धर्मसिंघसूरि.
२७ संघसेनसूरि.
२८ सेनतिलकसूरि.
२९ चारित्रसूरि.
३० भानु.
३१ ब्रह्मचारि.
३२ विनयसूरि.
३३ विजयाणंदसूरि.
३४ वल्लभसूरि.
३५ दानदेवसूरि.
३६ मान.
३७ राजदेवसूरि.
३८ जोगाणंदसूरि.
३९ भीमराजसूरि.
४० सोमप्रभसूरि.
४१ कृष्णसूरि.
४२ नसूरि.
४३ पद्माणंदसूरि.
४४ नारायणसूरि.
४५ कर्मचंदसूरि.
४६ भावदेवसूरि.
४७ देवस.
४८ ल्लसूरि.
४९ नगराजसूरि.
५० पांडुसूरि.
५१ पुष्कलसूरि.
५२ डोडसूरि.

५३ खीमसूरि.	६९ महामभसूरि.
५४ य	७० नलसूरि.
५५ सोवीरसूरि.	७१ रत्नराजसूरि.
५६ मथुरासूरि.	७२ भसूरि.
५७ मंगलसूरि.	७३ फर्णसूरि.
५८ जिनसिंघसूरि.	७४ मेघाणंदसूरि.
५९ वीरसूरि.	७५ भजराजसूरि.
६० वृद्ध.	७६ सारिंगसूरि.
६१ शीलदेवसूरि.	७७ रंगमभसूरि.
६२ शांवसूरि.	७८ लसूरि.
६३ मियांगसूरि.	७९ गोकर्णसूरि.
६४ आणाणंदसूरि.	८० सहदेवसूरि.
६५ रामसूरि.	८१ भूतसंघसूरि.
६६ रवि.	८२ वाहटसूरि.
६७ प्रभासेनसूरि.	८३ लाडणसूरि.
६८ आणंदराजसूरि.	८४ राजसूरि.

एवी रीते चोर्यासी आचार्योने वडना वृक्ष नीचे सूरिपद आपवाथी तेओनुं वडगच्छ नाम पड्युं. हवे त्यांथी विहार करी तेओमाना जे आचार्य प्रथमनुं चतुर्मास

जे गाममां कर्युं, ते गामना नामथी तेओनो गच्छ* शिरु थयो. तेओमाना पेहेला आचर्य श्रीसर्व   विहार करताथका गुजरातमां वढीयार देशमां आवेला शंखेश्वर गा-

* आ चोर्यासी गच्छोनां कयां कयां नामो हतां, ते हजुसुधी मने उपलब्ध थयां नथी, परंतु जैन ग्रंथोमां, तथा शिलालेखो विगेरेमां प्रायें करीने नीचे जणावेलां गच्छोनां नामो हालमां जोवामां आवे छे.

१ अंचल	१२ कोटिक
२ आगमिक	१३ खरतर
३ उपकेशीय	१४ चंद्र
४ उत्तराध	१५ चंद्रप्रभ
५ उकेश	१६ चित्रवाल
६ कडुआ	१७ चैत्र
७ कमलकलस	१८ छोलीवाल ज्ञाडापल्लीय
८ कृष्णार्षि	१९ तपा
९ कोरंट	२० तावकीय
१० कुतुबपुरा	२१ त्रिभविया
११ कतुक	२२ थारापद्र

मर्मा आवी चतुर्मास रह्या, अने तेथी तेमना गच्छनुं "शंखेश्वर गच्छ" नाम पाड्युं. ते गाममां सोलंकी वंशनो सांख्यकुमार नामे क्षत्रिय तेमनो शिष्य थयो, तथा केटलेक काळे ते विद्वान थयाथी आचार्यश्रीए तेने

---

२३ देवानंदित
२४ धर्मघोष
२५ नागेंद्र
२६ निर्वृत्ति
२७ नाणकीय
२८ निगम
२९ निग्रंथ नाणावाल
३० नागपुरीय
३१ पल्लीवाल
३२ प्रवीर्य
३३ पार्श्वनाथ
३४ पिप्पल
३५ पूर्णिमा पालीताणीय
३६ प्रभाकर
३७ पार्श्वचंद्र
३८ ब्राह्मण
३९ बृहद्
४० ब्रह्माणीय
४१ बीजमत
४२ बृहत्खरतर
४३ भावडार
४४ भिन्नमाल
४५ मलधारी
४६ महाहडीय
४७ मडुकर
४८ यशसूरि
४९ रुद्रपल्लीय
५० राज

विक्रम संवत ७८५ मां सूरिपद शंखेश्वर गाममांज आ-
चीने आप्यूं, तेनुं बीजुं नाम पद्मदेवसूरि राख्युं. तेनी पाटे
विक्रम संवत ७७२ मां श्रीउदयप्रभसूरि थया.

———(०)———

---

५१ लुंपक
५२ विद्याधर
५३ वल्लभी
५४ विवंदणीक
५५ विभावक
५६ विजय
५७ विधिपक्ष
५८ वृद्धपोसल
५९ वेपधर
६० वाणिज्य
६१ वज्जय
६२ विशावल
६३ वायड
६४ साडर
६५ सरवाल
६६ संडेरक
६७ सागर
६८ सिद्धांति
६९ सार्धपूर्णमीयक
७० सरस्वती
७१ शंखेश्वर
७२ पंडिल्ल
७३ हुंबड
७४ हर्षपुरीय

* भिन्नमालनो इतिहास.

विक्रम संवत १०२ मां मारवाडमां आवेला भिन्नमाल नामना नगरमां सोलंकी वंशनो अजितसिंह नामे राजा राज्य करतो हतो, ते वखते मीरमामोचो नामना म्लेच्छे (मुसलमान राजाए) ते नगरपर चडाइ करी तेनो घणे भागे विनाश कर्यो,लाखो माणसो त्यां मराणा, तथा ते अजितसिंह राजा पण मार्यो गयो. पछी ते म्लेच्छो त्यां लुंटफाट करी चाली गयाबाद पाछुं ते नगर

---

* आ नगरनां चार युगोमां जूदां जूदां श्रीमाल, रत्नमाल, पुष्पमाल अने भिन्नमाल एम चार नामो थयेलां छे, तेमज ते नगरनी अत्यंत जाहोजलाली घणा काळथी प्रसिद्ध छे. ते माटे उपदेशकल्पवल्लीना कर्ता श्रीइंद्रहंसगणी लखे छे–के

श्रीमालमिति यन्नाम । रत्नमालमिति स्फुटं ॥
पुष्पमालं पुनर्भिन्न–मालं युगचतुष्टये ॥ १ ॥
चत्वारि यस्य नामानि । वितन्वंति प्रतिष्ठितिं ॥
अहो नगरसौंदर्य–महार्यं त्रिजगत्यपि ॥ २ ॥

॥ इत्यादि ॥

ग्रस्युं, ते वखते त्यां श्रीश्रीमाली ब्राह्मणोनां एकत्रीस हजार घरो हतां. अनुक्रमे संवत ५०३ मां ते भिन्नमाल नगरमां सिंहनामे राजा राज्य करतो हतो, ते राजाने पुत्र न होवाथी तेणे पोतानी खीमजदेवी नामनी गोत्रदेवीनुं आराधन कर्यु, सात दिवसो सुधी जलरहित उपवास करी दर्भना संथारापर ते सूतो त्यारे देवीए प्रत्यक्ष थइ कह्युं के तारा भाग्यमां पुत्र नथी, माटे जो तारे पालक (दत्तक) पुत्र जोइतो होय तो महारी वहेन जइयाण देवीनुं तुं आराधन कर ? ते तने तेवो पालक पुत्र आपशे, वळी ते जयाणदेवीनो प्रासाद अहींथी पूर्वदिशामां छे. पछी राजाए तेणीनुं वचन स्वीकारीने प्रभाते त्यां जइ ते जयाणदेवीनी स्तुति करी. प्रसन्न थयेली देवीए प्रत्यक्ष थइ कह्युं के तारी पुत्रनी वांछा हुं संपूर्ण करीश. एम कही ते देवी पोताना ज्ञानना उपयोगथी अवंती नगरीना मोहल नामना क्षत्रियना तुरतना जन्मेला पुत्रने लावी, अने पोताना निर्माल्य एवां पुष्पोना समूहमां मूक्यो. पछी तेणे ते सिंहराजाने कह्युं के मारां निर्माल्य पुष्पोना समूहमां जे बाळकने में मूक्यो छे, तेने लेइने तारे मारा नामथी तेनुं जइआणकुमार नाम राखवुं, ते बाळक

यौवनवय पामी तारां राज्यनो धुरंधर थशे. पछी ते सिंहराजा ते बाळकने लेइ घेर आव्यो, तथा स्वजनवर्गने एकठा करी महोत्सवपूर्वक ते बाळकनुं तेणे जइआणकुमार नाम पाड्युं. एवी रीते संवत ५२७ मां ते जइआणकुमार भिन्नमालनो राजा थयो. तेने अठावीस राणीओमांथी नवाइ नामनी राणीने श्रीकर्णआदिक सात पुत्रो थया. तेओमांथी संवत ५८१ मां श्रीकर्ण तेनी गादीए राजा थयो, तेने पंचावन राणीओमांथी सोमाबाइ नामनी राणीना मूलजीआदिक पांच पुत्रो थया. तेओमांथी मूलजी संवत ६०५ मां तेनी गादीए राजा थयो. तेने पंचावन स्त्रीओमांथी सोनाइ नामनी पटराणीनो गोपाळ पुत्र थयो, अने ते संवत ६४५ मां तेनी गादीए राजा थयो. तेने पचीस राणीओमांथी लक्ष्मीबाइ नामनी पटराणीना रामदासआदिक एकवीस पुत्रो थया. तेओमांथी संवत ६७५ मां रामदास तेनी गादीए राजा थयो. तेने पांच राणीओमांथी श्रीबाइ नामनी पटराणीनो सामंत नामे पुत्र थयो. ते वेनातट नगरना पडुआणवंशी रत्नादित्य राजानी मानबाइ नामनी पुत्रीने परण्यो हतो. संवत ७८५ मां ते भिन्नमाल नगरनी गादीए राजा थयो.

तेनी पचीस राणीओमांथी पटराणी मानवाहने जयंत अने विजयंत नामना वे पुत्रो थया, तओ वन्ने सरखा तथा महातेजस्वी हता. त्यारे ते सामंत राजाए पोताना राज्यना विभाग पाडी वन्ने पुत्रोने सोंप्या. जयंतने मुख्य भिन्नमालनुं राज्य आप्युं, अने विजयंतने लोहिआण नामना नगरनुं राज्य आप्युं. एवी रीते संवत ७१९ मां ते जयंत अने विजयंत राज्यगादीपर वेठा. एवामां पिताना मृत्युवाद जयंतराजाए पोताना भाइ विजयंतनुं लोहिआण नगरनुं राज्य वलात्कारे खुंचवी लीधुं, त्यारे विजयंत वेनातटमां पोताना मामा अने रत्नादित्य राजाना पुत्र वज्रसिंहपासे पोताने मोशाळ नाशी गयो, अने त्यां जइ तेणे जयंतनो अन्याय कही संभळाव्यो. ते सांभळी तेना मामाए तेने आश्वासन आपी कह्युं के हमणां तो वर्षाकाळ नजीक छे, माटे हमणां तारे शंखेश्वर गाममां रहेवुं, चतुर्मास पछी हुं तने तारुं लोहियाण नगरनुं राज्य पाछुं अपावीश. एवी रीतनुं पोताना मामानुं वचन स्वीकारीने ते पोताना परिवारसहित शंखेश्वर गाममां गयो, अने त्यां सुखे समाधे पोतानो वखत गाळवा लाग्यो.

विजयंत राजानुं जैनी थवुं.

एवामां ते शंखेश्वर गाममां बृहद्गच्छीय श्रीसर्वदेवसूरि चतुर्मास रह्या हता, तथा ते सर्व विद्यामां पारंगामी महाअतिशयवंत हता. एक वखते ते आचार्य गाम बहार स्थंडिल गया हता, ते वखते ते विजयंत राजा पण शिकारमाटे ते मार्गे जतो हतो, तेने ते आचार्य सन्मुख मळ्या. ते मिथ्यात्वी राजाए अपशुकन मानी आचार्यने मारवामाटे पोतानो हाथ उंचो कर्यो, परंतु गुरुमहाराजना अतिशयथी तेनो ते हाथ एमज उंचो रही गयो, अने तेना शरीरमां तेथी घणी वेदना थवा लागी. त्यारे राजाए जाण्युं के आ कोइ महाचमत्कारी पुरुष छे, एम विचारी ते घोडाउपरथी नीचे उतरी गुरुना चरणोमां पडी विनंति करवा लाग्यो के, हे भगवन्! आप मारा अपराधनी क्षमा करो? अज्ञानताने लीधे में आपनो अविनय कर्यो छे, एवी रीते क्षमा मागवाथी तेनो हाथ पाछो यथास्थित थइ गयो, तथा शरीरनी वेदना पण दूर थइ. पछी ते विजयंत राजाए धर्मसंबंधि हकीकत पुछवाथी आचार्यश्रीए तेने दयामूल जैनधर्मनो उपदेश कर्यो अने तेथी ते विजयंत राजाए

बेठो. हवे एवामां भिन्नमाल नगरनो उपर वर्णवेलो जयंत राजा पुत्ररहित मरण पाम्यो, अने तेथी तेना राज्य माटे सर्व गोत्रिओमां क्लेश थयो. ते जोइ बलवान एवा भाणाराजाए ते भिन्नमालनुं राज्य पण पोते लेइ लीधुं, अने ते राजा महाप्रतापी थयो, तेनुं राज्य छेक गंगानदीना किनारासुधी विस्तार पाम्युं हतुं. एवी रीते ते भाणराजाने राज्यासनपर आव्ये अग्यार वर्षो वीत्याबाद (संसारीपणाना तेना काका) नागेंद्रगच्छीय श्रीसोमप्रभाचार्य भिन्नमालमां पधार्या, अने तेमणे पोताना सर्व कुटुंबिओवच्चेनो क्लेश दूर कराव्यो, राजा भाणे घणी विनंति करीने पोताना काका एवा ते श्रीसोमप्रभाचार्यने त्यां चतुर्मास राख्या, अने तेमना उपदेशथी भाणा राजाए संघसहित शत्रुंजय तथा गिरनारनी यात्रा करवानो मनोरथ कर्यो, तथा सोमप्रभाचार्यजीने पण संघसाथे पधारवा विनंति करी, तेम बीजा गच्छना पण घणा आचार्योने संघमां आववा माटे राजा भाणे विनंति करी बोलाव्या, ते साथे पोताना कुलपरंपराना गुरु श्रीउदयप्रभसूरिजीने पण बोलाव्या.

—✿—

भाणराजानोसंघपरिवार

ते भाण राजाना संघमां सात हजार रथ, सवालाख घोडा, दश हजार अश्वार हाथी, सात हजार पालखी, पचीस हजार भार उपाडनारा उंट, पचास हजार बळद, अने अग्यार हजार गाडांओ हतां.

कुलगुरुतेमाटे निर्णय

हवे राजाभाणने संघवी पदनुं तिलक करवा वखते श्री उदयप्रभसूरि राजाने तिलक करवा माटे तैयार थया, एवामां राजाना काका श्रीसोमप्रभाचार्ये कयुं के, आ भाणराजा मारो भत्रीजो थाय छे, माटे संघपतिनुं तिलक हुं तेने करीश. आवी रीते तेओ बन्ने परस्पर विवाद थयो त्यारे भाणराजाए बीजा गच्छोना संघमांथे जवा माटे पधारेला सर्व आचार्योने एकठा करी पूछयुं के, आ तिलक करवामाटे कोनो हक छे ? त्यारे तेओए कयुं के, परंपरामां चाल्या आवता कुलगुरुना तिलक करवामाटे हक छे, बीजानो हक नथी, एवी रीते निर्णय थवाथी श्रीउदयप्रभसूरिजीए भाणराजाने तिलक वधाव्युं.

कुलगुरुमाटे करेली मर्यादा.

त्यारबाद ते भाणराजाए पूछ्युं के अमुक आचार्य अमुक माणसनो कुलगुरु छे, एवी खातरी हवेथी शीरीते करवी ? त्यारे ते सर्व आचार्योए मलीने एवी मर्यादा बांधी के, आजथी मांडीने जे कोइ आचार्य जेने प्रतिबोधे, ते आचार्ये ते माणसना पुत्रआदिक सर्व परिवारनां नामो एक वहीमां लखवां.

कुलगुरुजए करेली इतिहास लखवानी शिरुआत.

आवी रीते नामोविगेरे लखवाथी परदेशमां रहेलाने पण खातरी थाय के आ अमुक गुरुनो श्रावक छे. वळी बीजी एवी पण मर्यादा बांधी के कोइ आचार्ये बीजा गच्छना कोइ श्रावकने प्रतिबोधी दीक्षामाटे तैयार कर्यो, त्यारे तेना परंपराना कुलगुरुनी आज्ञा लेइने तेने दीक्षा आपवी, परंतु जो कुलगुरु आज्ञा न आपे तो न आपवी, तेमज प्रतिष्टा, संघवीपदनुं तिलक अने व्रतोच्चारआदिक

कार्यो पण कुलगुरुपासेज कराववां. कदाच कुलगुरु परदे-
शमां होय तो तेमने त्यांथी बोलाववा, अने एवी रीते
आमंत्रण कर्या छतां पण जो ते न आवे, तो पछी बीजा
गुरुपासे ते प्रतिष्ठाआदिक धर्मकार्यो कराववां, अने त्या-
रथी जेणे प्रतिष्ठाआदिक कर्यां, तेज तेना कुलगुरु थया.
आवी रीतना करेला निर्णयना लखाणपर नागेंद्रगच्छीय
श्रीसोमप्रभाचार्य, उपकेशगच्छीय श्रीसिद्धसूरि, निवृत्ति-
गच्छीय श्रीमहेंद्रसूरि, विद्याधरगच्छीय श्रीहरियाणंदसूरि,
ब्रह्माणगच्छीय श्रीजज्जगसूरि, सांडेरगच्छीय श्रीईश्वरसूरि
तथा बृहद्गच्छीय श्रीउदयप्रभसूरि विगेरे चोर्यासी ग-
च्छोना नायकोए सही करी, अने तेमां राजाभाणे साक्षी
करी. उपर प्रमाणेनी मर्यादानो छेवटनो निर्णय श्रीवर्ध-
मानपुरमां विक्रम संवत ७७५ ना चैत्रसुदी सातमे कर्यो.

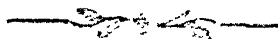

भिन्नमालना भाणराजाना ओशवालनी कन्या साथे लग्न.

संघ सहित यात्रा करी ते भाणराजा पोताना भिन्नमाल नगरमां आव्यो. ते भाणराजाने त्रणसो पचीस राणीओ हती, परंतु तेओमांथी कोइने पण संतान नहोतुं, त्यारे राजाए पोताना कुलगुरुने ते माटे पूछतां तेमणे कह्युं के उपकेश नामना नगरमां जयमल्ल नामे उपकेश (ओशवाल) ज्ञातिनो शेठ वसे छे, तेने रत्नाबाइ नामनी उत्तम गुणवाली पुत्री छे, तेणीनी साथे लग्न करवाथी तमोने पुत्र थशे. ते सांभळी भाणराजाए खुशी थइ तेणीनुं तेना पिता पासे मागुं कराव्युं, परंतु ते वणिके क्षत्रियराजाने पोतानी पुत्री आपी नहीं, बलात्कारे पण ते कन्या मळवी अशक्य लागवाथी राजाए ते कन्या मेळववा माटे सभा मध्ये बीडुं मूक्युं, परंतु कोइए ते बीडुं उपाड्युं नहीं. पाछळथी त्यांनी एक वेश्याए गुप्त रीते ते बीडुं राजापासेथी ग्रहण कर्युं. पछी ते वेश्या जोगणनो वेष पहेरी उपकेश नगरमां आवी, अने त्यां ते कोटीध्वज जयमल्ल नामना नगरशेठने घेर भिक्षा लेवाने बहाने गइ.

पछी धीमेधीमे ते हमेशां त्यां जइ शेठनी पुत्री ते रत्नाबाइ साथे वार्तालाप करी तेणीने खुशी करे. एवी रीते छमास वीत्याबाद तेणीए लाग जोइ एक वखत रत्नाबाइने कह्युं के, तुं भिन्नमालना भाणराजानी पटराणी था? कन्याये कह्युं के ते राजाए मारा पितापासे मारुं मागुं कराव्युं हतुं, परंतु मारा पिताए ते कबुल कर्युं नही. त्यारे फरीथी ते जोगणे कह्युं के जो तारी इच्छा होय तो हुं ते कार्य करावी आपुं. कन्याए कह्युं के जो ते राजा मने एक वचन आपे, तो हुं गुप्त रीते तेनी साथे लग्न करुं. जोगणे तेम करावी आपवानी कबुलात आपवाथी कन्याए पण हा पाडी. पछी ते जोगणे भिन्नमाल जइ भाणराजाने ते सर्व हकीकत जणावी. ते सांभळी खुशी थयेलो भाणराजा वेष बदली गुप्त रीते उपकेश नगरमां आव्यो, तथा त्यां तेने रत्नाबाइ साथे गुप्त मेळाप थयो. रत्नाबाइए कह्युं के तमारे बीजी घणी राणीओ छे, अने हालमां जोके तेओने कंइ संतान नथी, परंतु कदाच आगामिकालमां संतान थाय, तो तेने राज्य मले, अने मारा संतानने तो राज्य मळे नही, तो पछी अमो बन्ने मातापुत्रनी शी दशा थाय? ते सांभळी भाणराजाए तेणीने वचन आप्युं के

जो तने पुत्र थशे, तो हुं बीजा कोइने पण राज्य नही आपतां तारा पुत्रनेज राज्य आपीश, एवी रीते राजाए वचन आपी ते माटे देवगुरुनी आणा करी. त्यारे ते रत्नाबाइ गुप्त रीते राजा भाणसाथे भिन्नमाल आवी, अने त्यां महोत्सवपूर्वक तेओनां लग्न थयां. ते वखते रत्नाबाइनी उमर फक्त तेर वर्षोनी हती. पछी रत्नाबाइए ते हकीकतथी पोताना मातापिताने पण वाकेफ कर्यां. लग्न पछी पांच वर्षो वीत्याबाद रत्नाबाइए पोताना पिताने घेर एक पुत्रने जन्म आप्यो. अने त्यारपछी तेणीए एक बीजा पुत्रने पण जन्म आप्यो. तेओ बन्नेनां राणा अने कुंभा नामो हतां. हवे पुत्रोना जन्मबाद भाणराजाने जैनधर्मपर अत्यंत श्रद्धा थइ, अने तेथी तेणे पोताना कुलगुरु शंखेश्वरगच्छीय श्रीउदयप्रभगुरुपासे श्रावकना बार व्रतो अंगीकार कर्यां. तथा विक्रम संवत ७९० ना मागसर सुदी दशम रविवारे तेणे नगरमां एवी उद्घोषणा करावी के, जे कोइ माणस मारो साधर्मिक थशे, तेना सर्व मनोवांछित हुं संपूर्ण करीश.

श्रीमाली श्रावकोनी उत्पत्ति.

हवे ते समये ते भिन्नमाल नगरमां श्रीश्रीमाल ब्राह्मण ज्ञातिना बासठ करोडपति नगरशेठो वसता हता. भाणराजा तेओने घणुं सन्मान आपता हता, अने तेओ पण तेना आदरमानथी संतुष्ट थइ राजापर घणोज प्रेम राखता हता. पोताना राजा भाणने एवी रीते परमजैनी थयेलो जाणीने तेओने पण शुद्ध दयामय जैन धर्म स्वीकारवानी इच्छा थइ. अने तेथी त्यां विचरता शंखेश्वरगच्छीय श्रीउदयप्रभसूरिए ते बासठ शेठीयाओने प्रतिबोधी वासक्षेप नाखी विक्रम संवत ७९५ मां श्रीमाली जैनो (श्रावको) कर्या. ते बासठ करोडपति शेठोनां नामो तथा तेमनां गोत्रोनां नामो नीचे जणाव्या मुजब हतां.

गोत्रनुं नाम.-शेठनुं नाम.

१ गौतम–विजया
२ हरियाण–संख
३ कात्यायन–श्रीमल्ल
४ भारद्वाज (भादरायण)–नोडा
५ आग्नेय–वधा
६ काश्यप–झूना
७ वारिधि–राजा
८ पारायण–सोमा
९ वंसीयाण–भूभच
१० खुशीयाण (खोडायाण)–जोगा
११ लोढायण–सालिग
१२ पारस–चोला
१३ चंडीसर–नारायण
१४ देहील–संवा
१५ पापच–समधर
१६ दाडिम–शंकर

गोत्रनुं नाम.-शेठनुं नाम.

१७ सांख्य–मना
१८ महालक्ष्मी–मना
१९ वीजल–वर्धमान
२० लाछिल–गोवर्धन
२१ द्वीपायन–गोघा
२२ पारध–भीम
२३ चक्रायुद्ध–सारंग
२४ जांगल–रायमल्ल
२५ वाछिल–धना
२६ माढर–जीवा
२७ तुंगीयाण–विजय
२८ पायन्ना–चायड
२९ पुलायन–कडुया
३० चोखायण–झांझण
३१ असायण–पोपा
३२ माचीन–राजपाल
३३ कामरू–सहदेव
३४ मोमान–कर्मण

गोत्रनुं नाम. शेठनुं नाम.	गोत्रनुं नाम. शेठनुं नाम.
३५ चंद्र–मोका	४९ तक्षक–मुंज
३६ टाटर–आदित्य	५० खागिल–सांतू
३७ छाहिल–हरखा	५१ वायव–लखु
३८ राजल–विष्णु	५२ सारथि–डूघा
३९ स्वस्थित–देपा	५३ धीरध–वधा
४० अमृत–चंड	५४ आत्रेय–श्रीपाल
४१ घामल–नाना	५५ आहटा–कीका
४२ कौशिक–हरदेव	५६ कर्कस–गोना
४३ बहुल–सुभच	५७ चंपायन–सहसा
४४ नागड–भोला	५८ कुंभक–भीम
४५ क्षायण–सीपा	५९ दीर्घायण–हपा
४६ डोड–नथुय	६० तोनिल–रंग
४७ जीतपर–हाथी	६१ बटुसर–धरण
४८ ज्ञालंपर–घोट	६२ वर्णिका–गोविंद

बे शिष्यो आचार्यपद पाम्या. तेओमाना प्रभानंदसूरिजीने नाणकपुर गामना नगरमां जिनदासआदिक श्रावकोए महोत्सवपूर्वक सूरिपद आप्युं, तथा त्यांना शत्रुशल्य राजाने ते सूरिजीए प्रतिबोधी जैनी कर्यो, ते राजाए तेमना उपदेशथी संघसहित शत्रुंजयनी यात्रा करी साधार्मिकोमां सोनामहोरोनी ल्हाणी करी जैनधर्मनी घणी उन्नति करी. ते प्रभाणंदसूरिजीने घणा शिष्यो हता, अने तेमनो परिवार नाणकगच्छना नामथी प्रसिद्ध थयो.

नाणकगच्छनी तथा वल्लभीगच्छनी पटावली.

नाणकगच्छना आचार्योनुं नाम.	सूरिपदनो विक्रम संवत.
१ प्रभाणंदसूरि	८३२
२ धर्मचंद्रसूरि	८८०
३ सुमिणचंद्रसूरि	९२२
४ गुणसमुद्रसूरि	९५७
५ विजयप्रभसूरि	९९५
नरचंद्रसूरि	१०१३
वीरचंद्रसूरि	१०७१

८ मुनितिलकसूरि	११०२
९ जयसिंघसूरि (विधिपक्ष अंचलगच्छ)*	११३२
१० आर्यरक्षितसूरि	११६९
११ जयसिंहसूरि	१२०२
१२ धर्मघोषसूरि	१२३४
१३ महेंद्रसिंहसूरि	१२६३
१४ सिंहप्रभसूरि *	१३०९
१५ अजितसिंहसूरि	
१६ देवेंद्रसिंहसूरि	
१७ धर्मप्रभसूरि	
१८ सिंहतिलकसूरि	

---

* शासनदेवीए आ गच्छनुं " विधिपक्षगच्छ " नाम आप्युं. तथा कुमारपाल राजाए तेनुं "अंचलगच्छ" नाम आप्युं छे.

* वडुमीगच्छना छेल्ला पंदरमा नंबरना सिंहप्रभसूरि आ गच्छमां आचार्य पदवीपर आववाथी ते वडुमी शाखा त्यांथी बंध पडीने तेना परिवारनो समावेश सं. १३०९मां आ विधिपक्षगच्छमां थइ गयो.

१९ महेंद्रप्रभसूरि
२० मेरुतुंगसूरि
२१ जयकीर्तिसूरि
२२ जयकेसरीसूरि
२३ सिद्धांतसागरसूरि
२४ भावसागरसूरि
२५ गुणनिधानसूरि
२६ धर्ममूर्तिसूरि
२७ कल्याणसागरसूरि
२८ अमरसागरसूरि
२९ विद्यासागरसूरि

वल्लभी गच्छ.

आचार्यनुं नाद	सूदिपदनो विक्रम संवत
१ वल्लभसूरि	८३२
२ धर्मचंद्रसूरि	८३७
३ गुणचंद्रसूरि	८६९
४ देवचंद्रसूरि	८९९
५ सुमतिचंद्रसूरि	९२५
६ हर्षचंद्रसूरि	९५४

७ रत्नसिंहसूरि	९७०
८ जयप्रभसूरि	१००६
९ सोमप्रभसूरि	१०५१
१० सूरप्रभसूरि	१०९४
११ क्षेमप्रभसूरि	११४५
१२ भानुप्रभसूरि	११७७
१३ पुण्यतिलकसूरि	१२०७
१४ गुणप्रभसूरि	१२५९
१५ सिंहप्रभसूरि	१३०९

संवत ११६२ मां श्रीआर्यरक्षितसूरिजीए सीधल परमारवंशना राउत धर्मदासने प्रतिबोधी जैनी कर्या, अने तेनो परिवार "मीठडीया गोत्रथी प्रसिद्ध थयो.

तेमनी पाटे थयेला श्रीजयसिंहसूरिजीए संवत १२०८ मां हथुडीआ राठोड वंशना अखयराजने प्रतिबोधवाथी "हथुडीया" गोत्र, संवत १२२४ मां राठोड राव फणगरने प्रतिबोधवाथी "पीडाइया" गोत्र, संवत १२२८मां परमारवंशी राउ श्री मोहनने प्रतिबोधवाथी "नागडा" गोत्र, संवत १२२९मां सोलंकी परमार राउश्रीलालणने प्रतिबोधवाथी "लालण" गोत्र,

संवत १२३१ मां डीडुज्ञातिना चोधरि विहारीदासने प्रतिबोधवाथी " गांधी " (सहसगणा) गोत्र, तथा संवत १२५५मां जेसलमेरना चावडावंशी राउश्रीदेवडने प्रतिबोधवाथी " देढीया (दुढीया) " गोत्र, एम सर्व मळी तेमणे छ गोत्रोने प्रतिबोधी जैनी कर्या.

तेमनी पाटे थयेला श्रीधर्मघोषसूरिजीए विक्रम संवत १२४६ मां (उपाध्यायपदे हता त्यारे) राउत श्रीबोहडने प्रतिबोधी जैनी कर्यो, तेथी " बोहडसखा " गोत्र थयुं, तथा संवत १२५९ मां औदिच्य ब्राह्मण देवाणंदने प्रतिबोधी जैनी करवाथी " देवाणंदसखा " गोत्र थयुं, तथा १२६५ चहुआण वंशना राउश्रीभीमने प्रतिबोधी जैनी करवाथी " चहुआण " गोत्र थयुं, तथा संवत १२६६ मां तातोला परमारवंशीय राउश्रीरणमल्ल तथा तेना पुत्र हरियाने प्रतिबोधवाथी " हरिया " गोत्र थयुं. एवी रीते चार गोत्रोने श्रीधर्मघोषसूरीश्वरजीए प्रतिबोधी जैनी कर्या.

ते धर्मघोषसूरिनी पाटे संवत १२६३ मां श्रीमहेंद्रसिंहसूरि थया, ते खंभातमां पर्यूषणा पर्वमां कल्प सूत्र वांचतां देवलोके गया. त्यारे तेमनी पाटे संघे एकठा

यने वल्लभीशाखाना श्रीसिंहप्रभसूरिजीने योग्य जाणी संवत १३०९ मां स्थापन कर्यो.

हवे वल्लभीशाखामां थयेला श्रीरत्नसिंहसूरिजीए संवत १००५ मां डीडु ज्ञातिना घांधल नामना शेठने प्रतिबोधी जैनी करवाथी " कांटीया " गोत्र थयुं. तेमनी पाटे थयेला श्री जयप्रभसूरिजीए संवत १००७ मां परमार वंशीय राउत सोमकरणने प्रतिबोधी जैनी करवाथी " वडेरा " (वडोरा) गोत्र थयुं.

पछी तेज परंपरामां थयेला श्रीपुण्यतिलकसूरिजीए संवत १२११ मां डोडीया परमार वंशना राउश्री सोमिलने प्रतिबोधी जैनी करवाथी " वाहणी " गोत्र थयुं, तथा संवत १२४४मां चहुआण वंशना राउश्री धणवीरने प्रतिबोधवाथी " जासल " गोत्र थयुं.

ओशवालोनी उत्पत्ति.

श्रीवीरप्रभु पछी बावन वर्षो वीत्याबाद श्रीपार्श्वनाथजीथी छट्ठी पाटे तेमना संतानमां उपकेश गच्छमां श्रीरत्नप्रभसूरिजी आचार्यपदपर आव्या. त्यारपछी अढार वर्षो वीत्याबाद एटले श्रीवीरप्रभुथी सीत्तेरमे वर्षे ते

मारवाडमां आवेली ओश्या नगरीमां पधार्या. त्यां तेमणे चामुंडराय आदिक एक लाख एंसी हजार राजपुत्रोने एटले क्षत्रिओने प्रतिबोधीने जैनी कर्या, अने ते ओश्या नगरीना नामपरथी तेमनी ज्ञातिनुं नाम "ओशवाळ" पाड्युं. ते माटे कोइ प्राचीन कविए नीचेमुजब कवित्त कहेलुं छे.

कवित्त.

श्रीवर्धमानजिनथकी वरस बावन पद लीयो ।
ताहुं अठदश वरस नयर ओसीईयें इयो ॥
प्रतिबोधे नाम चामुंड श्री सिद्धाचल पायो ।
अति अतिसयवंत अति तपसी केवायो ॥
एक लाख असीसहस राजपुत्र प्रतिबोधीया ।
ॐ श्रीरत्न शेखरें ओसवाल ओसीइयें थप्पीया ॥१॥

ए रीते जैनी ओशवाळोनी उत्पत्ति क्षत्रिओमांथी आजथी लगभग चोवीससो वर्ष पहेलां थयेली संभवे छे. ते ओशवालोमां अनेक गोत्रो छे, तेमाना नीचेमुजब गोत्रोना नामो शास्त्रो तथा शिलालेखो विगेरेमां हालमां जोवामां आवे छे.

आयचणाग	कांकरीया	खीमसरा
आदित्यनाग	कांग	खटोड
आमड	कमल	खांटेड
आकोदडीया	कापरीया	खामड्या
आंचलीया	कंवेडीया	खारीवाल
उसतवाल	कोठारी	खटवट
उसम	कतकपुरा	गणधर
उचित्रवाल	कठोड	गादड्या
ओहड	कुभटा	गोलेछा
कुर्कट	कोहेचा	गडीया
कातेल	कावडीया	गुजराणी
कामसा	कात्रेला	गुजराती
केसवाणेचा	कोचर	गोठी
कचरा	काश्यप	गांधी
कंक	कांटीया	गांधीमोती
कुहाड	कंठोतीया	गुगलीया
कुकडचोपडा	कठारा	गहेलडा
कटारीया	काकरेचा	गौतम
कर्णावद	कसारा	गोखरु

घोडावत	जासल	तातड
घीया	जारोडीया	तिलाणी
धुलीया	जम्मड	तिलहरा
चोरडीया	जोरुडा	तीवट
चरवडीया	जाणेचा	देसरला
चतकरीया	झांबड	दुगड
चोरवेडीया	झांगडा	दरडा
चंडालीया	टप	देवाणंदी
चुत्र	टोडरवाल	दोसी
चोपडा	डुंगरवाल	दुधत्रेडीया
चहुआण	डागा	देवलसखा
चुदालीया	डफरीया	दुधीयागांधी
छाजेड	डाकुलीया	देवाणंदसखा
छजलाणी	डागलीया	देढीया
छत्रवाल	डुबरीया	दणवट
छात्र	डीडु, डंड	दुघेडीया
जांगडा	ढींक	दुधीया
जढीया	ढेढीया	धुछ
जम्माणी	ढेलडीया	घनेरीया

घोखा	पालणेचा	वर्धन
घाडीवाल	परघला	वरुडीया
घाटेवा	परमार	वहुरा
धीर	पीहरेचा	वावेला
नाहटा	पोसालेचा	वांभ
नाहार	वोथरा	वेछाच
नावरीया	वाफणा	भाइचणा
नवलखा	वलदोटा	भूटी
नखत	वंच	भंडारी
नागडा	वांठीया	भडगतीया
पावेचा	वुरड	भंडावत
पमार	वूटीया	मेल्हडीया
पोहकरणा	वगाणी	भणसाली
पीचा	वोकडीया	भूरि
पुगलीया	वंबोरी	भोर
पारिख	वोहड	भोटा
पींपाडा	वोरीचा	भोगर
पगारीया	वच्छस	मानी
पटाण	वरडा	मगधीया

मुहणोत	लुकड	वरमेचा
माल्हु	लुणावत	वाहणी
माल्हणु	लुणीया	वरलद्ध
मुसल	लालण	वलही
मघासरीया	ललवाणी	वाहडा
मुंडणेचा	लोढा	वारडेचा
मीठडीया	लूमड	वालत्य
महोता	वेद्	विदाणा
मंहोरा	वछावत	वीराणी
मंडोवरा	वोहोरा	वेलहस
मूघाला	वेगड	वैद्य
राजडा	वाघमार	वेद्महता
रत्नपुर	वीनायकीया	वोहराकाग
रांका	वाघ	सोनगिरा
रातडीया	वाघरेचा	सहसगुणागां
रेंड	वंका	साल्हणेचा
राठोड	वडेरा	स्याल
रोठोडीया	वणवट	सीरोह्या
लिगा	वरडीया	संघवी

सीरोह्यासंघवी	सोनी	श्रीमाल
संखवालेचा	सचेती	शंखला
सोलंकी	सांडा	शंखी
सुराणा	समदडीया	शेठ
सणवाल	संखवाल	शेठीया
सीसोदीया	सूर	हीरणा
समुद्रडीया	सिंघाडीया	हथुडीया
सांवरा	सोधिल	हरीया
सावलसंखा	श्रीश्रीमाल	

श्रीमालीओनां गोत्र

श्रीमालीओना प्रथम जे चासठ गोत्रो जणावेलां छे, ते शिवायना नीचेमुजब श्रीमालीओनां गोत्रो अथवा ओडको पण प्राचीन ग्रंथो तथा शिलालेखो विगेरेमां जोवामां आवे छे.

गोवलीया
घेवंरीया
चंडालेचा
जंबहरा
जरगड
टांक
डउडा
डोर
दोसी
धामी
धीधीद
नलुरीया
पल्हड
पाताणी

पापड
फोफलीया
वदलीया
वहरा
भांडावत
भांडीया
महुवीया
मेहेता
महरोल
माथलपुरा
मोठिप्पा
वहकडा
साहु
सिंधुड

लींबडीया
सींदडीया
तलाजीयागांधी
सालगिरा
गोरसीया
वारीया
सरकडीया
पुनातर
मणीयार
झूझाणी
बोरा
मघासर
चुकडीया

पोरवाड ज्ञातिमां आ पुस्तकमां जणाव्या शिवायना बीजां नीचे मुजबना गोत्रो अथवा ओडको पण प्राचीन शिलालेखो विगेरेमां जोवामां आवे छे-झूलर, मुंटलीया, लींबा, मांडलीया, कुणगिरा, पटेल, नखत, लोलाणीया, पोरुआ विगेरे.

अग्रवाल ज्ञातिना गोत्रो अथवा ओडको–गांगलु, गोयल, पिरल, वासिल विगेरे.

अचालज्ञातिना–गोपल, मूर विगेरे.

खंडेलवाल ज्ञातिना–गोधा विगेरे.

संडिल्लवाल तथा जेसवालना–कटहार विगेरे.

नीचे जणावेल्ा जैन गोत्रो अथवा ओडको प्राचीन जैन शिलालेखो विगेरेमां देखाय छे, परंतु तेनी ज्ञाति ते लेखोमां जणाती नथी–उजावल, उसियड, ओष्ट, काणा, काद्रडा, खांटडा, खरज, घेवरीया, घोरवडा, जीजीयाण, जलहर, जाटड, दुताड, द्रानडा, दुल्लह, धांध, नानडा, पालिडीया, भांडीया, मुंडतोड, रोहदीया, घायडा, वोरठेच, वार्तिदीपा, सयल, मोट, मतिहार, फसला, मिधुज, रायभंडारी, राउआ, रहुराली, चणागीया, चपुराणा, सवाणा, सीद, ज्ञानापति, पंडरेक विगेरे

जैनोनी मुख्य ज्ञातिओ.

नीचे जणावेली जैनधर्म पाळनारी ज्ञातिओ प्राचीन शिलालेखो ग्रंथो विगेरेमां जोवामां आवे छे—

ओशवाल-(वृद्धसजनीय, अथवा वृद्धशाखा-वीसा)
,, (लघुसजनीय, अथवा लघुशाखा-दसा)
श्रीमाली-(वृद्धसजनीय, अथवा वृद्धशाखा-वीसा)
,, (लघुसजनीय, अथवा लघुशाखा-दशा)
प्राग्वाट (वृद्धशाखा—वीसा)
(पोरवाड) (लघुशाखा—दशा)

अग्रवाल, अत्ताल, खंडेलवाल, संडिल्लवाल, जेसवाल, धर्कट, नना, नागर, नारसिंह, नीमा, पल्लीवाल, पापडीवाल, मंत्रिदलिय, महतियाण, राजपुर, बघेरवाल, हुबड विगेरे.

उपर जणाव्या मुजब नामोवाळां प्रायें करीने ओशवाळ ज्ञातिमां मूळ गोत्रो प्रसिद्धमां आवेलां देखाय छे. ते शिवायना बीजां पण मूळ गोत्रो होवानो संभव छे. प्रायें करी ते मूळगोत्रोमांथी धंधाने अंगे, कोइ गामना अथवा देशना रहेवासने अंगे, वंशमां थयेला कोइ मुख्य पुरुषने अंगे घणी घणी शाखाओ, नुखो, ओडको विगेरे

निकळेली छे, जेमके " झवेरी ", " पारकरा ", " सरवाणी " विगेरे.

परंतु साधारण रीते जोतां ओशवाळ ज्ञातिमां मुख्य बे शाखाओ जोवामां आवे छे. १ वृद्धसजनीय एटले वीसा ओशवाल तथा २ लघुसजनीय एटले दशा ओशवाल. एटले के मूल उत्पत्ति समये सर्व ओशवालो वीसा ओशवाल हता, परंतु पंचमकालना माहात्म्यनी समय वीत्ये ते ओशवालोमाना जे गोत्रना जे माणसे पुनर्लग्न (घरघेणुं-संग्रहणं) कर्यां, ते माणसथी तेना वंशजो दशाओशवाळ ज्ञातिना थया, अने ए रीते मूल वीसा ओशवाल ज्ञातिना घणा माणसोए करवाथी तेओनी पण महोटी संख्यावाळी ज्ञाति थइ, अने ते दशा ओशवाळना नामथी मसिद्ध थइ. हवे हालमां आ सुधरता जमानाने अनुसरी ते दशाओशवाळनी ज्ञातिमांथी पण ते घरघेणानो रीवाज घणाखरा देशोमांथी नाबुद थयो छे. आ दशा ओशवाळो " कच्छी महाजनना " नामथी पण ओळखाय छे, केमके तेओनी कच्छमां घणी वसति छे. ते ज्ञातिना घणा साहसिक व्यापारीओ मुंबइ आदिक शेहेरोमां वसे छे, तथा सारुं द्रव्य कमाइने तेओए घणां घणां धार्मिक कार्यो करेलां छे.

श्रीमालीओमां पण उपर जणावेलां पुनर्लग्नना कारणथी वीसा श्रीमाली, अने दशाश्रीमाली एम त्रे मुख्य शाखाओ थयेली छे. परंतु हालमां ते दशाश्रीमालीओमांथी पण ते पुनर्लग्ननो रीवाज घणाखरा देशोमांथी निकळी गयेलो छे.

आ पुस्तकमां जे जे गोत्रनी जे जे गोत्रदेवीना करो विगेरे लख्या छे, ते करो तेना प्राचीन लेखने अनुसारे तेओ जेवा लख्या हता तेवा छाप्या छे. परंतु ते सेंकडो वर्षो पहेलानां मूल करो छे. आज काल घणा गोत्रोनी गोत्रदेवीओना ते करो विगेरेमां कालने योगे कोइ कोइ कारणोथी घणो फेरफार थयेलो जणाय छे, माटे तेना संबंधमां विभ्रममां नही पडवा सर्व भाइओने विनंति छे.

ली.

आ पुस्तक छापी प्रसिद्ध करनार पंडित श्रावक

हीरालाल हंसराज लालन

(जामनगरवाळा)

॥ श्री जिनाय नमः ॥

श्री जैन गोत्र संग्रह.

संग्रह करी छपावी प्रसिद्ध करनार
पंडित श्रावक हीरालाल हंसराज
(जामनगरवाळा-हालार)

हरियाण गोत्र. (श्रीमाली)

(मुख्य शाखाओ)

वृद्धसज्जनीय (वीसा), लघुसज्जनीय (दसा)

(पेटा शाखाओ)

आंबलीआ, मणीयार, वहोरा, वींछीवाडीआ, मुदसा, हुंणा, कका, प्रपलीया, अभा विगेरे.

आ गोत्रनी उत्पत्ति-विक्रम संवत ७९५ मां भिन्नमाल नगरमां श्रीमाली ज्ञातिनो अपार क्रोड द्रव्यनो मालिक [illegible] नामे वैष्णव शेठ रहेतो हतो. तेने उदयप्रभसूरिए प्रतिबोधीने जैन कर्यो. तेना वंशमां विक्रम संवत. ११११

मां सहसाशाह नामे शेठ थयो. ते वखते भिन्नमाल नगरनो मुगलोए नाश करवाथी ते सहसाशाह त्यांथी नाशी थिरादिमां (थरादमां) आवेला अचवाडी गाममां आवी वस्यो. तेना वंशमां थयेला महीपति नामना शेठनी जोगिणी नामनी स्त्रीथी आका, वांका, नाका तथा नोडा नामे चार पुत्रो थया. तेमांथी वांकानो पुत्र काला, अने ते कालानो वइजा नामे पुत्र उमटा नामना गाममां आवी वस्यो. ते वइजाने संतान न होवाथी तेणे पोतानी चामुंडा नामनी गोत्र देवीने आराधी. त्यारे देवीए प्रत्यक्ष थइ कह्युं के जो तुं अहीं मारुं मंदिर बंधावी तेमां मारी सुवर्णमय मूर्त्ति स्थापन करे तो तने संतान थाय. तेने ते कबुल करी देवीनो प्रासाद ते उमटा गाममां करावी तेमां एक मण सुवर्णनी पोतानी गोत्रदेवीनी प्रतिमा करावी स्थापन करी. अने त्यारबाद विक्रम संवत १३११ मां ते वइजाने पुत्र थयो. त्यारबाद केटलेक दिवसे ते गाममां यवनो आव्या, ते वखते ते गोत्रदेवीनी मूर्त्ति उछळीने कुवामां पडी. रात्रिए वइजाने स्वप्नामां आवी कह्युं के, हवेथी हुं मारा ते मंदिरनी पासे आवेला आंबलीना वृक्षमां रहुं छुं, ते दिवसथी ते देवीनुं 'आंबलीआवी' नाम प्रसिद्ध थयुं,

अने ते वडजाना वंशजो त्यारथी "आंबलीया" कहेवाणा. आ गोत्रमां उत्पन्न थयेला केटलाक "मणीयार" नी अटकथी पण ओळखाय छे.

मूळदेवी—चामुंडा, तेनुं मूळ स्थान भिन्नमाल नगरमां उत्तर तरफना दरवाजा बहार वाराहीना पाडा पासे चामुंडानी डुंगरीपर छे. तेनी मूर्ति चार हाथवाळी, वाघना आसनपर बेठेली छे. पाछळथी—तेणीनुं "आंबलीयाबी" नाम थयुं, तेणीनुं स्थान ऊमटा गामनां छे तेनी मूर्ति पण चार हाथवाळी तथा वाघना आसनपर बेठेली छे. पूजाविधि—पूर्व सन्मुख पाटलापर ते देवीनी रुपानी अथवा त्रांबानी मूर्ति पासे, अथवा बीटसहित पीपळनुं पान राखी तेपर एक लींटी कंकुनी करवी. अढीशेर घीनी लापसी, अने नव पूडलानुं निवेद करवुं. एक श्रीफल वधारवुं, तेमांथी अर्ध श्रीफलना छ टुकडा, सवागज कपडुं तथा चार पीरोजी (चलणी सिक्का) एटलुं फइने आपवुं. ए रीते दर वर्षे आसु सुदपां चम, अथवा आठम तथा चैत्र सुद पांचम अथवा आठमे पूजन करवुं. तेमज तेम विधिथी पुत्रना जन्मे, परणे तथा त्रिजडवासगीए करवुं. पुत्री माटे तेथी अर्ध, एटले सवाशेर घीनी लापसी

अथवा लाडवा करवा. जलनी त्रण धारावडी देवा.

आ आंबलीया गोत्रना वंशजो इलीचपुर, लोलीयाणा, बीवडा, पाडला, पाटण (फोफलीपाडो), अहमदनगर, वीजापुर, तारापुर चंदनथोरी, मेहेसाणा तथा मातर, कुणगिरि, कपडवंज विगेरेमां वसे छे. आ वंशमां भावडथी लघुसजनीय (दशा) थया छे. मेसाणामां मणीयार अडकवाळा वसे छे.

आ वंशमां कुणगिरि गाममां थयेला धोकाशाह नामना शेठे विक्रम संवत १३२५मां श्रीयुगादिदेवनुं जिनमंदिर बंधाव्युं, तथा तेनी प्रतिष्ठा अंचलगच्छना श्रीदेवेंद्रसिंहसूरिए करी. वळी सलखणपुरमां वसनारा सांगाशाह नामना शेठे विक्रम संवत १४६८मां अंचलगच्छना श्रीमेरुतुंगसूरिना उपदेशथी जिनमंदिर बंधाव्युं. आ वंशमां अकाना वंशजो वहोरानी अडकवाळा छे. वींछीवाडाना रहीस वहोरा पदमसीए त्यां सां. १४३९मां श्रीमुनिसुव्रत स्वामीनो जिनप्रासाद कराव्यो, तेनी प्रतिष्ठा श्रीमेरुतुंगसूरिए करी, तेमज दानशाळा करावी. आ हरियाण गोत्रमां वींछीवाडीया, सहसा, गुणा, कका, प्रयलीया, तथा अन्ना विगेरे घणी शाखाओ छे.

गांधी गोत्र. (ओशवाल)

(मुख्य शाखाओ)

आया, समरखी, मुहड, वहंद, कटारीया, अघोइया, भुगतरीया, घलइया विगेरे.

(पेटा शाखाओ)

हावाणी, नागार्जुनाणी, वाघाणी, वीसाणी, सिवाणी, जेसंगाणी, धागडेचा, देधराणी, चाचिगाणी विगेरे.

पूर्वे यदुवंशमां थयेला श्रीकृष्णथी नवमी पाटे थयेला रायभट्टी नामना राजाए मारवाडमां आवी भटनेर नगर वसाव्युं. तथा तेनी गोत्रदेवी वीसहत्थी विसलदेवी नामे हती. त्यारपछी ते यदुवंशमां शोळमी पाटे राउल जेसलजी थया, तेमणे जेसलमेर वसाव्युं. त्यारपछी तेज वंशनी पचीसमी पाटे थयेला रावल शिवराजे कोटडा वसाव्युं. एवी रीते ते यदुवंशमां सोमचंद्र नामनो राजा त्रीसमी पाटे शिवकोटडामां राज्य करतो हतो. तेनी पासे पांच हजार सुभटोनुं सैन्य हतुं. ते सैन्यसहित चोतरफ ते लुंटफाट करतो. हवे एवामां अंचलगच्छना श्रीजयसिंहसूरि पांचसो शिष्यो सहित अमरकोटमां आव्या. त्यां तेमना

उपदेशथी मोणसीआहे अजितनाथना बिंबनी स्थापना करी. त्यांथी विहार करीने ते आचार्यना शिष्यो ज्यारे जेसलमेरतरफ आवता हता, त्यारे मार्गमां ते सोमचंद्रे तेमने लुंट्या. आचार्यजीने खबर पडवाथी तेमणे पोतानी विद्याना प्रभावथी ते सोमचंद्रने तेना सुभटोसहित मार्गमां स्तंभी राख्यो. त्यारे सोमचंद्रनी माता सरुपदेए (मिणलदेए) गुरुपासे आवी क्षमा मागी, अने सैन्यसहित पोताना पुत्रने मुक्त करवा विनंति करी. जयसिंहसूरिए कयुं के जो तारो पुत्र कुटुंबसहित जैनधर्म स्वीकारे, अने लुंटफाट करवाना प्रत्याख्यान करे तो हुं तेने मुक्त करुं. तेणीए तेम करवा कबुल कर्युं, तथा ते माटे पारकरनो परमारवंशनो चांदणगणो जामीन पड्यो. त्यारे गुरुए स्तंभनविद्याने पाछी खेंची लेइ पांच हजार सुभटोमां ते सोमचंद्रने मुक्त कर्यो. पछी ते सोमचंद्र परिवार सहित गुरुने वांदवा माटे जेसलमेरमां आव्यो. त्यां श्रीजयसिंहसूरिना उपदेशथी ते सोमचंद्रने परिवारसहित विक्रमसंवत [illegible]मां ओसवालोए पोतानी ज्ञातिमां दाखल कर्यो. पछी सोमचंद्र ते आचार्यश्रीना उपदेशथी कालद्रहमां श्रीपार्श्वनाथनुं तथा पोतानी गोत्रदेवी सच्चल (सिरवा) मातानुं, एम बे

शिखरबंध मंदिर बंधाव्यां. पांच लाख द्रव्य खरच्युं, तथा सवामण सुवर्णनी शांतिनाथजीनी प्रतिमा तेणे करावी, अने तेनापर हीरामाणेक जडेलुं सुवर्णनुं छत्र कराव्युं. ते सोमचंद्रनो गाल्हा नामे पुत्र थयो. ते वखते मुगलोए कोटडानो नाश करवाथी ते गाल्हा सिंधमां गयो. अने तेना वंशजो "गाल्हागोत्रीथी" प्रसिद्ध थया. ते गाल्हाथी दशमी पेढीए रुअड नामे पुरुष थयो, तेनी स्त्री रांभइने नीचे मुजब सात पुत्रो थया. आथलु, समरखी, मुहड, वद्दंदीओ, कटारीओ, अधोईओ (तेनुं बीजुं नाम मुगतरीओ) अने धलईओ, ए सातेना नामथी तेमना वंशजो आथागाल्हा, समरखीगाल्हा, मुहडगाल्हा, वद्दंदगाल्हा, कटारीआगाल्हा, अधोइआगाल्हा अथवा मुगतरीयागाल्हा, अने धलईआगाल्हाना नामथी प्रसिद्ध थया. वळी तेओमां हापाणी, नागार्जुनाणी, वाघाणी, वीसाणी, सींवाणी, जेसंगाणी, वागडेचा, देथराणी, चाचिगाणी विगेरे ओडको पण छे.

गोत्रदेवी—विसलमाता (शिवया माता) चार हाथवाळी छे. तेनुं मूळस्थान शिवकोटडागाम खीजडाना दृशपासे छे. तथा तेनुं बीजुं स्थान नगरपारकरमांहे. गा-

म्हाना सर्वे वंशजो बने तो त्यां जइ बाळकना वाळमोवाळा उतारे. अथवा कंइ चग (बाधा) राखी ज्यां होय त्यां खीजडाना झाड आगळ उतारे.

पूजाविधि—जन्मे, मुंडणे अने परणे खीजडाना झाड आगळ अढार पाली जुवार, एक मण घी अने बार-शेर गोळनुं निवेद करे, तथा पाली एक घहुंना मेंदाना खाजां करे, श्रीफल वधारी तेनी शेष नियाणीने आपे, तथा जमाडे, अघरणी वखते उपरना कराशिवाय साडात्रण गज चोळीयुं कापड, श्रीफल एक, तथा पायलुं नियाणीने आपे. दर वर्षे दीवाळीने दिवसे वे टोकडीयांना दळना लाडुनुं निवेद करे, तथा वे राती घडीमां वशेर खांड नाखी तेने दोरीथी बांधी अंत्यजने आपे, अने तेनी पाछळ वे उंबाडां नाखे. भाइयो जूदा थती वखते पण ते कर करे.

आ गाल्हागोत्रना वंशजो चोरवाड, तिथ (वागड) कोंहाडा, चिदडा, बाडा, देसलपुर, रतनाणी, फराडी, भुजपर, वीजरखी, आसंबीया, कोडाइ, वडाला, बराहीया, खाखर, वेराजा, गलीचुरा, तेरा, बीसरा, टंडुली, छसरा, रतडीया, डोण, गुंदाला, वीसोतरी, आरीखाणा, भोजय, लोठीया, लाखापर, वांकी, सरमतवेराजा, झांखर, ला-

कटीया, कांडाकरा, कालुसवगडा, रायणा, लाइजा, नाराणपुर, चांगणाइ, पुनडी, बाडा, कुंदरडी, डुमरा, सेरडी, दरुनी तुंबडी, हवासंग, वसइ, चेला, कटारीया, जोगवड, भारापर विगेरे घणा गामोमां वसे छे.

आ वंशमां विदडामां (कच्छमां) विक्रम संवत १६७२ मां थयेला खीमानी स्त्री खीमीए पंदर हजार कोरी खरचीने विदडामां पश्चिम तरफ वाव बंधात्री. वडालामां (कच्छमां) थयेला खेतसी, पेथा अने देपाल नामना त्रणे भाइओए साठ हजार कोरी खरचीने घणां पुण्यनां कार्यो विक्रम संवत १६६६ मां कर्यां. देसरे गुंदालामां तळाव बंधाव्युं. संवत १५९६ मां माणके पीछणमां तलाव बंधाव्युं, जेसंगे पथडीयामां सं. १५८५ मां वाव करावी. संवत १५९० मां वीरानी स्त्रीए पुत्र न होवाथी यक्षनुं आराधन कर्युं, तेथी तुष्टमान थयेला यक्षना वरदानथी तेणीने छ पुत्रो थया. अने तेथी तेना वंशमां थयेला जेसंगाणीओ अखात्रीजने दिवसे चारपत्रांना खाजांवडे ते यक्षनुं निवेद करे छे, तथा भादरवामां सोमवारे चार पायलीनी खीरमां साथीयो करी निवेद करे छे. ते छए भाइओनो परिवार वीसोतरी, खाखर, हाला तथा झांखर

विगेरेमां छे. समरखीमां हेमल पुरिसो थयो, अने तेना वंशमां ते गोत्रजपासे पूजाय छे, तेमज तेना वंशजो आसु वद १४ ने दिवसे बाळकना वाळ उतरावे छे, परणवाने दिवसे रात्रिजागरण करेछे, बे टोकडीयांनी लापसी करी सहुने वेंचे छे, तथा बे टोकडीयांना तलवट करी क्षेत्रपालने जुहारे छे, वळी तेओना गोत्रजना कर तो पूर्वे कह्या मुजब छे. विक्रम संवत १६३७ मां खाखरमां थयेला माडणे जिनमंदिरनी प्रतिष्टा करावी, तथा घणुं द्रव्यदान दीधुं.

नागडा गोत्र (ओशवाळ)

(मुख्य शाखाओ.)

गुजरनागडा, कच्छी महाजन नागडा.

(कच्छी महाजन गागडाओनी मुख्य शाखाओ.)

वृद्धसजनीय (वीसा), लघुसजनीय (दसा)

(कच्छी महाजन नागडाओनी पेटा शाखाओ.)

ठाकराणी, लालाणी, मेलाणी, नायकाणी, गेलाणी, वीसराणी, वोचाणी, आसराणी, घरमाणी, वीराणी, पुनीआणो, नागीयाणी विगेरे.

पारकरमां आवेला उमरकोट शहेरमां परमार वंशनो मोहणसिंह रावत नामे क्षत्रिय हतो, परंतु तेने संतान नहोतुं. एवामां विक्रम संवत १२२८मां, मतांतरे (१२६५)मां विधिपक्ष गच्छना श्रीजयसिंहसूरि त्यां चतुर्मास रह्या हता. मोहणसिंहे ते आचार्यजीने पुत्र माटे प्रश्न कर्यो. गुरुए कह्युं के जो तमो जैनधर्म स्वीकारीने विधिपक्षगच्छनी समाचारी करो तो तमोने चार पुत्रो उपर पांचमो नागपुत्र थशे. रावत मोहणसिंहे तेम कर्युं. अने त्यारबाद तेने देवकरण, देवसी, उदेसी, तथा लखमण नामे चार पुत्रो थया, अने ते जैन धर्म पाळवा लाग्या. पांचमो नागपुत्र थयो, तेने रात्रिदिवस करंडीयामां राखे, तथा दूध पाइने उछेरे. पछी रावत मोहणसिंहे पोताना द्रव्यना चार भागो चार पुत्रो माटे तथा वे पोताना मळी छ भाग कर्या, त्यारे ते नागे त्यां आवीने पोतानी पुंछडीनी झापट मारीने ते सघळा भागो विखेरी नाख्या. त्यारे एक नागनो भाग वधारे फरीने तेना सात भागो सरखा कर्या. त्यारे ते नागे पोतानो भाग फणथी खेसवीने पोताना पिताना भागसाथे मेळवी दीधो. हवे एक दिवसे ते नाग ठंडीने लीधे रात्रीए गरम राखवाळा चुल्हामां सुतो हतो. एवामां मोहणसिं-

आरतीओ करे. अने नागक्षेत्रपाल आगळ धरे, उपरांउपर त्रण मण लाडवा विगेरे चडावी तेनी निवेदनी हार करे.

आ गोत्रना वंशजो मोरबी, नवानगर, सुरत (गोपीपुरा), मुंदरा, अंजार, भुज, गोधरा, मांडवी, पोरबंदर, वेरावल, बल्लुा, पाटण, वीरमगाम, पारकर, घोरवाड, प्रभासपाटण, दीव, खजुरडा, मोजाय, रतडीओ, कोटडी, वांढ, वीसोतरी, लाखाबावर, डबासंग, भद्रेसर, सोनारडी, पडधरी, भेमाणा, मातेल, वंगा, सेरडी, सरधरी, धानुंगाम, बारांमडी बाराही, पडाणा, चांगणार, मोडकुवा, मोडपुर, नागना, दोढीया, राफुदड, घेला, भुजपर, आसंबीया, वांकुड, पीपली, धानेगाम, लुंस, सरमत, शुंगी, मंडल, साभराइ, डुमरा, मांडा, वेडी, झाखर, पडाणा, वेरासा, कपाइया, विगेरे गामोमां वसे छे.

आ वंशमां नगरपारकरमां विक्रम संवत ११०८मां थयेला मोमा, उदयवंत तथा मेघाशल नामना त्रण भाइओए वीस लाख पीरोजी खरचीने घणां घणां धर्मना कार्यो कर्यां छे. विक्रम संवत १६९४मां नवानगरमां थयेला रायशीशाहे श्रीशांतिनाथजीनुं शिखरबंध मंदिर बे लाख

वळी आ नागडावंशमां विक्रम संवत १४६५मां नगरपारकरमां थयेला मुंजाशाहे अंचलगच्छाधीश श्री मेरुतुंगसूरिना उपदेशथी श्रीपार्श्वनाथनुं मंदिर बंधावी तेमां पित्तलनी प्रतिमा स्थापी. विक्रम संवत १५३९मां नगरपारकरमां लखराजआदिक चारे भाइओए श्रीअभिनंदनस्वामिनुं जिनमंदिर बंधाव्युं. वळी आ नागडावंशमां ते लखराजआदिक चारे भाइओ नगरपारकरना राजा साथे अणबनाव थवाथी पोताना परिवारसहित चोरवाडमां आवी वस्या, अने त्यां तेमणे चोरवाडी देवीने पोतानी गोत्रज स्थापीने तेना नीचे मुजब कर करवा मांड्या. दीवालीने दिवसे सूर्य सन्मुख कंकुनी लींटी १० करी पान १०, सोपारी १०, चोखानी ढगली १०, खाजलां १०, फाफडा, १०, लाडवा १०, घारी १०, वडां १०, सांकली १०, दीवा १० करे छे. एवी रीते दीवासे, वलेवे तथा होळीए पण करेछे. अने तेओ चोरवाडीया कहेवाय छे, तेमाना केटलाक प्रभासपाटणमां पण पाछळथी आवी वस्या छे. आ नागडा वंशमां थयेला उदेसीनो परिवार कच्छमां वस्यो. अने तेओ कच्छी महाजन थया. सहदेना वंशजो महावीर

क्षेत्रपालनो दश पाली घउंना लाडु, तथा एक पालीना खाजलांनो कर करेछे. चाकटना वंशजो तेना कर तरीके दीवालीए सवा पालीना तलवट, नव पुडला, तथा पुत्र जन्मे तो लापसी तथा सुंवाळी वे पालीनी करीने लाय छे. आ नागडावंशनी सामराइमां ओघरणनी स्त्री गांगी संवत १७११ मां, तथा डुमरामां देपरनी स्त्री सती थइ छे. आ नागडावंशना घणा फांटाओ थया छे, अने तेओमांना केटलाक कच्छी महाजन थया छे. तथा तेओमां चाकटनो कर इत्यादि गोत्रजना जूदा जूदा प्रकारना करनी प्रवृत्तिओ कालांतरे थयेली देखाय छे.

सं. १९२१ मां कच्छीमहाजन नागडा लघुशाखीय साखाना नलीयाना रहीश शेठ हीरजी नरसीनी स्त्री पुरवाइए श्रीअंचलगच्छीय भट्टारक श्रीरत्नसागरसूरिजीना उपदेशथी पार्श्वनाथनी प्रतिमा भरावी, तेमज त्यां तेज वंशना शा. राघव रुपशदगनी स्त्री देमनवाइए अमेचंद पुत्रना पुन्यार्थे शांतिनाथजीनी प्रतिमा भरावी. आ कच्छी-नागडा वंशमां कच्छ नलीयामां सं. १९२० मां थयेला, तथा मुंबइना महान व्यापारी शेठ नरसी नाथाए शत्रुंजयपर महान् जिनमंदिर बंधाव्युं छे. ते शेठ नरसी नाथानी

टुंकथी ओळखाय छे. तेमज पालीताणामां तेमणे महोटी धर्मशाळा बंधावी छे. इत्यादिक धर्मना कार्योमां तेमणे घणुं द्रव्य खरच्युं छे. गुजर नागडावंशमां नवानगरमां (जामनगरमां) थयेला, अने मुंबइना व्यापारी शेठ. शोभागचंद कपुरचंदे पालीताणमां विशाळ धर्मशाळा संवत १९६० नी लगभगमां बंधावी छे, तेमज बीजुं घणुं द्रव्य धर्म मार्गमां खरच्युं छे, उत्तराध्ययनसूत्रनी लक्ष्मीवल्लभी-टीकानी अढीसो नकलो साधु साध्वीओना उपयोगमाटे छपावी प्रसिद्ध करी हती, तेमज कल्पसूत्रनी सुबोधिका टीका पण छपावी प्रसिद्ध करी छे, जामनगरना शेठ वर्धमानशाह तथा रायसीशाहना देरासरोना जीर्णोद्धारमां पण तेमणे द्रव्य आप्युं छे.

आ नागडावंशना केटलाक भाग्यवंत वंशजो माटे कोइ प्राचीन कविए नीचे मुजब कवित्त कहेलुं छे.

उदयवंत उदिल्ल जास कुल सुगुणह जाणो ।
सुटासुतसमरत्थ वली नरसिंग वखाणो ॥
वीरपाल वडवीर वली छे भरमो चारु ।
जगमां जयवंत हीर सकल जेणे कीधो वारु ॥
अनुक्रमे वली भोज अली मंत्रवी मंडणो ।

जयवंत सुत जाणीये

भोजाणी भूपत भला वसुधामांहे वखाणीये ॥ १ ॥

लघु नागडा गोत्र (ओशवाल)

(मुख्य शाखाओ)

वृद्धसजनीय (वीसा), लघु सजनीय (दसा).

नागडागोत्रमां पूर्वे भिन्नमाल नगरमां थयेला धनदत्तशेठनो जे परिवार हालारमां आवी वस्यो, तेना वंशजो लघु नागडा गोत्रथी ओळखावा लाग्या, तथा तेमोए पोतानी गोत्रजा अंबाइदेवीने स्थापी. तेओ चैत्रमासना नोरतांमां, तेमज जन्मे, मुंडणे अने परणे त्यारे लापसी तथा पुडलानुं निवेद करे छे, काष्टनी गोत्रजानी मूर्तिपर चंदरवो बांधे छे, अने एक द्राम मूकी वे श्रीफल वधारे छे.

आ लघु नागडाना वंशजो जसापुर, जख्खौ, सांधाण, नलीया, सायरा, चडोपरी, बालपद्र तथा परजाउ विगेरे गामोमां वसे छे.

मीठडीया गोत्र (ओशवाल)

(पेटा शाखाओ)

सोनी, देवाणी, तालाणी, भाराणी, सरवाणी, वहोरा विगेरे.

विक्रम संवत ११७२मां पारकर देशमां आवेला सुरपाटण गाममां दधिपक्व वंशना सोढा परमार ज्ञातिना महीपाल नामे क्षत्रिय राज्य करता हता. त्यां घणा द्रव्यवान व्यापारीओ वसता हता. एवामां कोइक यक्षे कोपायमान थइ ते गाममां मरकीना रोगनो महोटो उपद्रव कर्यो, राणा महीपाले शांति माटे घणा यज्ञआदिक कर्या, पण मरकी शांत थइ नही. एवामां त्यां श्रीअंचलगच्छना आचार्य श्रीआर्यरक्षितसूरिना उपाध्याय श्रीजयसिंहसूरि पधार्या, त्यारे राणाए पोताना मंत्री धरणानी सलाहथी मरकीनी शांतिमाटे गुरुश्रीने विनंति करी. आचार्यश्रीए चक्रेश्वरी देवीनुं आराधन करवाथी तेणीए कह्युं के तळावपर जेनुं देहरुं छे, ते यक्ष राजापर कुपित थयो छे, अने तेणे आ मरकी फेलावी छे. प्रभाते श्रीआर्यरक्षितसूरि अहीं पधारशे, तेमना चरणोदकनो छांटो शेहेरमां नाखजो

जेथी शांति थइ. पछी रात्रिए ते देवीए स्वप्नमां ते हकीकत महीपालराणाने जणावी, प्रभाते गुरुश्रीए पण तेज हकीकत कही. पछी त्यां आर्यरक्षितसूरि पधारवाथी तेमना चरणोदकवडे शेहेरमां छंटकाव करवाथी मरकी शांत थइ. पछी ते महीपाल राणो घणुं द्रव्य, झवेरातआदिक भेट लइ गुरुने वांदवा आव्यो, पण गुरु निस्पृही होवाथी तेमणे कंइ लीधुं नही. त्यारे आचार्यश्रीना उपदेशथी तेणे ते द्रव्यमांथी श्रीशांतिनाथजीनुं जिनमंदिर बंधावी प्रतिष्ठा करावी. अंबाइमाताने गोत्रजा स्थापी. पुत्रना जन्मे, झुंडणे परणे एक गदीयाणुं हेम तथा माणा एकना पुरसहना मोदकथी गोत्रज घरे जुहारे. महीपाल राणो पोताना पुत्र धर्मदास सहित बारव्रतधारी परम जैनी श्रावक थयो, मंत्री धरणे तेने पोतानी पुत्री परणावीने गुरुना उपदेशथी ओशवाल ज्ञातिमां दाखल कर्यो. हवे ते राणा महिपालना धर्मदास नामना पुत्रने चंदेरी नगरनुं राज्य मळ्युं, अने ते पण बारव्रतधारी परम जैनी श्रावक थयो. ते प्रथम अपुत्र हता, परंतु गुरुना उपदेशथी गोत्रजानुं तेमणे आराधन कर्युं, तेथी पाछळथी तेमने पांच पुत्रो थया. ते धर्मदासने दिल्हीना राजा पृथ्वीराज

(खराकोटडीपाडो विगेरे), अमदावाद (- विगेरे), नागोर, मंडपदुर्ग, दीव, खंभात, नवानगर जेसलमेर विगेरे गामोमां वसे छे.

आ वंशमां संवत १९४५मां नवानगरमां थयेला वोरा अजरामल हरजीए हरजीवाग, हरजी जैनशाला, तथा आदीश्वरप्रभुनुं शिखरबंध देरासर नवानगरमां (जामनगरमां) बंधावेलां छे, तेमज बीजुं पण घणुं द्रव्य धर्ममार्गमां खरच्युं छे. तेनां वंशजोमां हालमां विद्यमान मुंबइना व्यापारी वोरा टोकरसी देवसीए जामनगरना शेठ वर्धमानशाह तथा रायसीशाहना जिनमंदिरना जीर्णोद्धार माटे हजारो रुपीया खरच्या छे.

वडहरा (वडोरा-वडेरा) गोत्र. (ओशवाळ)

(मुख्य शाखाओ.)

वृद्धसजनीय (वीसा), लघुसजनीय (दसा).

पेटा शाखाओ.

सेल्होत, दोशी, पीपलीया, छकलसीया, पारेख, विगेरे

विक्रम संवत १००७मां श्रीमिन्नमाल नामना नगरमां परमार वंशनो राउ श्री सोमकरण नामे राजा राज्य

करतो हतो. तेने शंखेश्वरगच्छनी वल्लभी शाखाना श्रीजयमभसूरि नामना आचार्ये प्रतिबोधिने परमजैनी कर्यो, तथा तेना वंशजो पण जैनी थया. त्यारपछी विक्रम संवत ११११ मां मुगलोए आवी भिन्नमालनो नाश कर्यो, त्यारे तेना वंशना राय गांगा त्यांथी नाशी बाहडमेर गया. त्यां परमार वंशनो देवड नामे राजा हतो. त्यां ते गांगा रायना पुत्र मुनिचंद्रने ते राजाए " सेलहोत " पद आप्युं. ते मुनिचंद्रना गुणचंद्र नामे पुत्र थया. एवामां त्यां विधिपक्षगच्छ संस्थापक श्रीविजयचंद्रसूरि (आर्यरक्षितसूरि) पधार्या. तेमना उपदेशथी तथा तेमना शिष्य श्रीजयसिंहसूरिनी मेरणाथी त्यांना संघे ते गुणचंद्रने विक्रम संवत १२१६ मां ओशवाळ ज्ञातिमां मेळव्या. अनुक्रमे तेमना वंशमां किराडुइ नामना गाममां आसानी स्त्री चांदादेना आल्हा नामे पुत्र भाग्यशाळी धनवान थया, ते गाममां सातसो पचीस ओशवालोनां घर हतां, तेमां आल्हानुं घर तथा कुटुंब वडुं कहेवातुं. एवामां त्रण वर्षोसुधी उपराउपर दुष्काळ पड्या, अने अन्नविना माणसो मरवा मांडयां, त्यारे आल्हाए त्यां दानशाळा मंडावीने पहेले वर्षे दररोजनुं एक कलशी, बीजे वर्षे दररोजनुं बे

कलशी, तथा त्रीजे वर्षे दररोजनुं त्रण कलशी अन्न घणा लोकोने उगार्यां. त्यां तेनी कीर्ति सांभळी घणा परदेशी दुकालीया क्षुधातुर माणसो आवता, अने त्यांना लोकोने पूछता के अन्न क्यां मळे छे? लोको कहेता के वडेरा आल्हानी दानशाळामां मळे छे. अने त्यारथी तेना वंशजो वडेरागोत्रना नामथी प्रसिद्ध थया, अने आछतदेवी तेनी गोत्रजा थइ. तेना कर–जन्मे, मुंडणे, परणे पुरसइना लाडु करे, अने कुटुंबमां लाय, तथा राती-जगो करे. केटलाक दिवसोबाद ते आल्हाने त्यांना ठाकोर साथे अणबनाव थयो, तेथी रात्रिए घरमां दीवो मूकीने त्यांथी नाशी पारकरमां गया, त्यांना श्रीचंदराणाए तेमने घणुं सन्मान आप्युं, तथा पोताना प्रधान करी स्थाप्या. तेना वंशमां अनुक्रमे साल्हा नामे पुरुष थया, ते जेसलमेरथी धन कमाइने ज्यारे पारकरतरफ आवता हता, त्यारे तेना साथमां आवता सोनारनी दानत बगडी, अने तेथी ते सोनारे साल्हापर तलवारनो घा कर्यो, साल्हाए पण पडतां पडतां ते सोनारपर तलवारनो घा करी तेने मारी नाख्यो, अने साल्हा पण शुभध्यानथी मरी देव थयो. ते साल्हानो पालीओ गोडीपार्श्वनाथनी

जात्राए जतां मार्गमां आवे छे. ते मार्गथी जो कोइ वडे-रावंशनो जाय, तो तेना पालीया आगळ ते एक श्रीफल वधारी अढीशेर घृतनुं निवेद धरावे, तेनापर ते साल्हा-देव तुष्टमान थइ तेना मनोवांछित पूरे छे. त्यां ते सोना-रनी जगोए इंटनी ढगली छे, त्यां इंट (अथवा नाळीयेरना काचलां) नाखी सोनारने मारे. आ वंशमां गांधी, दोशी, विगेरे अडको छे.

आ वडेरा गोत्रना वंशजो राधनपुर, मोरबी, पडधरी, माणवड, ध्वासंग, घोघा, राजकोट, मंजल, खेरालु, वींछुवाडा, अंजार, अमदावाद, भुज, धुंवाय, आसालडी, धमकडा, खरांचंदा, नवानगर, कोठारा, सेखपाट, वीर-मगाम, नगरपारकर, चकासर, नसरपुर, अमरकोट, सीद्धु, बाहडमेर, जेसलमेर, मांडवी, कोहरी, भाद्रेसी, नागोर, मुल्तान, राडद्रह, फालावड, पाटण, गोवलकुंडा, बुरान-पुर, दीव, जुनागढ, वणथली, राणपुर, खंभात, अमरेली, भमदण, धारी विगेरे गामोमां वसता हता.

आ वंशमां आल्हाना बीजा पुत्र साजणना काजल, रजल, अने सामल नामे त्रण पुत्रो थया. तेमांथी काज-लनो मेघा नामनो देवाणंदसखागोवनो धनेवी हतो.

तेने काजले पोताथको पाटणमां व्यापारमाटे मोकल्यो हतो, त्यारे ते मेघो पाटणथी अतिशय प्रभाववाळी श्रीपार्श्वनाथनी प्रतिमा लाव्यो. त्यारे काजले तेने कह्युं के, मने ते प्रतिमा आपो, के जेथी हुं प्रासाद बंधावी तेमां ते प्रतिमा स्थापन करुं. पण मेघाए ते आपी नही. पछी स्वप्नामां जेम प्रतिमाए कह्युं तेम मेघे कर्युं, जेथी निधान प्रगट थयुं. मेघाए प्रासाद बंधाववा मांड्यो, मूल गंभारो शिखरबंध थयो, एवामां मेघे काल कर्यो. पछी काजले पोतानी बेहेनने समजावीने ते प्रासाद संपूर्ण कराव्यो. पछी काजले शत्रुंजय तथा गिरनारनो संघ कहाडी घणुं द्रव्य खरची संघपतिपद प्राप्त कर्युं. वळी आ वंशमां थयेला समरसी राधनपुरथी आवीने दीवमां वस्या, ते महाधनवंत तथा धर्मक्रियामां घणा चुस्त हता. तेमणे श्रावकनी अगीयार प्रतिमा वहीने घणुं द्रव्य खरच्युं, पूज्य श्री धर्ममूर्तिसूरीश्वरजीने दीवमां पधरावी सर्व आगमो सांभळयां. वळी आ वंशमां वीरगाममां थयेला उजलना पुत्र माणिकशेठे विक्रम संवत १५१५ मां श्रीसुमतिनाथआदिकना घणा जिनबिंबो भराव्यां, तथा ते पर सोनारूपाना छत्रो कराव्यां. श्रीजयकेसरिसूरिना उपदेशथी

संघ कहाडी प्रतिष्टाओ करीने घणुं द्रव्य खरच्युं, तथा मुगलोने द्रव्य आपी घणा बंदिवानोने छोडाव्या. आ वंशमां अमरकोटमां थयेला शा. आसकरण बाल ब्रह्मचारी बार व्रतधारी शुद्ध श्रावक हता, तेमणे पारकर विगेरे देशोमां थाळी, रुपीया तथा सवाशेरना मोदकनी ल्हाणी करी घणुं द्रव्य खरच्युं. संवत १५४१ मां भुजमां थयेला चांपाशाहे श्रीजयकेसरिसूरिना उपदेशथी श्रीकल्पसूत्रनी चोर्यासी प्रतो लखावीने सर्व आचार्योने वहोरावी.

आ वंशमां विक्रम संवत १२९५मां जावडना भाइ भावड राधनपुरथी पाटण पासे कुंणगिरिमां आवी वस्या. तेनी श्रीजी पहेडीए कुंपानो राणा नामे पुत्र थयो. हवे ते कुणगिरिमां लघुसजनीय ओशवाळ श्रीपालनी पुत्री लक्ष्मीवती पोतानी सखीओ सहित रमती हती. ते वखते ते कुंपानो महास्वरूपवंत पुत्र राणो घोडे चडी पोताना सेवको सहित रमवा माटे वाडीए जतो हतो. तेने जोइ ते लक्ष्मीवती तेनापर मोहित थइ, अने सखीओने कह्युं के तमारे मारी माताने कहेवुं के लक्ष्मीवती आ राणाने परणशे. मातपिताए पुत्रीने कह्युं के राणो वृद्धसजनीय छे, अने आपणे लघुसजनीय छीये, माटे ते वीवाह थशे नही. पण

कन्याये हठवाद लीधो के एम नही थाय तो हुं अग्निमां बळी मरीश. त्यारे श्रीपाळे महाजन मेळवी राणाने घणी विनति करी, पण राणाए मान्युं नही. एवी रीते ते कन्या अढार वर्षोसुधी कुंवारी रही. पछी ते कन्या बळी मरवा माटे शेहेर बहार आवी. ते वखते ते कन्यानी धारणी नामनी डाडी पोताना घरना गोखपर चडी कन्याने जोवा लागी, एवामां ते त्यांथी नीचे पडीने मरण पामी, अने व्यंतरी देवी थइ. नगरना राजाने ते वातनी खबर पड: वाथी ते लक्ष्मीवती कन्याने पाछी वाळी बळात्कारे राणासाथे परणावी, तथा राजाए पांच गाम कन्यादानमां तेने आप्यां. पछी ते धारणी देवीए प्रगट थइ राणाने कह्युं के हवेथी तमो मने गोत्रजा थापजो हुं तमारो उदय करीश. एवी रीते संवत १३३५मां वैसाक सुदी पांचम गुरुवारे वडेरानी लघुशाखा राणाथी निकळी छे. पाटणमां वडेरा वंशमां विक्रम संवत १५७८मां अंचलगच्छना श्री भावसागरसूरिना उपदेशथी सुरचंद तथा सुरादासे कुटुं-बना श्रेयमाटे श्रीपार्श्वनाथना बिंबनी प्रतिष्टा करावी, अने ते कानजी हंसराजना घरमां पूजाय छे.

विक्रम संवत १९२५ मां देवचंदविगेरे वडेराना

वंशजो वांकानेरेमांथी जुनागढना नवाबने जोइता उंचां पक्षो आव्यां, तथा जुनागढमां वस्या, त्यारथी तेओ दोशी ओडकथी ओळखावा लाग्या. पीपलीमां वसनारा पीपलीया ओडकवाळा छे, तेमज झालोरपासे भालणीना रहेवासी भींचाशेठ पासे छ कलसी धन होवाथी तेना वंशजो छकलसीया ओडकथी प्रसिद्ध थया. वडेरानी गोत्रजा अछुप्ता चार हाथोवाळी छे. तेओमां जन्मे, मुंडणे तथा परणे सरखा कर छे. वडो पुत्र आवे त्यारे एक तोलानी रुपानी गोत्रजानुं फरुं करावे बीजा पुत्रने क्षौर न करे त्यां स्गी चोटी राखे. जन्मे पुरसेइनो दल घउंनो चोवीस पालीनो करे, तेमां दश शेर घी तथा खांड अढीशेर नाखे, ते दलनो थाल भरी गोत्रजा आगळ मूके. पाली एकनी लापसीनो लोट गोळ शेर एक नाखी करे. बे श्रीफल मूके. घीनो दीवो करे, ते रात्रिए अखंड राखे. बाळकना मातपिता चोथुं व्रत पाळे, भूमिमर सुए, प्रभाते ते दशशेर घीमांथी घी लेइ ते लापसीना लोटनी एक शेर गोळवाळी लापसी रांधे पछी पवित्र थइ गोत्रजाने पूजे, तथा ते बे श्रीफळ वधारे. भूमि लींपी पाटलापर कंकुनो साथीयो करी त्रण ढगली चोखानी मूके.

परिवारमां पारेखनी ओडक थइ छे. तेमना वंशमां अमदावादमां थयेला पारेख लीलाधरे श्रीकल्याणसागरसूरिजीना उपदेशथी शत्रुंजय तथा गोडीपार्श्वनाथ आदिकनो संघ कहाडी संवत १७१२ मां घणुं द्रव्य धर्ममार्गमां खरच्युं छे.

हथुन्डीया राठोड गोत्र (ओशवाल)

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गाममां कोण कोण पुरुषो थया ? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावळी) मगावो. कि. रु. ४–०–०)

विक्रम संवत १२०८ मतांतरे (१०२४) मां हस्तकुंड नामना नगरमां राठोड क्षत्री राउत अनंतसिंह मतांतरे (अखयराज) राज्य करता हता. तेमने श्रीमेदपाटीय गाछाना अंचलगच्छीय जयसिंहसूरिए मतांतरे (जयप्रभसूरिए) प्रतिबोधीने जैनी कर्या. ते अनंतसिंहे शत्रुंजयनी यात्रा करीने हस्तकुंड नगरमां श्रीवीरप्रभुनो प्रासाद कराव्यो. तेना वंशजो हथुडीया राठोड गोत्रथी —

मुंडणे पण एज रीति जाणवी, तेमां एटलुं विशेष के बाळकने कोरी आंगी अने नवी पगरखी तथा नवी पाघडी पहेरावे, रातिजगो करे, तंबोल देइ प्रभाते खुंभानाडानी चारे दिशाए तरणी बांधे. वच्चे ते बाळकने बेसाडी पीठी करी पछे माथे जडवासो करे. चोटी उतारतां एक गजनुं कपडुं लेइ तेमां केश नाखी फइने (सुहासणने) आपे, तथा ते साथे रुपानाणुं आपे, पछी ते बाळक फइने पगे लागी गोत्रजाने पगे लागे. पछी देहरे दर्शन करी गुरुने वांदी, पुस्तक पूजा करी गीत गातां घरे आवे, तथा जाचकने दान आपे.

संवत १४९०मां पारकरमां थयेला ठाकरसीना पुत्र खीमसीए शत्रुंजय तथा गिरनारनो संघ कहाडी घणुं द्रव्य खरच्युं छे. संवत १५[illegible]मां लोलाडाना रहीस भलाशेठे श्रीपार्श्वनाथजीनी प्रतिमा भरावी तेनी श्रीअंचलगच्छाधीश श्रीजयकेसरिसूरिजीना उपदेशथी प्रतिष्ठा करावी छे. संवत १५[illegible]मां कोरटाना रहीस खीमाशेठना पुत्र श्रीकर्ण, महीकर्ण, डीडा तथा मेघाए मळी श्रीशांतिनाथजीनो शिखरबंध प्रासाद कराव्यो. पाटणमां कोकाना पाडाना रहीस धनजी तथा मनजी नामना बन्ने भाइओना

परिवारमां पारेखनी ओडक थइ छे. तेमना वंशमां अमदावादमां थयेला पारेख लीलाधरे श्रीकल्याणसागरसूरिजीना उपदेशथी शत्रुंजय तथा गोडीपार्श्वनाथ आदिकनो संघ कहाडी संवत १७१२ मां घणुं द्रव्य धर्ममार्गमां खरच्युं छे.

हथुंडीया राठोड गोत्र (ओशवाल)

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गाममां कोण कोण पुरुषो थया ? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावली) मगावो. कि. रु. ४–०–०)

विक्रम संवत १२०८ मतांतरे (१२२४) मां हस्तकुंड नामना नगरमां राठोड क्षत्री राउत अनंतसिंह मतांतरे (अखयराज) राज्य करता हता. तेमने श्रीमेदपाटीय शाखाना अंचलगच्छीय जयसिंहसूरिए मतांतरे (जयप्रभसूरिए) प्रतिबोधीने जैनी कर्या. ते अनंतसिंहे शत्रुंजयनी यात्रा करीने हस्तकुंड नगरमां श्रीवीरप्रभुनो प्रासाद कराव्यो. तेना वंशजो हथुंडीया राठोड गोत्रथी प्रसिद्ध

थया तेमनी गोत्रजा देवी समकीतधारी उच्छिप्ता नामनी छे.

आ हथुडीया गोत्रना वंशजो केरवाडा, नांडलाइ, बगडीया, चंदेरी, खडी, चुडली, नारगाम विगेरे गामोमां वसे छे.

पडाइया गोत्र (ओशवाल)

पेटा शाखाओ.

तिलाणी, मुमणीया.

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गाममां कोण कोण पुरुषो थया? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावळी) मगावो. कि. रु. ४-०-०)

विक्रम संवत १२०४मां लोद्रवाडा नगरमां राठोड वंशना राजा [illegible] अंचलगच्छना श्रीजयसिंहसूरि [illegible] (श्री[illegible]सूरि) प्रतिबोधी जैनी करी ओस-वाल ज्ञातिमां भेळव्या तथा [illegible] देवीने तेनी गोत्रजा स्थापी. तेना [illegible]-श्री[illegible] एक, [illegible] एक तथा [illegible]
[illegible]

तेमांथी अर्ध ब्राह्मणीने आपे, तथा सहरखी एक ब्राह्मणीने आपे. आ वंशमां तिलाणी, मुमणीयां विगेरे ओडको छे.

आ गोत्रना वंशजो विशाला, राडद्रा, वाहडमेर, नगरपारकर, जेसलमेर, भीलाडा विगेरे गामोमां वसेछे.

आ वंशमां थयेला समरसीए विक्रम संवत १४५२मां लोलाडानगरमां श्रीशांतिनाथनो प्रासाद कराव्यो, तथा एक लाख द्रव्य खरचीने शत्रुंजयनी यात्रा करी. विक्रम संवत १५०८मां अंचलगच्छाधीश श्रीजयकेसरिसूरिजीना उपदेशथी श्रीशीतलनाथजीनुं बिंब करावी वाहडमेरमां प्रतिष्ठा करावी. विक्रम संवत १४८४ मां आ वंशना जिनदासना पुत्र सादा तथा समरथ साचोरामां वसता हता. एवामां त्यांना ठाकोरनो पुत्र राज्य मेळववाना लोभथी पोताना पिताने मारी नाखवा माटे रात्रिए चोरनो वेष करी राजाना घरमां पेठो, त्यारे ठाकोर जागी ऊठवाथी तेने चोर जाणी खड्ग लेइ मारवा दोड्यो त्यारे ते कुंवर अगासीपरथी ठेक मारी पाछळ सादाना घरमां पड्यो, सादाए तेने झाल्यो, तथा ओळख्यो, अने राजानो पुत्र जाणी छोडी दीधो, तेथी ते नासी गयो.

एवामां राजाना चोकीदारोए त्यां आवी सादाने पूछ्युं के तें ए कया चोरने कहाडी मूक्यो? परंतु सादे जवाब आप्यो नहीं. त्यारे तेओए राजाने केहेवाथी राजाए सादाने बोलावी पूछ्युं पण सादो अणबोलयो मुंगो रह्यो. त्यारे राजाए क्रोधायमान थइ कह्युं के खरेखर आ मुमणो (मुंगो) चोरोने आश्रय आपी पोतानुं घर भरे छे, माटे चोरने बदले आनेज मारो? महाजने पण एकठा थइ सादाने घणो समजाव्यो के तुं चोरनुं नाम दे, के जेथी तुं जीवतो रहे. सादे कह्युं मारथी ते नाम बोलासे नहीं. पछी राजाना माणसो ज्यारे तेने मारवा माटे लेइ चाल्या, त्यारे कुंवरने खबर पडवाथी तेणे ते माणसो पासेथी सादाने लेइ पोताना घरमां राख्यो. राजाए घणा आग्रहथी ते मुमणीआने कुंवर पासेथी माग्यो, पण तेणे आप्यो नही. एवी रीते केटलाक दिवसो गयाबाद राजाना मृत्युबाद ते कुंवर राजगादीए बेठो, अने ते सादा मुमणीयाने पोतानो मंत्री करी स्थाप्यो, अने तेथी ते सादाना वंशजो मुमणीयानी ओडकथी ओळखावा लाग्या. ते सादाना पुत्र मंडलीके विक्रम संवत १५४८ वैसाख सुद दशमे रत्नपुरमां अंचलगच्छेश श्रीसिद्धांतसागरसूरिना

उपदेशथी श्रीसुमतिनाथजीनुं बिंब करावी प्रतिष्ठामां अग्यार हजार पीरोजी खरची, तेमज संवत १५५२मां तेज आचार्यना उपदेशथी कारोला गाममां तोलाक शेठे श्रीपद्मप्रभुजीना बिंबनी प्रतिष्ठा करावी.

वाहणी गोत्र—(ओशवाल)

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गाममां कोण कोण पुरुषो थया? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावली) मगावो. कि. रु. ४—०—०)

विक्रम संवत १२२१मां श्रीअंचलगच्छनी पट्टमी पाटना पुण्यतिलकसूरिए विजयनगरमां चतुर्मास रही त्यांना परमार होडीया रजपूत राउत नगराजने प्रतिबोधी जैनी कर्या, तथा ओसवालमां मेळव्या. नगराजना पुत्र सोमल दोशीना चार वहाणथी वेपार करता हता, तेथी तेना वंशजो वहाणी कहेवाया. तेनी गोत्रज हरसिद्धदेवीनी मूर्ति रत्ननी अबला कालनवाली छे,

तेना कर जन्मे, मुंडण, परणे त्यारे घृत गोर दगना लाडु कुटुंबमां व्हाहे, तथा फडने महत्तरणी ते आपे. बीजो छोकरो परणे अने तेने जड वागे त्यारे गोर घृतनी लापशी तथा नालीयेर एक वधारे, ब्राह्मणने साडी तथा कापडुं आपे, पहेलो छोकरो जन्मे परणे तथा जडवामे श्रीफल एक, कापडुं गज एक तथा सोपारी सात पाटला उपर मूके, तथा ते श्रीफल वधारे. पुरमां गुजरी माणा पांचनी करे. छोकराने प्रथम पगमांडणा नव हाथ लुगडुं पाथरी उपर घउंना मांडा पाथरे. अने ते पर बालकने पग मंडावे माणा-पांच गुजरीना मांडा करी गोत्री कुटुंबने जमाडे, सवासेर घृत अने सवासेर गोळनी लापसीनुं निवेद करी श्रीफल एक वधारे, सोपारी सात तथा पगमांडणीनी पछेडी सुहासणने आपे.

आ गोत्रना वंशजो नरता. सरथला, भिन्नमाल, साचोरा, राडद्रह, सीधागुइ, वाघोडी, सेली, खंभात, दासप, सुगाली, झालार, मूळी, थावर, वणेरा, तथा दीताआदिक गामोमां वसता हता.

आ वंशमां थयेला सोमिलशेठे चार लाख पीरोजी खरचीने श्रीशत्रुंजय तथा गिरनारजी यात्रा करी, बे लाख पीरोजी खरची दानशाळा मंडावी. विक्रम संवत १५०५

मां बीजरोलमां थयेला भीमा तथा रामाए श्रीपार्श्वनाथजी नी प्रतिमा करावी घणुं द्रव्य खरच्युं. संवत १६२७ मां वरजांगे घणुं द्रव्य खरची झालोरी, साचोरी, राडद्रही अने सीरोही, ए चार देश जमाड्या. झालोरमां थयेला कमाए घणां धर्मकार्यो द्रव्य खरची कर्यां छे. मूळीमां थयेला नोडाशाहे त्रण हजार माणसोनो संघ कहाडी घणुं द्रव्य खरची श्रीशत्रुंजयनी यात्रा संवत १६११ तथा १६१५ मां करी. संवत १६१३ मां सीहाआदिक भाइ-ओए श्रीधर्ममूर्त्तिसूरीश्वरना उपदेशथी श्रीसुमतिनाथना बिंबनी घणुं द्रव्य खरचीने प्रतिष्ठा करावी.

जासल गोत्र–(ओशवाल)

(मुख्य शाखाओ.)

वृद्ध सज्जनीय (वीसा), लघुसज्जनीय (दसा)

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गाममां कोण कोण पुरुषो थया? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावळी) मगावो. कि. रु. ४–०–०)

विक्रम संवत ११४४ मां हस्तितुंड नगरमां चहुआण वंशना श्रवणवीर नामे राजा हता. तेना पुत्र श्रीमालदेव कुमारने वनमां क्रीडा करतां व्यंतरे छल्यो, राजाए घणा उपाय कर्या, पण कुंवरने समाधि थइ नही, पण मरवा पड्यो. एवामां श्रीअंचलगच्छनी वल्लभी शाखाना महा प्रभाविक आचार्य श्रीपुण्यतिलकसूरि त्यां पधार्या, तेमने प्रभाविक जाणी वणवीर राजा तेमने वांदवा आव्या, तथा पुत्रनी हकीकत कही. गुरुए कह्युं तमो जिन धर्म स्वीकारो तो तमारा पुत्रने समाधि थइ जशे. राजाए तेम करवानी कबुलात आपवाथी आचार्यश्री तेमने घेर पधार्या तेमने जोइ ते व्यंतर कुमारना शरीरमांथी निकळी गयो, अने कुमारने समाधि थइ. व्यंतर प्रगट थइ गुरुने नम्यो, अने कह्युं के हवे आ वणवीर राजाने मारा नामथी गोत्रजा स्थापवानुं कहो, हुं तेमनुं सान्निध्य करीश. गुरुना वचनथी राजाए तेम कर्युं, ते व्यंतरनुं नाम जामल हतुं, अने तेथी ते वणवीरना वंशजो जामलगोत्रथी प्रसिद्ध थया. जामा (जापा) देवी नामनी गोत्रजा स्थापी. तेना कर-जन्मे, मुंडणे, परणे त्यारे शोक पाळीना लाड करे, अगवाल कसारनी वारी चडावे. तथा कपडुं गज अढी,

श्रीफल वै अने घृत शेर अढीनी मात्र करी गोत्रजा जुहारे, तेमांथी अर्ध गुहासणीने आपे, बाकीनुं घरमां वापरे, गाय भेंस वीआय त्यारे प्रथम पखोणाना घृतनुं नैवेद करी गोत्रजा जुहारे, गुरुना उपदेशथी वगवीरने ओशवाळनी पंक्तिमां दाखल कर्या.

आ जातना गोत्रना वंशजो दांतीवाडा, मंदाहद, ईडर, पीवाली, मंडपाचल, अहमदपुर, पाटण, साचोर, राधनपुर, कुणगिरि, संघाणा, मीनडी, वडनगर, सहमपुर, इडर, दधाहद विगेरे गामोमां वसे छे.

आ वंशमां ईडरना रहेवासी वनाशेठथी लघुशखनीय शाखा निकळेली छे.

पहुच (बोहड) गोत्र- ओशवाळ)

(आ गोत्रमां नया तेनी शाखाओमां कया कया गाममां कोण कोण पुरुषो थया ? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो(वंशावृक्ष) जुओ. न. वि. न. ४-७-८)

विक्रम संवत १२४६ मां श्रीअंचलगच्छाधीश श्री-धर्मघोषसूरि मोहलगाममां चतुर्मास रह्या, अने त्यांना डोडीया रजपुत राउत श्रीवाहोलने प्रतिबोधी जैनी कर्या, तथा ओशवालज्ञातिमां दाखल कर्या. तथा वोहोल(धोलही) नामथी तेनी गोत्रजा स्थापी.

आ गोत्रना वंशजो मोहल, धगही तथा खीमली विगेरे गामोमां वसेछे.

आ वंशमां थयेला खीमाए धणणी (नग)गाममां विक्रम संवत १३६९ मां ऋषभदेव प्रभुनो प्रासाद कराव्यो. तथा १३५९ मां लाखाए लाखा (लाखाइ) गाममां श्री अजितनाथप्रभुनो प्रासाद कराव्यो.

कामसा गोत्र–ओशवाल.

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गामोमां कोण कोण पुरुषो थया? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावली) मगावो. कि. रु. ४–०–०)

आ कामसा गोत्र ए बहुल (बहोल-बोहल) गोत्रनी शाखा छे. बहुल गोत्रमां थयेला सोमानो पुत्र भुंभच सोजत नगरना राणा श्रीजगानो प्रधान थयो. एक दिवसे ते महा तेजस्वी स्वरूपवाळा भुंभचने राणानी कुंवरी लखमादेए जोवाथी तेनापर मोहित थइ, अने तेनेज परणवानी तेणीए हठ लीधी, तथा अन्नपाणीनो त्याग कर्यो. त्यारे राणाए पराणे पोतानी ते पुत्रीने भुंभचसाथे परणावी, अने विक्रम संवत १३८५मां तेने कामसा गाम आप्युं. अने त्यारथी ते भुंभचना वंशजो कामसा गोत्रथी प्रसिद्ध थया. तेनी गोत्रजा तथा कर बहुल गोत्र प्रमाणे जाणवा.

आ गोत्रना वंशजो कामसा, इंद्रवाडा, फलवद्द, खिरीयारी, नांडलाइ विगेरे गामोमां वसता हता.

चहुआण गोत्र–(ओशवाळ)

(पेटा शाखाओ)

डोडीयालेचा, गोपाउत, सुवर्णगिरा, संघवी, पालणपुरा, सिंधलोरा विगेरे.

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गामोमां कोण कोण पुरुषो थया ? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावली) मगावो. कि. रु. ४–०–०)

विक्रम संवत १२६५ मतांतरे (१२७५) मां झालोर नगरमां राउश्री कान्हडना राज्यमां चहुआण वंशी भीम नामे रजपुत वसता हता. ते वखते श्रीअंचलगच्छना श्रीधर्मघोषसूरि (मतांतरे) श्रीमहेंद्रसिंहसूरि विहार करता त्यां पधार्या. भीम चहुआण तेमनो उपदेश सांभळी प्रतिबोध पामी परम जैनी व्रतधारी श्रावक थया, तथा गुरुए तेमने ओशवाळमां मेळव्या. तेमनी गोत्रजा अंबाइदेवी स्थापी, तेनुं स्थान भिन्नमाल नगरमां खीमजा

डुंगरीए गाजणा डुंकपर प्रासाद छे. तेना कर—चैत्र तथा आसुनी पांचमे घृतसहित चोळा चोखानुं निवेद करे, फदीयां आठ अने जमणीनुं कापडुं फइने आपे, ए पूर्वनी स्थिति कही. त्यारपछीनी जन्मे, मुंडणे परणे त्यारे, तथा दीवाळीए दोढ पालीना लाडु तथा दोढ पालीनी लापसी करे. बालकना वाळ पारकरे उतारे, त्यारे पाली एकना लाडु तथा पाली एकनी लापसी करी गोत्रजा जुहारे. ते भीमे डोढ गाममां श्रीवासुपूज्यजीनुं जिनमंदिर अंचलगच्छीय श्रीजयप्रभसूरिजीना उपदेशथी बंधाव्युं, अने ते गामनुं अधिकारीपणुं मळवाथी तेना वंशजो डोडीयालेचा कहेवाया. आ वंशमां गोपावत, सुवर्णगिरा, संघवी, पालणपुरा विगेरे ओडको छे.

आ गोत्रना वंशजो झालोर, ढोड, दुजाणा, गुंदाडीया, गुदवची, घाणील, राडवरा विगेरे गामोमां वसे छे. आ वंशमां थयेला वीराशेठे झालोरमां श्रीचंद्रप्रभस्वामीजीनो प्रासाद बंधाव्यो. संवत १५०५ मां कोरंटाना वासी महिराज शेठे अभिनंदनस्वामिजीनुं बिंब भराव्युं, तथा तेनी प्रतिष्ठा अंचलगच्छीय श्रीजयकेसरीसूरीश्वरजीए करी.

कटारीया गोत्र-(ओशवाल)

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गामोमां कोण कोण पुरुषो थया ? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावली) मगावो. कि. रु. ४-०-०)

विक्रम संवत १२४४मां पुजवाडा नगरमां सीसोदीया रजपुत राणाश्री उदयसिंह राज्य करता हता. ते वखते ते नगरमां चहुआण रजपुत राउत कटारमल्लनी पासे घणुं द्रव्य हतुं. राजाने विवाहमां द्रव्यनो खप होवाथी तेनी पासेथी ७८७ सइ कांठा सुधी भरीने उछीनी पीरोजीओ लीधी, अने पाछी सगसहित तेटली सइ भरीने पीरोजी आपवानुं राजाए वचन आप्युं, तथा ते कटारमल्लने ते धन वहोरवाथीवहोरा करी बोलाव्या, जेथी तेनी वहोरा अटक थइ. एवामां त्यां श्रीअंचलगच्छाधीश श्रीजयसिंहसूरि पधार्या, तेमणे ते कटारमल्लने प्रतिबोधीने जैनी कर्यो, अने चक्रेश्वरीदेवीने तेनी गोत्रजा स्थापी, तथा

ओशवाळ ज्ञातिमां मेळवी दीधा. ते कटारमल्लना वंशजो कटारीया गोत्रथी ओळखावा लाग्या. ते कटारमल्लजीए गुरुना उपदेशथी हस्तकुंडनगरमां श्रीमहावीरप्रभुनो जिनप्रासाद कराव्यो.

आ गोत्रना वंशजो रोहड, पाली, सीरोही, नांडलाइ, वेघरी, दूधवडी, लाखणी, भालणी, मोरसीम, डुमडी, धाणसा, पारकर, राहुली, करणा, कोरटा विगेरे गामोमां वसता हता.

आ वंशना रोहड गामना रहेवासी श्रीकरणना पुत्र धीरजीए विक्रम संवत १२९६मां रत्नपुरमां श्रीमहेंद्रसूरिजीना उपदेशथी श्रीशांतिनाथजीनुं जिनमंदिर बंधाव्युं, तथा शत्रुंजयनो संघ कहाड्यो, तथा सर्व मळी सात लाख पीरोजी धर्म कार्यमां खरची.

कात्यायन गोत्र-(श्रीमाल.)

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गामोमां कोण कोण पुरुषो थया? ते जाणवामाटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावळी) मगावो. कि. रु. ४—०—०)

विक्रम संवत ७०५मां भिन्नमाल नगरमां श्रीशांतिनाथजीनो गोष्टिक श्रीमल्ल नामे सात क्रोड द्रव्यवाळो व्यापारी हनुमंतना पाडामां वसतो हतो, ते श्रीउदयप्रभसूरि पासे प्रतिबोध पामी जैनी थयो. तेनी गोत्रजा नवदुर्गादेवीनुं स्थान नगरथी दक्षिण दिशाए नवलखी वाव पासे छे. तेना कर—चैत्र तथा आसुमासनी दशमने दिवसे स्थानी गोत्रजा जुहारवी, हाजर न होय तो नव लींटी कंकुनी करवी. जन्मे, परणे, मुंडणे सेडना लाडु, कइने चार फदीयां, साडात्रण गज लुगडुं, मागां चार चोखा अथवा घउं तथा नालीयेर बे कइने आपे. लाडुनी नव पींडली गोत्रजा पासे मूके, बाकी कुटुंबमां लाहे.

आ गोत्रना वंशजो सीहोर, हलवद, घनेरा, थराद, राधनपुर, अमरेली पासे सेलडी, मोरवी, सोही, भंभोड, ऊना, मीडाउ, पीपरडी, जसदण, लाठी, तेरवाडा, खंभात, पाटण, आदिक गामोमां वसेछे. तेमाना केटलाक फडवामति छे.

आ वंशमां भरोल गाममां थयेला शेठ मुंजाए विक्रम संवत १३०२ मां अंचलगच्छनी वल्लभीशाखाना श्रीपुण्यतिलकसूरिजीना उपदेशथी शिखरबंध जिनमंदिर बंधाव्युं, तथा प्रतिष्टा करावी, अने वाव बंधावी. सर्व मळी सवा-क्रोड द्रव्य धर्मकार्योमां खरच्युं. विक्रम संवत १४६८ मां शेठ लींबाए पाटणमां दुकाळ वखते घणुं द्रव्य खरची घणा लोकोने उगार्या.

खंभायती अडक थइ छे. आ वंशमां जिनदासशेठ त्रेणपमां वसता हता, ते वखते विक्रम संवत ११४५ मां त्यां भीमराजा नामे राणो राज्य करतो हतो, तेने संतान न होवाथी पोताना प्रधान जोगानी पुत्री मानाने पुत्री करी राखी हती. एक वखते दिवाळीने दिवसे ते राजा ते मानाने पोताना खोळामां लेइ राजसभामां वेठो हतो, ते वखते ते जिनदास राजाने जुहार करवा आव्या, तेनुं रुप जोइ माना तेनापर मोहित थइ, राजाए तेणीने जिनदाससाथे परणवामाटे त्रण चार वखत पूछयुं, त्यारे सघळी वखत तेणीए हा पाडी. राजाए जोशीने बोलावी लग्न लीधुं. पण जिनदासे कह्युं के अमे वीसा श्रीमाळी छीये, अने आ मानाना पिता दशाश्रीमाली छे, जेथी ते विवाह थाय नही. परंतु राजाए बळात्कारे तेणीना लग्न जिनदासनी साथे कर्यां, पछी ते जिनदास शेठ त्यांथी निकळी आरासणमां जइ वस्या. अने तेना वंशजो एवी रीते विक्रम संवत ११८५ थी लघुसजनीय शाखावाळा थया. केटलाक वर्षोवाद आरासणमां अंबादेवीना कोपथी मरकी फेलाणी, अने घणा स्त्रीपुरुषो मरवा लाग्या, एक दिवसमां चौद मण त्रण शेर जेटला

सुवर्णनी घुघरीवाळां स्त्रीओना वेढला उतर्यां, त्यारे आ-पसुम उन्मद थयुं, अने तेथी मंत्री नायक सर्व कुटुंब-सहित इरवनों डर वस्या, तथा त्यारथी तेना वंशजो नायकने घुघरीवाळुं घरेणुं पहेरावे नहीं. पछी ते नायके तेराउनां अंचलगच्छाधीश श्रीसिंहप्रभसूरिजीना उपदेशथी विक्रम संवत १३०१मां श्रीयुगादिदेवनुं शिखरबंध मंदिर बंधाव्युं, तेमज सूर्य, नारायण तथा ईश्वरना मंदिरो बंधाव्यां, अने वाव, कुवा विगेरे बंधावी सर्व मळी त्रण क्रोड द्रव्य खरच्युं. विक्रम संवत १३२६मां दुकाळ वखते तेणे घणुं द्रव्य खरची लोकोने उगार्यां. संवत १३११मां मरणानी श्री झालीए अंचलगच्छीय श्रीसोमतिलकसूरि-जीना उपदेशथी पार्श्वनाथनुं शिखरबंध मंदिर तथा काशेश्वर दस्याव बंधाव्युं. आ वंशमां पाटणमां गोदडने पाडे वसनारा तेराउना वंशजो गोदडीया अटकथी ओळखाय छे.

भा(रदा)दरायण गोत्र (श्रीमाली)

(मुख्य शाखाओ.)

वृद्धसजनीय (वीसा), लघुसजनीय (दसा)

(पेटा शाखा)

डहरवालीया.

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गामोमां कोण कोण पुरुषो थया ? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावली) मगावो कि. रु. ४—०—०)

विक्रम संवत ७० मां भिन्नमाल नगरमां भादरा यण गोत्रनो नोडानामे श्रीमाली पांच क्रोडनो वेपारी वसतो हतो, ते श्रीउदयप्रभआचार्यना प्रतिबोधथी जैनी थयो. अने अंबाइमाता तेनी गोत्रजा थइ. तेनु स्थान भिन्नमालनी पूर्वनी पोळ शेहेर बहार गोडाणी सरोवरपर ईशान दिशाए चंपकवाडीमां छे. ते देवी चार हाथवाळी छे. ते गोत्रवाळाने तेणीनी मूर्ति कराववी जुहारे, ते न होय तो पाटलापर कंकुनी त्रण लीटी करे. तेना कर-जन्मे,

मुंडणे, परणे तेमज चैत्री तथा आसुनी नोमने दिवसे लापसी, पुडला तथा जवारना खीचडानुं निवेद करे. अमणीनुं कपडुं तथा सेरखी फइने आपे. दीकरी जन्मे तो अर्ध कर करे.

आ गोत्रना वंशजो पाटण, मोढेरा, वलाइ, वाटद्री, कालहरी, घेघुदण, नंदासण, वणथली, नवानगर, भेंसदडी, धोल, अमदावाद, वलवाणा, राणपुर, पीपरडा, सरपदड, भाणवड, खंभात, दमणपासे रामपुर तथा वडोदरा आदिक गामोमां वसे छे.

आ वंशमां विक्रम संवत १३१३मां पाटणमां फोफलीयावाडामां वसता मूला शेठे आदिजिननी प्रतिमा भरावी श्रीअंचलगच्छाधीश श्रीअजितसिंहसूरिने हाथे प्रतिष्टित करावी. विक्रम संवत १४४५मां मोढेरावासी भावडशेठे श्रीमेरुतुंगसूरिजीने हाथे चोवीसीनी प्रतिष्टा महोत्सवपूर्वक करावी. गोहेल्वाडमां वलामां थयेला आगमगच्छी हीराना परिवारमां पांजरी नाम छेड गोत्र सुधारे छे, तथा मुंडणे, परणे चार माणाना लाडु कुटुंबमां लाहे छे, अने घसेर लाडु तथा सेरखी एक फइने आपे छे. आ वंशमां सोमाची सं. १४४१ थी लघु-

शाळा निकळी छे, ते पाटणमां वसे छे. विक्रम संवत १३४५मां चाणसमामां वसता वर्धमान तथा जयताये श्रीपार्श्वनाथनुं जिनमंदिर बंधाव्युं, अने तेनी श्रीअंचलगच्छाधीश अजितसिंहसूरिए प्रतिष्टा करी. वेजलकीना रहेवासी वाछा शेठे श्रीपार्श्वनाथनुं मंदिर बंधाव्युं, तथा तेनी प्रतिष्टा अंचलगच्छीय श्रीभुवनतुंगसूरिए करी. आ वंशमां विक्रम संवत १४४५मां गोहेलवाडमां पीपरडी गामना रहेवासी गोगनशेठे सर्व गच्छना मुनिओने गामोगाम वाणोतर मोकली कपडा वहोराव्या, जेथी तेना वंशजो " डहरवालीया "नी पण ओडक धरावे छे. गोमलेज (चरोतरमां मातरपासे) गामना रहेवासी भादा शेठे शत्रुंजयपर जिनप्रासाद बंधावी तेमां श्रीपार्श्वप्रभुनी प्रतिमा बेसाडी. खेरालुमां थयेला झालाशेठ बहु धनाढ्य हता, तेमणे विक्रम संवत १४२५मां दुकाळ पडवाथी घणुं द्रव्य दानशाळामां वापर्यु, अने लोकोने उगार्या, एक सरोवर बंधाव्युं, शत्रुंजयपर आदिनाथजीनुं विशाल मंदिर बंधाव्युं, सर्व मळी अग्यार क्रोड द्रव्य खरच्युं.

आग्नेय अने जाजा गोत्र–(श्रीमाळी)

(मुख्य शाखाओ.)

वृद्धसजनीय (वीसा), लघुसजनीय (दशा)

(पेटा शाखाओ)

मुहरलाभूत, मुरोलवहोरा, खोखोत्रा, थावलेचा वहोरा, जिहवाडीया, कोठारी, विगेरे.

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गामोमां कोण कोण पुरुषो थया ? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावळी) मगावो. कि. रु. ४–०–०)

विक्रम संवत ७९५ मां श्रीमालीज्ञातिनो श्रीशांतिनाथनो गोष्टिक चौद क्रोड द्रव्यनो व्यापारी बधानामे शेठ भिन्नमाल नगरमां मातरना पाडामां वसतो हतो. ते श्रीउदयप्रभसूरिपासे प्रतिबोध पामी जैनी थयो. तेनी गोत्रजा वरोय्या नामे देवी हती. तेनुं स्थान गोलाणी सरोवरनी पाळे पश्चिम दिशामां हतुं, ते चार

तथा महिपना आसनवाळी हती, तेनी रुपानी मूर्त्ति करावी जुहारवी, ते हाजर न होय तो पीपळना पानपर कंकुनी त्रण लींटी कहाडवी. तेना कर-जन्मे, मुंडणे, परणे तथा चैत्र अने आसुसुद आठमने दिवसे लापसी अने खीरवडानुं निवेद करे. फइने फदीयां चार, श्रीफल वे अने जमणीनुं कपडुं आपे. विक्रम संवत ११११ मां मुगलोए (मुसल्मानोए) भिन्नमालनो नाश करवाथी तेना वंशना सोमाशेठ त्यांथी नाशी भुंहरिली गाममां वस्या, तेने घेर पुत्रना लग्न वखने पोताना जमाइ जाजाने नोतर्यो हतो. ते जाजो ज्यारे स्नान करवा वेठो त्यारे तेनी सालीए हांसीमां तेनी पीठ पर उनुं ककळतुं पाणी रेड्युं, तेथी तेनो वांसो दाझीने पाकी पड्यो, अने तेथी ते मृत्यु पामी व्यंतर थयो. ते पोताना ससरा सोमाना शरीरमां दाखल थइ कहेवा लाग्यो के, तमो जो हवे मारा नामथी गोत्रजा नहीं स्थापो तो हुं तमारा कुटुंबनो घान करीश. तेथी ते सोमाए तेना नामथी पोतानी जाजा नामनी गोत्रजा स्थापी. त्यारथी तेना वंशजो जाजा तेना नामथी ओळखावा लाग्या. तेना कर-जन्मे, ..., परणे तथ तेडनी थानी मात्रा, तेमज चैत्र तथा

आसुपूद नोमने दिवसे पण ते प्रमाणेज निवेद करे छे, वधारामां पुडला करवा. फइने साडी, कापडुं, नाळीयेर बे तथा सात सोपारी आपवां. तेना वंशमां काजानो पुत्र भूतां शरीरे भूरो हतो, तेथी तेना वंशजो भूहरलाभूत ओडकथी ओळखाय छे. आ वंशना केटलाक लघुसजनीय पण छे.

आ गोत्रना वंशजो लोलीयाणा, साचोरा, भरोल, सीद्धाडा, देमावसी, राक्षसी, मालपुरा, वीसलपुर, धो-लकापासे रंगपुर, जारोलपासे ग्वरहोल, अटाली, खीजडा, लोटाडा, अमदेसर, अहमदपुर, मुंजपुर विगेरे गामोमां वसे छे.

आ वंशमां सिद्धपाटणमां थयेला पातासाहे श्रीमेरु-तुंगसूरिना उपदेशथी विक्रम संवत १४८६ मां श्रीआदि-नाथजीनुं मंदिर बंधाव्युं छे. विक्रम संवत १५१७ मां आउआ गाममां थयेला इन्नाक नामना शेठे श्रीवासुपू-ज्यनुं बिंब कराव्युं, तथा तेनी प्रतिष्ठा श्रीजयकेसरीसू-रिजीए करी. आ वंशमां लोलीआणापासे टबाली गा-ममां थयेला सोमासेठथी सोनोरा नामनी ओडक थइ, तेम पाटणनी चोवांगी पं.पद्मआगमां चोथीमां कल्पसूत्रो

वंचाव्यां, तथा घणुं द्रव्य खरची स्वामिवात्सल्य कर्यां. आ वंशमां लोलाडामां वसता जगाशेठथी लघुसजनीय शाखा निकळी छे, अने त्यारथी तेना वंशजो पाटणमां शाहवाडामां वसे छे. आ वंशमां भमरोला वहोरा, मुरोल वहोरा तथा धावलेचा वहोरा सिंहवाडीया, कोठारी विगेरे पण ओडको छे.

काश्यप गोत्र-(श्रीमाली-ओशवाल)

(मुख्य शाखाओ)

ओशवाल, श्रीमाली.

(पेटा शाखाओ)

लाडी, गटा, संघवी, आभाणी, गदा, सादुला, गुगलीया, साचोरी विगेरे.

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गाममां कोण कोण पुरुषो थया ? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावली) मगावो. कि. रु. २-०-०)

विक्रम सं. ७९५मां भिन्नमाल नगरमां श्रीशांतिनाथजीनो गोष्टिक श्रीमाली ज्ञातिनो शुना नामे काश्यपगोत्रनो शेठ ईशान तरफनी पोळपासे वसतो हतो. ते श्रीउदयप्रभसूरिपासे प्रतिबोध पामी जैनी थयो, तेनी खीमजा नामे गोत्रदेवी हती, तथा तेनुं स्थान खीमजा डुंगरीपर हतुं, ते आठ हाथवाळी तथा महिषना आसनवाळी हती, तेनी रूपानी मूर्ति करावी जुहारवी. ते हाजर न होय तो पाटलापर एक कंकुनी लींटी करवी. तेना कर—जन्मे, मुंडणे, परणे पूरसेइना लाडु करवा, तथा चैत्र अने आसुनी पांचमने दिवसे लापसीनुं निवेद करवुं. फइने सहरखी बे, नालीयेर बे, सोपारी सात तथा जमणीनुं कपडुं आपवुं. कोटीवडांनी काचरी पाणीपारे मूकवी. दीकरीना जन्मवखते अरधा कर करवा. विक्रम संवत १११९ मां मुसलमानोए भिन्नमाल नगरनो नाश करवाथी आ वंशना शेठ अना त्यांथी नासीने अचवाडी गाममां वस्या, विक्रम संवत ११५५ मां तेमणे सुवर्णगिरिपर प्रासाद करावीने तेमां अढारभार पीतळनी जिनप्रतिमा प्रतिष्ठित करी. आ वंशमां अचवाडी गाममां थयेला लक्ष्मणा पुत्र अला ओसवालज्ञातिनी स्त्री परण्या, अने

१४४५मां देधरनो भाइ देवा जुनागढमां आवी वस्या, तेना वंशमां भोपाल (भोपला) ओडक थइ.

पारायण गोत्र–(श्रीमाली)

(मुख्य शाखाओ)

वृद्धसजनीय (वीसा) लघुसजनीय (दसा)

(पेटा शाखाओ)

कुडशिखा, ईसराणी, ब्रह्मशांति, जाखडेचा, झांखरीया, वालकुआ विगेरे

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गाममां कोण कोण पुरुषो थया ? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावली) मगावो. कि. रु. ४–०–०)

विक्रम संवत ७९५ मां श्रीमालीज्ञातिनी वृद्धशाखामां पारायणगोत्री एकवीस क्रोडनो व्यापारी सोमा नामे शेठ नैऋत्यदिशानी पोलवाले महालक्ष्मीने पाडे भिन्नमाल नगरनां वसतो हतो. ते श्रीउदयप्रभसूरिपासे प-

तिरोध पामी जनी थयो. तेनी गोत्रजा झांखडी देवी हती, तेनुं स्थान नगरथी दक्षिण दिशाए आंवलीयावावना चोया मंडपपर छे. ते देवीनुं महिषनुं वाहन छे. तेना कर—जन्मे, मुंडणे तथा परणे चत्र अने आसुनी चोथने दिवसे मोदक करे, तथा चुडलापर खांड पाथरे, अने कवलीनुं शाक करे. जमणीनुं कपडुं गज सवा, सहरखी एक तथा नालीयेर एक फइने आपे. विक्रम संवत ११११ मां मुसलमानोए भिन्नमाल नगरनो नाश कर- वायी ते वंशना शेठ तिहुअणसी त्यांथी नाशीने वेनप (वेणावट) मां आव्या.

आ गोत्रना वंशजो थरादपासे वाव, महिषाणी, गाहाली, धजाणा, सांतलपुर, माडका, सत्यपुर, नियावसी, थराद, तीलोडीया, वेणप, भरोल, इटा, असार, माटकी, सीरोही, तिम्याडा, झुझाणीया, गोहिलवाडे पीपराली, मोढनरा, अधार, गेरवलुं, खंभात, वजाणा, पाटडी, नंदायण, फीशरीया, कोलीयाणा, वीरमगाम, कपडवंज, पाटण, कणोद, वढवाणपासे मालुद्री, तथा द्वारका विगेरे गामोमां वसे छे. आ वंशमांथी पण लघुसजनीय एटले दशानी शाखा निकळी छे.

आ वंशमां विक्रम संवत ११८५मां रांकाना पुत्र कपर्दी (कुडिव्यवहारी) गुजरातना राजा सिद्धराजना दंडनायक हता, तेने राजाए खुशी थइ बार गामो आप्यां हतां. तेने घेर एक वखते एकीहारे पांचसो घोडी वीआइ, जेथी तेनुं नाम कुडीव्यवहारी पड्युं हतुं. तेणे विक्रम संवत ११८५मां पाटणमां महोटुं जिनमंदिर बंधाव्युं, जेनी प्रतिष्टा श्रीअंचलगच्छेश श्रीजयसिंहसूरिजीए करी. तेमज तेणे बार कुवा तथा बार वावो बंधावी. तेना वंशजो कुडशिखानी अडकथी पण ओळखाय छे. आ वंशमां थयेला सोमानी पुत्री सोमाइ के जे सवालाखनी किमतनी वाणी पगमां पहेरती तेणे पोतानी पचीस सखी साथे श्रीआर्यरक्षितसूरि पासे दीक्षा लीधी, अने घणुं द्रव्य धर्म मार्गे खरच्युं, तथा ते श्रीनामे महत्तरा थइ. नाना वीसले एक लाख द्रव्य खरची एकवीस जणसाथे अंचलगच्छेश धर्मघोषसूरिजीपासे दीक्षा लीधी. वजागामां थयेला थावरशेठे इलीमां जिनप्रासाद बंधाव्यो. आ वंशना सत्यपुरना केटलाक रहेवासी ईसराणी अडकथी ओळखाय छे. आ वंशमां पाटणपासे मोढनगरमां वसनारा रहीयाना पुत्र नामे ब्रह्मशांतिथी विक्रम संवत १३१३मां ब्रह्मशांति

गोत्रनी शाखा निकळी छे. आ वंशमां विक्रम संवत १३७५मां कोलीयाणा गाममां करमाशेठथी लघुसजनीय एटले दशानी शाखा निकळी छे, अने तेना वंशजो अवरणी करता नथी. विक्रम संवत १४१८मां आ वंशमां थयेला मेघाशेठे श्रीपार्श्वनाथनी प्रतिष्टा श्रीमेरुतुंगसूरिजीने हाथे करावी. विक्रम संवत १३२५मां पांचाडाना रहेवासी नागडशेठे श्रीआदिनाथना बिंबनी प्रतिष्टा अंचलगच्छीय श्रीअजितसिंहसूरिपासे करावी. आ वंशमां विक्रम संवत १४८५मां वेणपमां थयेला मंत्री रूपाए कूवो बंधाव्यो, पण तेमांथी पाणी निकळ्युं नही, रात्रिए पाइ नामनी देवीए मंत्री रूपाने कह्युं के जो तारा पौत्र कानानो बलिदान आपे तो कुवामां पाणी आपुं. आवीज रीतनुं स्वप्न तेणीना सुआ सारंगने पण आव्युं. त्यारे शेठ चितातुर थया. एवी रीते पांच दिवसो वीत्याबाद ससराने चिंतातुर जोइ वहुए तेनुं कारण पूछतां ते वात कही. वहुए खुशीथी पुत्र आप्यो. त्यारे शेठे महाजन एकठुं करी ते कानकुंअरने पाळणामां सुवाडी ते सूका कुवामां संध्याकाळे मूक्यो. सर्व कोइ लोको पोतपोताने घेर गया. प्रभाते कुओ जळथी उमराइ गयो, अने पालणुं उपर तरी

निकळ्युं, जेमां ते बाळक रमतो दीठो. रुपामंत्रीने लोकोए वधामणी आपी के तारो पौत्र जीवतो छे. पछी ते बाळकने घेर लाव्या. त्यारथी तेना वंशजो वालकुआना नामथी ओळखावा लाग्या. तेना वंशमां बाळकना वाळ उतारे त्यारे वालकुआनुं नाम लेइ निवेद धरे. आ वंशमां शांडीथलीना रहीस रींडाए पुनर्लग्न करवाथी तेना वंशजो लघुसजनीय एटले दसा थया.

वंसीयाण गोत्र-(श्रीमाली)

(मुख्य शाखाओ.)

वृद्धसजनीय (वीसा), लघुसजनीय (दशा)

(पेटा शाखाओ)

वसा, दाघेलीया, घीया, गांधी, दोशी, नाखुया विगेरे.

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गामोमां कोण कोण पुरुषो थया ? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावली) मगावो. कि. रु. ४—०—०)

विक्रम संवत ७९९ मां श्रीमालीज्ञातिनो वृद्धसज

नीष शाखानो श्रीशांतिनाथनो गोष्टिक भिन्नमाल नगरमां पूर्वतरफनी पोळपासे कोटमां खोडीयारने पाडे वंसीयाण गोत्रनो सात क्रोडनो मंत्री भुभच नामे व्यापारी वसतो हतो, ते श्रीउदयप्रभसूरिपासे प्रतिबोध पामी जैनी थयो. तेनी गोत्रजा नायणी देवी हती. तेनुं स्थान खीमजा डुंगरीनी हेठे शेष नामना कुवाना कांठापर नागडी नामे यक्षना स्थानपासे हतुं. ते देवी शोळ भुजावाळी महिषना वाहनपर बेठेली हती. तेनुं रुपानुं फरुं करी जुहारवी, ते न होय तो पीपळाना पानपर कंकुनी एक लींटी करीने, आसु तथा चैत्रनी पांचम अथवा नोमे तथा जन्मे मुंडणे अने परणे त्यारे लापसी, खीचडी, पुडला खाटा, गव्या तथा बाकुला करी जुहारवी, फइने सहरखीनुं कापडुं आपे. दीकरी जन्मे अर्ध कर करे. संवत ११११ मां मुगलमुसलमानोए भिन्नमालनो नाश करवाथी तेना वंशना शेठ संघराज त्यांथी नाशीने वेवटणमां वस्या.

आ वंशना वंशजो महेसाणा, राजनगरमां पवासानी पोळमां, मांडवीनी पोळमां, घोघा, खानदेशमां गागडी, राहोली, चरोतरमां काणली, कांसरी, पेटलाद, महेमदाबाद, हालारमां खंभालीया, वागड, थान, कंडोरणा,

लोलीआणा, वरल, उना, लखतर, वणथली, वढवाण, पाटण, मोढपुर, मोढेरा, मूली, सोजीत्रा, मुलीपासे खरसल, कपडवंज, तारापुर, जेतपुर, देपावड पालीताणा पासे तथा वरलु विगेरे गामोमां वसे छे.

आ वंशमां महिटाल गाममां वसनारा कुराए पुनर्लग्न करवाथी तेना वंशजो लघुमजनीय एटले दशा थया. आ वंशमां थयेला वर्धमानशेठे महिटाल गाममां श्रीआदिदेवजीनुं जिनमंदिर तथा एक वाव बंधाव्यां, अने तेमां त्रण लाख द्रव्य खरच्युं. आ वंशमां थयेला जगमाल शेठ एक वखते मथुरां गयेला, त्यां स्वप्नमां श्रीमुहरीपार्श्वना अधिष्ठायके तेने कह्युं के अहीं ठाकरना घरमां जे पार्श्वप्रभुनी मूर्ति छे ते तारे तेने दाम आपी लेइ जवी. ते स्वप्ने अनुसारे ठाकरने पांच मोहोरो आपी ते मूर्तिने ते [illegible] लाव्या, तथा एक लाख द्रव्य खर्ची प्रासाद करावी तेमां ते मूर्ति स्थापन करी. आ वंशमां थयेला देवसीनो [illegible] [illegible] कर्यो, अने तेना वंशजो [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ते देवसीए रत्नमय जिनबिंब [illegible] [illegible] [illegible] घणुं द्रव्य खरच्युं, तथा [illegible] [illegible] स्वामिवात्सल्य कर्यां. आ वंशनां

वेवटणमां वसनारा शेठ खीमाए धर्ममार्गमां घणुं द्रव्य खरच्युं, तथा शत्रुंजयपर इंद्रमाल पहेरी. आ वंशमां पाटणमां गुणाशेठ घणा द्रव्यवान हता, तेणे पोताना पुत्रना लग्न वखते नगरना तमाम माणसोने पकवान जमाडी घणुं खरच कर्युं. ते पकवानो करतां अढार मण जेटलुं दाघेल. (दाझेलुं) घी वध्युं, ते सघळुं घी जाचकोने पीरस्युं, तेथी ते लोकोमां अतिसार, खांसी विगेरे रोगो फेलाणा अने तेथी ते जाचकोए कविताओ जोडी तेने दाघेलीआनी उपमा आपी, पछी ते जाचकोने खुशी करवा माटे तेणे घण गामो आप्यां, परंतु तेना वंशजो त्यारथी दाघेलीयानी ओडकथी प्रसिद्ध थया. आ वंशमां पछेला श्रीदंत तथा झाला नामना बंने भाइओए जुदाजुदा अधिकारपद मेळवी त्यां श्रीपार्श्वनाथजीनुं जिनमंदिर तथा एक वाव बंधाव्यां, अने ते जिनमंदिरनी प्रतिष्ठा संवत १३५१मां अंचलगच्छाधीश श्रीअजितसिंहसूरिजीए करी. आ वंशमां पाटणमां थयेला अमामाशथी तेना वंशजोनी दोशीनी अटक थयेली छे. आ वंशना कटारवंशमां थयेला देवाशाना कुटुंबमां गांधीनी अटक थयेली छे. आ वंशमां सामकुलमां पदमशाहना वंशमां वसनाग

हतो. तेनो निवास उत्तरादि पोळे गणेशने पाडे हतो, ते उदयप्रभसूरि पासे प्रतिबोध पामी जैनी थयो हतो. तेनी गोत्रजा दाखरी नामनी देवी हती, तेनुं स्थान गोलाणी सरोवरपर दक्षिण दिशाए गणेशनां देहेरांपासे हतुं. तेना घर–पुत्रना जन्मे, मुंडणे अने परणे त्रिपुरसे-रना लाडु घृत शेर पांचना करी कुटुंबमां लाहे. आग्र वंशमां तेनुं निवेद नथी. फइने सदरखी चे तथा जम-मीनुं कपडुं आपे. संवत ११११ मां मुगल मुसलमानोए भिन्नमालनो नाश करवाथी ते वंशना मोहना नामना शेठ त्यांथी नाशीने छोट गाममां वस्या.

आ गोत्रना वंशजो वीजापुर, छोड, सरा, वडाणा, आंबु, साणी, धंधुका, खंभात, गुंदी, वढवाण, गुदवच, मेंडार, अमदावाद, अरथाली, थांभागाढ, वगथली, गोआणा, नवानगर, आज्ञुली, मगुडी, नरालीया, पी-पली, नारीचाणा, धंधुका, राणपुर, पालीयाद सेगवपुर, नागरका विगेरे गामोमां वसे छे.

आ वंशमां येमालट (देवथ चंदरमां) थयेला त्यारपछी जगदेवशेठे जगतमाटे त्यांना राजा माथे थांपो पडशो करार त्याग लहाणी गरजीने ते वंशपासेनो साथ

सजनीय शाखानो, शांतिनाथजीनो गोष्टिक, लोढायण गोत्री शालिगनामे चार क्रोडनो व्यवहारी शेठ पश्चिमनी पोले वसतो हतो. ते श्रीउदयप्रभसूरिपासे प्रतिबोध पामी जैनी थयो. तेनी गोत्रजा वडखीण नामनी चार हाथ-वाळी देवी हती, तथा तेनुं स्थान आंबिला नामनी वावनी पश्चिम दिशाए हतुं. तेना कर–दरवर्षे आसु तथा चैत्रनी सातमने दिवसे तथा जन्मे, मुंडणे अने परणे खीचडी अने पुडलाथी गोत्रजा जुहारे, फइने साडी तथा कापडुं आपे. संवत ११११ मां मुगल मुसलमानोए भिन्नमालनो नाश करवाथी ते वंशना शेठ नरदेव त्यांथी नाशी पाटणमां जइ वस्या. संवत १२९५ मां ए वंशना शेठ नरा पाटडीमां जइ वस्या, त्यारथी तेना वंशजो पाटलीया अडकथी ओळखाय छे.

आ गोत्रना वंशजो पाटण, पाटडी, लखतर, नवानगरपासे वणथली, थान पासे शाहापुर, साडुडी, धनुआणुं, जांबुपासे कारीहाणी, असाली, वढवाण, राणपुर, खेरालु, गोधावी, जोटाणा, जयतपुर विगेरे गामोमां वसे छे.

पारस गोत्र–(श्रीमाळी)

(पेटा शाखाओ)

महेता, छुटसखा विगेरे

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गाममां कोण कोण पुरुषो थया ? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावळी) मगावो. कि. रु. १–०–०)

विक्रम संवत ७९५मां श्रीमाळज्ञातिनो वृद्धसज्जनीय शाखानो श्रीशांतिनाथनो गोष्टिक, पारसगोत्री बे क्रोडनो व्यवहारी तोला नामे शेठ भिन्नमाल नगरमां नारायणने पाडे ईशानखूणानी पोळे रहेतो हतो. श्रीउदयप्रभसूरि पासे प्रतिबोध पामी जैनी थयो. तेनी गोत्रना चंडीदेवी काळ हजाराळी महिषना वाहनपर बेठेली त्रिशूलवाळी हती, तेनुं स्थान गोत्राणी सरोवरनी पाळे पूर्व दिशा तरफ हतुं. तेना वर–वेष हवा आसुनी झाटमे हवा करवे, इंद्रये अने परवे आठ पुरना ग्याटा हवा गोंठना वणी छूटारे, कोडवानुं स्थानुं पर्व न होय तो पारसावर

व्यो, तथा तेनी प्रतिष्टा अंचलगच्छेश श्रीधर्मप्रभसूरिजीए करी. वळी तेमनाज उपदेशथी श्रीशत्रुंजयनो संघ कढा- व्यो, तथा गोत्रदेवीनो पण प्रासाद कराव्यो. सर्व मळी त्रण क्रोड द्रव्य खरच्युं. संवत १३९९ मां वारहीमां वसनारा धनाशेठना वंशजोमां वहोरानी अडक थयेली छे. वीराशेठे हरियापुरमां पार्श्वनाथनुं मंदिर तथा पोप- धशाळा बंधावी छे, तथा जयकेसरीसूरिजीए तेनी प्रतिष्टा करेली छे. संवत १४२५ मां पाटडी गाममां थयेला गो- पालशेठ झालाराज्यमां कारभारी हता, अने तेना वंशजोमां पारिखनी ओडक थयेली छे.

चंडीसर गोत्र–(श्रीमाली)

(मुख्य शाखाओ)

वृद्धसजनीय (वीसा), लघुसजनीय (दशा)

पेटा शाखाओ.

सेल्होत, घोघा, जांबुआ विगेरे.

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गाममां कोण कोण पुरुषो थया ? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो(वंशावली) मगावो. कि. रु. ४–०–०)

विक्रम संवत ७९५मां भिन्नमाल नगरमां श्रीमाल ज्ञातिनो श्रीशांतिनाथजीनो गोष्टिक चंडीसर गोत्री त्रण क्रोडनो व्यवहारी नारायण नामे शेठ वसतो हतो, ते श्रीउदयप्रभसूरि पासे प्रतिबोध पामी जैनी थयो. तेनी गोत्रजा भद्रवासणा नामे देवी हती, तेनुं स्थान देवादित्यनी वाडीमां वेहेडांना वृक्षपासे हतुं. पछी तेनुं बीजुं स्थान वेणपना पादरमां थयुं छे. तेना कर–जन्मे, मुंडणे, परणे अने अवरणीए फक्त सेवथी गोत्र जुहारे, अने

पासे कटारी राखी तेने पण पूजे. परण्या पछी तथा जन्म पछी जे पेहेली दीवाळी आवे ते दिवसे पण गोत्रजा जुहारे. चैत्री आसुनी स्थिति नथी. संवत ११११ मां भिन्नमालना नाश पछी शेठ परखा वेणपमां आवी वस्या.

आ गोत्रना वंशजो वेणप, जांबु, मंडपाचल, मातर, रोही, एचव, सीहोर, घोघा, वरतेज, नवानगर पासे खीमराणा, अरणीआला सोरठमां, नवानगर पासे वाडा, मोटा, सुरद, भोइका, लींबडी, पालीयाद, सोजीत्रा, मोरबी, मूली, सुनासा, अमदावादमां शाहापुर, ऊनाऊ, भागसीणीआ, मेसाणा, फुदडी, कासरी, जालोर, धाणसा, सुनासी, खंभात, कोयरी, डीसापासे दामइ, राडद्रा, थराद, कूका, केसवाण विगेरे गामोमां वसे छे.

आ वंशमां थयेला वीरदास शेठ वेणपमां लाखणराणाना कारभारी हता, अने राणानी सोनानी कटारी ते भेटमां बांधता. एक वखते नजदीकना भरडुआ गामना सांखलु नामना भिल्ले तेना घरमांथी ते कटारी चोरीने सोही गामपासे एक महोटा वृक्षना थडनीचे दाटी. बीजे दिवसे ते भिल्ल थरादमां चोरी करतां तलवारना घाथी मार्यो गयो. हवे शेठ कटारीनी धणी शोध करी पण

मळी नही. ते भिल्ल मरीने व्यंतर थयाबाद तेणे शेठने स्वप्नमां ते कटारीनी चोरीनी हकीकत कहीने ज्यां दाटी हती ते स्थान बताव्युं, अने लाखणराणाए पण तेवुंज स्वप्न जोयुं. पछी प्रभाते वीरोशेठ तथा राणो बन्नेए परिवारसहित त्यां जइ जमीन खोदी तो ते कटारी दिवाळीने दिवसे सात वर्षोबाद मळी आवी, अने वाजते गाजते ते कटारी घेर लाव्या. त्यारथी तेना वंशजो गोत्रजा साथे कटारीने पण पूजे छे. आ वंशमां मंडपाचलमांथी झांझुमां वसेला मेघा शेठथी तेना वंशमां मेलोत ओडक निकळी छे, तेओ पण कटारी पूजे छे, सुवर्ण पहेरता नथी, वांझणी स्त्री न पहेरे. प्रथम पुत्रना जन्म वखते चार माणानुं दळ गोत्रमां लावे छे, तथा रुपीयो एक फइने आपे छे. बीजे पुत्रे [illegible] करे छे, तथा फइने एक रुपीयो आपे छे. [illegible] जन्मे [illegible] आपे छे, अने [illegible] करे. [illegible] छे, आ वंशमां थयेला [illegible] शेठ संवत [illegible] सुद [illegible] पुनासा गाममां जिनमंदिर बंधाव्युं, अने तेनी [illegible] प्रतिष्ठा करी. संवत [illegible] शेठे [illegible] पुनासा गाममां श्रीमहावीर-

जीनो प्रासाद बंधाव्यो, तथा श्रीमेरुतुंगसूरिजीए तेनी प्रतिष्ठा करी. आ वंशमां संवत १४९९मां मोरबीमां वसनारा देल्हाशेठे पुनर्लग्न करवाथी तेना वंशजो लघुसजनीय एटले दशा थया. आ वंशमां मेघाशेठथी जांबुआ ओटक पण थइ छे.

आ वंशमां झालोरमां थयेला राज्याधिकारी जोगा शेठे घणां धर्म कार्यो कर्यां छे. आ वंशमां सं. १६४४मां थयेला धरमसीथी घोघानागनी पूजा थवा मांडी छे, तेथी तेना वंशजो घोघा अटकथी पण ओळखाय छे.

विपापहार गोत्र–(ओशवाल)

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गामोमां कोण कोण पुरुषो थया? ते जाणवामाटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावली) मगावो. कि. रु. ४–०–०)

विक्रम संवत १४४७ चैत्र वद ११ गुरुवारे थराद पासे पालडी नामना गाममां तथा थोडा वर्ष पछी चंद्र-

उपदेशथी श्रीशांतिनाथआदिक पचीस जिनबिंबो नवां भराव्यां, तथा सत्यपुरमां आवी त्यां श्रीवीरप्रभुनो जिन-प्रासाद बंधावीने ते गुरुने हाथे प्रतिष्ठित करावी पचीस हजार पीरोजी खरची.

वीजल गोत्र-(श्रीमाली)

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गामोमां कोण कोण पुरुषो थया? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावली) मगावो. कि. रु. २-०-०)

विक्रम संवत ७९५ मां श्रीमालज्ञातिनो शांतिनाथनो गोत्रिक चांद शेठनो व्यापारी वर्धमान नामे शेठ दक्षिणनी पेठे महामायाना पाडामां भिन्नमालमां वसतो हतो, ते श्रीउद्द्योतनसूरिपासे प्रतिबोध पामी जैनी थयो. तेनी गोत्रजा वीजलदेवी नामे हती. तेनुं स्थान श्रीमाल-पुर सरोवर तथा वीजा कुंडमां ते सरोवरनुं नाम श्रीमाली सरोवरपर एक देरामां देवीनुं हतुं. ते देवी चारभुजावाळी सिंहना वाहनवाळी हती. तेनुं स्थान पण हजी छे, ते

हाजर न होय तो पीपळनुं पान पाटलापर मूकी ते पर कंकुनी त्रण लींटी करीने जुहारे. तेना कर–जन्मे, मुंडणे, परणे, अने चैत्र तथा आसुनी आंठमने दिवसे सइना दरना लाडु, लापसी तथा खीरवडांना निवेदथी पूजे. नालीयेर एक तथा जमणीनुं दोढ गज कापडुं, साडी तथा फदीयां चार फडने आपे. दीकरी जन्मे अर्ध कर करे. संवत १११? मां भिन्नमालनो नाश थवाथी ते वंशना शेठ शोभा त्यांथी नाशीने समुद्र किनारे वेनपपासे मुहिरोली गाममां जइ वस्या.

आ गोत्रना वंशजो मुहिरोली, थालाज, काकरेची विगेरे गामोमां वसे छे.

आ वंशमां काकरेचीमां थयेला नाग तथा धनराज शेठे एक लाख द्रव्य खरचीने श्री ऋषभदेवप्रभुनो प्रासाद कराव्यो. तेनी प्रतिष्ठा श्रीजिनेंद्रसूरिए करी, तेमज तेओए एक वाव तथा दानशाळा करावी घणुं द्रव्य खरच्युं. संवत १२८२ मां थयेला वछराज, विजय तथा मादव शेठे [illegible] द्रव्य खरचीने शत्रुंजयनी यात्रा करी स्वधर्मीने संतोष्या, तथा दानशाळा करावी.

--- ---

हाजर न होय तो पीपळनुं पान पाटलापर मूकी ते पर कंकुनी त्रण लींटी करीने जुहारे. तेना कर—जन्मे, मुंडणे, परणे, अने चैत्र तथा आसुनी आंठमने दिवसे सइना दरना लाड्ड, लापसी तथा खीरवडांना निवेदथी पूजे. नालीयेर एक तथा जमणीनुं दोढ गज कापडुं, साडी तथा फदीयां चार फइने आपे. दीकरी जन्मे अर्ध कर करे. संवत ११११ मां भिन्नमालनो नाश थवाथी ते वंशना शेठ शोभा त्यांथी नाशीने समुद्र किनारे वेनपपासे भुहिरोली गाममां जइ वस्या.

आ गोत्रना वंशजो भुहिरोली, थालाज, काकरेची विगेरे गामोमां वसे छे.

आ वंशमां काकरेचीमां थयेला धारा तथा धनराज शेठे एक लाख द्रव्य खरचीने श्रीऋषभदेवप्रभुनो प्रासाद कराव्यो, तेनी प्रतिष्टा श्रीजिनेंद्रसूरिए करी, तेमज तेओए एक वाव तथा दानशाळा करावी घणुं द्रव्य खरच्युं. संवत १२८२ मां थयेला वछराज, विजय तथा जादव शेठे अर्धलक्ष द्रव्य खरचीने शत्रुंजयनी यात्रा करी संघवीपद मेळव्युं, तथा दानशाळा करावी.

षर, वीकानेर, गूढा, पाटण, अमदावाद, गोलकोंडा, थराद, अंजार, आसोणा, घीणस, सुराचंद, साचोर, गणोद, राधनपुर, बुरानपुर, मंगाणी, नागोर, कालु, उदेपुर विगेरे गामोमां वसे छे.

आ वंशमां विक्रम संवत १३४१ मां रतनपुरमां थयेला गोविंदशेठे शिखरबंध बहोतेर जिनालयो श्रीआदिनाथ प्रभुनो अद्भुत प्रासाद बंधाव्यो, तथा तेनी प्रतिष्टा श्रीअंचलगच्छाधीश श्रीजयशेखरसूरीश्वरजीए करी, शत्रुंजयनो संघ कहाडी त्यां तेमणे ध्वजा चडावी, साकरनी परब बांधी, माल पहेरी, संघवीपद प्राप्त कर्युं, संघने जमाडी जणदीठ एकेक रुपीयानी प्रभावना करी घेर आवी देशनेहुं करी सर्वने पक्वान्न जमाडी घर दीठ एक साडी, एक थाळी तथा तेमां एकेक रुपीयो अने एक शेरनो मोतीचुरनो लाडु नाखी आखा शेहरमां लाणी करी घणुं द्रव्य खरच्युं. तेम बीजां पण घणां धर्मना कार्यो कर्यां. पारकर देशमां वसनारा आ गोत्रना वंशजो जन्मे, मुंडणे तथा परणे अने आसु वद चौदसे लापसी, वडा तथा तल्वटथी धूप दीपसहित गोत्रजा जुहारे छे, तथा आगळ माडात्रण फदीयां मूकी अने

वाळक सोंपी दीधो, हम्मीरजीए कुटुंवसहित जैनधर्म स्वीकारी बार व्रतो धारण कर्यां, तथा ते बाळकनुं सखतसंघ नाम पाड्युं, महाकाली (चामुंडा) ने गोत्रजा करी स्थापी, नगरना लोको पण हर्षित थया. पछी ज्यारे ते महोटा थया त्यारे हजारो गमे लोको ते सखतसंघना गुणो बोलवा लाग्या, अने तेथी तेना वंशजो सहसगुणा गांधीथी ओळखावा लाग्या. राउत श्रीजेसंगे शत्रुंजयतीर्थनो संघ कहाडी घणुं द्रव्य खरच्युं, सोना महोरोनी ल्हाणी करी, गुरुए तेमना परिवारने वृद्धसजनीय ओशवाळमां मेळवी दीधा. श्रीजेसंगजीए चोयासी गच्छोमां पहेरामणी करी आगमोना पुस्तको लखावी घणो यश संपादन कर्यो. गोत्रजा महाकालीनो (चामुंडानो) कर—जन्मे, मुंडणे, परणे सवासेर घृतनी लापसी, सवासेर बाकुला करी जुहारे. पछी भारमल्ले व्रतउच्चार कर्यो, त्यारथी ते कर न कर्यो परंतु यथाशक्ति आसु वद चौदसे गोत्रजापासे दीवा भरे छे.

आ गोत्रना वंशजो रतनपुर, चित्तोड, मालपुर, मेवाडमां वडोदा, किसनगढ, पारकर, आमोद, सुई, आधी, रव, वागड, भुज, अमरकोट, वाहडमेर, आसो-

देवाणंदसखा–(ओशवाल)

(मुख्य शाखाओ)

वृद्धसजनीय (वीसा), लघुसजनीय (दसा)

(पेटा शाखाओ)

गोसलीआ गोठी विगेरे

(गोसलीयानी पेटा शाखाओ)

चोयाणी, वीसलाणी, हीराणी, देसलाणी, धुलाणी, कोकलीया, मूलाणी, थावराणी विगेरे.

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गामोमां कोण कोण पुरुषो थया ? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावली) मगावो. कि. रु. ४–०–०)

विक्रम संवत १०२५मां गंगाना किनारापर मुक्तेसरगढमां नागरज्ञातिना गौतमगोत्रीय घणा विप्रो वसता हता. त्यां समस्त भरतखंडना घणा दुःखीया लोको आवी ते विप्रो पासे पोताना मस्तकपर करवत मूकावी आपघात करता हता. ते विप्रोना वंशमां संवत १२५२

श्रीफल वधारे छे. आ वंशमां संवत १७५२ मां पारकरमां थयेला तिलाशाहे ज्ञानपंचमीनुं उजमणुं करी घणुं द्रव्य धर्म कार्योमां खरच्युं. वीकानेरमां थयेला खेनदासशेठ घणा दातार थयाछे, तेमणे नेव्रुहजार पीरोजीनुं दान देइ दीक्षा लीधी हती. आ वंशमां गोलकंडा गाममां थयेला धनाशेठ चारित्र लेइ शत्रुंजयपर पचीस दिवसोनुं अनशन करी देवलोके गया. कालुगाममां थयेला पोमा शेठे पोतानी स्त्रीसहित दीक्षा लेती वेळाये घणुं द्रव्यदान कर्युं छे. उदेपुरमां थयेलो सादूल सन्यस्त लेइ पचीस दिवसनुं अनशन करी शत्रुंजयपर धर्मध्यानथी देवगत थयो.

देवाणंदसखा–(ओशवाल)

(मुख्य शाखाओ)

वृद्धसजनीय (वीसा), लघुसजनीय (दसा)

(पेटा शाखाओ)

गोसलीआ गोठी विगेरे

(गोसलीयानी पेटा शाखाओ)

चोपाणी, वीसलाणी, हीराणी, देसलाणी, सुलाणी, कोरुलीया, मूलाणी, थावराणी विगेरे.

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गामोमां कोण कोण पुरुषो थया ? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावली) मगावो. कि. रु. ४–०–०)

विक्रम संवत १०२५मां गंगाना किनारापर मुक्तेसरगढमां नागरज्ञातिना गौतमगोत्रीय घणा विप्रो वसता हता. त्यां समस्त भरतखंडना घणा दुःखीया लोको आवी ते विप्रो पासे पोताना मस्तकपर करवत मूकावी आपघात करता हता. ते विप्रोना वंशमां संवत १२५२

[illegible] (१२५९)मां औदिच्य ब्राह्मणज्ञातिना दिनकर-
भट्टआदिक ते कलवत मेळवानुं कार्य करता हता. एवामां
अंचलगच्छाधीश श्रीधर्मघोषसूरि विहार करता मुक्तागरमां
पधार्या, अने एवी रीतें मनुष्यवध न करवा माटे तेमणे
तेओने उपदेश कर्यो. विप्रोए कह्युं के तमो जो कंईक
तमारा धर्मनो चमत्कार बतावो तो अमो तमारो अहिं-
सामय जैनधर्म स्वीकारीयें. पछी गुरु उपगारपर एकमां
आठ कालकीअ पाणी तेपर हाथमां नवकारवाळी [illegible]
[illegible] एकेक मणीए तेना शिष्यो एकेकी
[illegible] कहाडता गया. एवी रीतें नर-
[illegible] गणाग्रावाद सर्वे काम-
[illegible] गुरुमहाराज अने श्रावक आकाशमां
[illegible] लीधा. तेथी मनमां
[illegible], [illegible] दिनकरभट्ट, तेना पुत्र
[illegible] लालचन्द तथा [illegible]
[illegible] अने [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

तथा तेणीना निवेद माटे आसु तथा चैत्रनी पुनमे एकसो आठ नालीयेरनो होम करे. त्यारबाद ते दिनकरभट्टना कुटुंबने बीजा तेनी ज्ञातिना ब्राह्मणोए ज्ञातिबहार कर्युं. तेथी संवत १२६१मां आचार्यश्रीए दिल्हीना संघने एकठो करी ते कुटुंबने ओशवाळज्ञातिमां मेळवी दीधुं. तेना वंशमां दिनकरभट्टथी त्रीजी पहेडीए थयेला धापाणंदना देवाणंद तथा तेना रामा, रामचंद्र, वीजयचंद्र, धयरसी, रुपसी, छजु, गघु, रायमल, जयमल, जेसल, अने गोसल नामना अग्यार पुत्रो थया. तथा तेओ सघळा दिल्हीमां आवी वस्या. एवी रीते देवाणंददादानो घणो परिवार होवाथी तेना वंशजो देवाणंदसिखाथी ओळखावा लाग्या. पछी अंचलगच्छीय श्रीमेरुतुंगसूरिजीना उपाध्यायजीना कहेवाथी दिल्हीमां संकट फेलावानुं जाणी बीजा मीठडीया आदिक घण कुटुंबोमाथे ते देवाणंदसिखागोत्रना माणसो पण दिल्ही छोडीने संवत १४१५मां जूदाजूदा गामोमां वस्या. तेमाना एकना वंशजो झालोरमां, बीजाना सीरोहीमां, त्रीजा रामचंद्रना शीरोहीमां (सीहोरमां), वीरचंदना मथामराटणमां, एकना पारकरमां गोठी ओळखाणा, रुपसीना टोडीमां,

छजुना बुरानपुरमां तथा गोसलना कच्छमां अने हालारमां छे, तथा बीजाओ बीजे वस्या छे.

एवी रीते आ गोत्रना वंशजो सीरोही, राडद्रह, भापीपासे वामी, कइरी, भिन्नमाल, जुनागढ पासे जोसीपुर, गुढा, भाटइ, पानेली, पोकरण, जेसलमेर, पाटण विगेरे गामोमां वसे छे, गोसलनो परिवार कच्छ तथा हालारमां मांढा, वसइ, लुयडी, चंगा, भणगोल, साभराइ, कोटडी, राफुदऊ, डवासंग, चेला, डुमरा, खंभालीया, सरमत, तरधरी, मुडाटोडा, कोकली, आरीखाणा, कोंझ, पडाणा, सांगणनी लुंस, साभराइ, गोधरा, हालापुर, त्राही, रंगपर, ध्रोळ, सखपर, वीदडा, जोगवड, खाखर, वीरमनुं गाम, भागनी वीसोतरी, सोनारडी, घारही, वेराजा, मुंदरा, खोडाया, नाराणपुर, खीडोइ, कोटडी, भुजपर, लाखाबावर, हापा, छीकारी, खडबा, वीपल, सीण विगेरे गामोमां वसे छे.

आ वंशमां संवत १४७६मां सत्यपुरमां थयेला मंत्री मेघाए श्रीमहावीरप्रभुना बिंबनी प्रतिष्टा करावी छे. सं. १५७२मां सीरोहीमां थयेला भींदा तथा नेताए श्रीवासु

गच्छीय श्रीभावसागरसूरिजीए करी छे. आ वंशमां गोसलाणी (गोसलीया–कच्छी हालाइ ओशवाळ) ते क्षेत्रपालना तथा दाढीना बगलपासे डाढलमाताना कर करे छे, अने बाळकना वाळ त्यां उतरावे छे. वरघुंदीये एक पालीना पुडला, एक पालीना कोरा थाकुला, अने सवा पालीनो पींडो करी जुहारे छे. तथा गोत्रजाना अगीयार पालीना लाडवा करे छे. तथा हालारना गोसलीया पुत्र जन्मे आसापुरा तथा रोझीने जुहारे छे. एवी रीते आ गोसलना वंशमां चोपाणी, वीलसाणी, हीराणी, देस-लाणी, भुणा(ला)णी, कोकलीया, मूलाणी, थावराणी विगेरे घणी ओडको कच्छी ओशवाळोमां छे. जोगवडमां थापाथी तथा मांटामां देवाथी लघुसजनीयनी (दशानी) शाखा निकळी छे. भणगोलना रहेवासी नागाजणे अम-रसागरसूरिना उपदेशथी घणां धर्मकार्यो द्रव्य खरची कर्या छे. मोटा निवासी वीसाए तथा रोजाए त्यां वावो बंधावीने स्वामिवात्सल्यमां घणुं द्रव्य खरच्युं छे. कच्छ मलीयाना रहीम मुल्लाशाह मूलामर नामनुं तळाव बंधा-व्युं छे. कच्छ सामवासमां थयेला मारदना पुत्र पदमसीए संवत १७८५मां त्यां पूर्विधिनाथनो शिखरबंध भाया-

गौतम गोत्र–(श्रीमाळी–तथा ओशवाळ)

(मुख्य शाखाओ)

वृद्धसजनीय (वीसा), लघुसजनीय (दशा)

(पेटा शाखाओ.)

महोता, यशोधन, भणसाली, बीसरीया, शंखेश्वरीया, पुराणी, धुरीयाणी, भरकीयाणी, पट्टा, छे- वड्डाणी, पचाणी, मालाणी घेलाणी विगेरे

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गाममां कोण कोण पुरुषो थया? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावली) मगावो. कि. रु. ४–०–०)

विक्रम संवत ७९५ मां श्रीभिन्नमाल नगरमां श्रीशांतिनाथना गोष्टिक विजयनामे शेठ वसता हता. तेमने श्रीउदयप्रभसूरिजीए प्रतिबोधीने जैनी कर्या. तेनी गोत्रजा गाजणा नामे देवी हती, तेनुं बीजुं नाम नारायणी देवी हतुं. तेनुं स्थान खीमजा डुंगरीपर गाजणाटुंके हतुं. तेना कर–आसु तथा चैत्रनी पांचमे चोळा चोखानुं

घृत नाखी निवेद करे. फइने आठ फदीयां तथा जमणीनुं कापडुं आपे. एवीज रीते जन्मे, मुंडणे तथा परणे कर जाणवा. दीकरी जन्मे अर्ध कर करे. ते विजयशेठ पूर्वनी पोळतरफ समरसंघ नामना पाडामां वसता हता, तथा चार कोडना व्यापारी हता. संवत ११११ मां मुगलमुसल्मानोए भिन्नमाल नगरनो नाश करवाथी तेना वंशना शेठ सहदे त्यांथी नासीने चांपानेर पासे मालेज नगरमां वस्या. त्यां ते छत्रीस जातना करीयाणानो व्यापार करता होवाथी तेमनी भांडशाली (भणशाली) ओटक थइ. तेमने संवत ११७९ मां श्रीउदयप्रभसूरिए सर्वथी प्रथम प्रतिबोध्या, अने तेथी भणशाली ज्ञातिना ते सर्वथी प्रथम जैन श्रावक थया. ते सहदेना यशोधन अने सोमानामे बे पुत्र थया.

सहु नगर मालेज वर भणशाली कुलचंद
तास पुत्र जयधन अमाधन नाम [illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible] ॥१॥

घरी भाव मन शुद्ध बुद्धि पय मणमे सहि गुरु ।
आज सफल मुज दिवस पुण्ये पामीयो कल्पतरु ॥
जन्म मरण भय भीति रिति साचवत्रय साखे ।
समकीत मूल सुधाधु देव गुरु धर्मद आपे ॥
परिहरी पाप शुभ आचरे धरे ध्यान धर्मनुं महोता ।
ए श्रीमाली धुरसखा धन धन जसोधन ए सखा ॥२॥

उपरनी प्राचीन कविताथी एम जणाय छे के अंचलगच्छीय श्रीआर्यरक्षितसूरिजीना उपदेशथी भाछेज नगरना भणसाली वंशना जसोधन नामे शेठ सम्यक्त्वधारी शुद्ध श्रावक संवत ११६९ मां (पाठांतरे ११७९) मां थया. अने तेमनाथी यशोधन शाखाना श्रीमाली वंशजो थया. तेमनुं मूल गोत्र गौतम, तथा पछी महोता नामथी प्रसिद्ध हतुं. तेनी पाछळथी गोत्रजा अंबावी देवी हती, तेमना यशोधन शाखावाळाना कर–जन्मे, मुंडणे, परणे त्यारे तेर मोटी पालीना लाडवा गोत्रजाआगळ धरावे. जमणीनुं कपडुं जरदोरीयो रातो, नीलो के पीलो धरावे. चैत्र आसुनी आठमे दोढ पालीनी लापसी करे, तथा दीवेल घृत शेर दोढ धरावे. अवरणीमां छ पालीना लाडवा, दोढ पालीना तलवटथी गोत्रजा जुहारे

अंचलगच्छाधीश श्रीभावसागरजीना सूरिपद महोत्सवमां पचास हजार द्रव्य खरच्युं. संघवी भीमाना भाइ भाणाना संतानो कच्छी ओशवाल थया, अने तेओ वीसलदेव राजाना कारभारी होवाथी वीसरीयामेता कहेवाणा. सं. १२२६मां घुमलीमां थयेला जेता शेठे दोढलाख टंक खरचीने वाव बंधावी, तथा त्यांना विक्रमादित्य राणा तरफथी तेने घणुं मान मल्युं, ते वाव जेतावावना नामथी ओळखाय छे. आ वंशमां पुराणी, धुरीयाणी, छेवठणीया, पवाणी, मालाणी, घेलाणी, भरवीयाणी, घट्टा विगेरे ओटक छे. आ वंशमां तणुआणामां थयेला मांडणनो परिवार लघुसजनीय एटले दशा थयेलो छे. आ वंशमां घणाओए कच्छना गामोमां जूदीजूदी सालोमां देशतेडां, धीना न्हाणां विगेरे करेलां छे, अने तेमां घणुं धन खरच्युं छे. आ वंशना प्रथम पुरुष यशोधने भाळेजआदिक सात गामोमां मान जिनप्रासादो बंधाव्या छे. आ वंशमां शंखेश्वरीयानी अटकवाळाओ पुत्र जन्मे त्यारे शंखेश्वरजीना प्रासादमां त्रण गज कपडांनी झोळी बांधे छे, अने तेमां श्रीफल एक, सात सोपारी अने बे माणा चोखा नाखे छे, अने ते पारणने ते झोळीमां हींचोळे छे. या-

ळकना मस्तकपर साथीयो करी चोखाथी वधावे छे. तथा महोटा पुत्रनो एक कान वींधे छे, फइने चार फदीया अने सात सोपारी आपे छे, तथा गोरणी जमाडे छे. संवत १२९५मां थयेला रीडाना पुत्र जीवाशाहे शंखेश्वरजीना प्रासादनो उद्धार कराव्यो छे. आ वंशमां वासरोडाना रहीस पर्वते पुनर्लग्न करवाथी तेना वंशजो दशा थया छे. संवत १३९५मां धोलकामां थयेला सालींगनी स्त्री सुहवदेए " नाइणी फइ " नामनी गोत्रजाने जुहारवाथी तेना वंशजो ते गोत्रजा जुदा करथी जुहारे छे. संवत १३७५मां वर्धमानशेठ मांडलमां आवी वस्या, तथा तेओ त्यां महत्पदे स्थित थयेला होवाथी तेना वंशजो महोता ओडकथी ओळखावा लाग्या. संवत ११९५मां भालेजमां थयेला अभाशेठनो परिवार ओशवाल थयो छे.

लोलाडीआ गोत्र-(श्रीमाली)

(मुख्य शाखाओ.)

वृद्धसजनीय (वीसा), लघुसजनीय (दसा)

(पेटा शाखाओ)

पारेख, कोठारी.

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गाममां कोण कोण पुरुषो थया? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावली) मगावो. कि. रु. ४-०-०)

वृद्धसजनीय श्रीमाली ज्ञातिना भाल्लेज पासे नापा गाममां लूणग नामना शेठने संवत १२२० मां अंचलगच्छेश श्रीजयसिंहसूरिए प्रतिबोधीने जैनी कर्या. तेमणे नाणावाल गच्छना श्रीरामदेवसूरिजीने आचार्यपदवी आपवामां जयसिंहसूरिना उपदेशथी एक लाख द्रव्य खरच्युं, तथा चक्रेश्वरी देवीनी प्रतिमा, जीरावला पार्श्वनाथनी प्रतिमा, तथा जीवंतस्वामिनी प्रतिमा भरावी. तेना वंशजो लोलाडा गाममां वसवाथी लोलाडीया गोत्रथी प्रसिद्ध थया.

आ गोत्रना वंशजो लोलाडा, वीरमगाम, पाटला, वडारुआ, राणकपुर, जांबु, वाराही, राधनपुर, समी, कटारीया, ध्रोल, थराद, देगाम, भालेज, खंभात, पाटणपासे वसइ, डभोइ, सलखड, पाटण, नवानगर, गंधार विगेरे गामोमां वसे छे.

आ वंशमां पारेख, कोठारी विगेरे अडक छे, तेमज तेमां वृद्धसजनीय (वीसा), तथा लघुसजनीय (दशा) नी पण शाखाओ छे. आ वंशमां थयेला नाथाशेठे ध्रोलमां शिखरबंध जिनप्रासाद कराव्यो. संवत १४४९मां वांभणोली गामना रहीस जेठाशेठे पुनर्लग्न करवाथी तेना वंशजो लघुसजनीय (दशा) थया. संवत १४०५मां जीर्णदुर्गना रहेवासी वीरमशेठना वंशजो पण दशा थया.

देहिल गोत्र-(श्रीमाली)

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गाममां कोण कोण पुरुषो थया ? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावली) मगावो. कि. रु. ४—०—०)

विक्रम संवत ७९५ मां श्रीमाली ज्ञातिनो वृद्धसजनीय देहिल गोत्री ज्ञवा नामे शेठ भिन्नमालमां त्रण क्रोडनो व्यवहारी वसतो हतो, श्रीउदयप्रभसूरि पासे ते प्रतिबोध पामी जैनी थयो. तेनी गोत्रजा देहिली देवी चार भुजावाळी हती. तेनुं स्थान गोलाणी सरोवरपर हतुं. तेना कर-जन्मे, मुंडणे, परणे तथा आसु अने चैत्रनी आठमे सवा त्रण पालीनी लापसी, अने पुडला करे. श्रीफल तथा जमणीनुं कपडुं फइने आपे. संवत १९११ मां भिन्नमालनो नाश थवाथी ते वंशना शेठ नभा त्यांथी नाशी खंभातपासे भलाडा गाममां वस्या.

आ गोत्रना वंशजो भलाडा, कुकडा, अघार, गांफ, अरपाल्ला, तारापुर तथा कालावड विगेरे गामोमां रहे छे.

महालक्ष्मी गोत्र-(श्रीमाली)

(मुख्य शाखाओ.)

वृद्धसज्जनीय (वीसा), लघुसज्जनीय (दशा)

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गामोमां कोण कोण पुरुषो थया? ते जाणवामाटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावली) मगावो. कि. रु. ४-०-०)

विक्रम संवत ७०५ मां भिन्नमाल नगरमां श्रीमाली ज्ञातिनो वृद्धसज्जनीय शाखानो मना नामे शेठ महालक्ष्मी-ना पाडामां वसतो हतो, ते श्रीउदयप्रभसूरिपासे प्रतिबोध पामी जैनी थया. तेनी गोत्रजा महालक्ष्मी देवी हती. तेना कुल—चैत्र तथा आसुनी आठम वदेव तथा महा-सुद आठमे चोखा, चोला, लापसी, घारडां, वडां, पुडला तळेली कासरी अने बाकुलानुं नैवेद्य करी जुहारे. तथा कुटुंबमां लाहे. फइने माडलो तथा कापडुं आपे. जन्मे, मुंडणे, परणे वग सेरना लाडवा कुटुंबमां लाहे तेना वंशमां थयेला मोहननी स्त्री पद्मापर लक्ष्मीदेवी तुष्टमान

थयेली हती, श्रेष्टी अनाना पुत्र आभड घणा द्रव्यवान थवाथी शालिभद्रनीपेठे सुख भोगवता, तेने सोळ स्त्रीओ तथा आडत्रीस पुत्रो हता, अने तेथी तेनो वंश बहु वृद्धि पाम्यो. तेना वंशमां थयेला हामा शेठे महालक्ष्मीना मंदिरमां धोतीयुं पहेरतां ते पडी जवाथी नग्न थवाने लीधे तेनापर देवी कोपायमान थयां. तेथी ते त्यांथी निकळी हारिजमां आवी वस्या, आ वंशमां थयेला आमाना पुत्र चांपाशेठ वनराज चावडाना अणहिल्लपुर-पाटणमां प्रधान थया, आ वंशमां पाटणमां थयेला जोगीशेठ महाभाग्यशाली तथा द्रव्यमान थया, जेना नामथी पाटणमां जोगीवाडो प्रसिद्ध छे.

आ गोत्रना वंशजो हारिज, पाटणमां जोगीवाडे, राजकावाडे, सिद्धांतिनेपाडे, हाथीजणपासे वाडली गाममां पद्मावल, राधनपुर, जुनागढ पासे गलोल, आधाबाद, पद्मा, बोरीआवी, कपडवंज पासे खडावल, सलखणपुर विगेरे गामोमां वसे छे.

आ वंशमां सलखणपुरमां वसनारा लखाशेठना वंशजो पुनर्लग्न करवाथी लघुसजनीय एटले दशा थयेला छे, झालावाडमां खोडीझेहरमां वसनारा संघाना पुत्र

गोत्रमां अंबाई देवी हती. तेनुं स्थान गोलाणी सरोवरपर चंपकवाडीमां हतुं. तेना कर–चैत्र तथा आसुनी पांचमे पांच पुडला करी जुहारीयें. ते समधरशेठना नाना नामना पुत्रना पुत्र कुरजीने सिकोतरी मातानो वरगाड हतो. तेथी ते घणुं कष्ट पामी मरवा पड्यो. ते वखते शंखेश्वर गच्छना श्रीउदयप्रभसूरि विहार करता भिन्नमालमां पधार्या. तेमने प्रभाविक जाणी कुरजीना पिता नानाशेठे पोताना पुत्रनुं कष्ट दूर करवा विनंति करी. गुरुए कह्युं के जो तमारो ते पुत्र अमोने वोरावो तो हुं उपाय करी तेनुं कष्ट दूर करुं. शेठने जो के ते एकनो एकज पुत्र हतो, परंतु पुत्र जीवतो रहेशे एम विचारी साक्षिपूर्वक ते कबूल कर्युं. गुरुना मंत्रजापथी ते सीकोतरी सात दिवसो सुधी उंधे मस्तके तेना घर आगळ टींगाइ रही, तथा पछी डरीने तेणीए ते कुरजीना शरीरने छोडी दीधुं, तथा तेथी ते सावधान थयो. पछी पोताना वचनने अनुसरी नानाशेठे ते बाळकने गुरुने सोंपी दीधो. गुरुए तेनो डाबो कान वींधी तेमां लींबडानी सळी नाखी. ते कुरजीनी उमर तेर वर्षनी हती, अने तेना लग्न ते गामना एक शाहुकारनी पुत्री साथे थयां

हतां. ते कन्याने खबर थइ के, मारा भर्तारने आ जतिओ जति करशे. एम जाणी ते बुद्धिवंत तेर वर्षनी बालिका पोताना मातपिताने कह्या विनाज शरम मूकी उपाश्रये आवी गुरुने नमी कहेवा लागी के गुरुजी! हुं आपनी पासे कंइंक मागवा आवी छुं, गुरु तेणीने ओळखता न होवाथी बोल्या के मारी पासे जे हशे ते हुं तने आपीश. एवी रीते गुरुने वचनथी बांधीने ते बालिकाए कह्युं के आ बाळक मारो भर्तार छे, माटे मने ते आपो? त्यारे गुरुए विचारतां पछी कह्युं के. जो तारा मातापिता सहित तुं मिथ्यात्व छोडीने जैनधर्म स्वीकारे तो हुं तने आ बाळक पाछो आपुं. पछी ते कन्याए घेर आवी ते हकीकत पोताना मातपिताने कही, त्यारे पुत्रीना आग्रहथी तेओए शुद्ध श्रावक धर्म स्वीकार्यो. तेज वखते जूदा जूदा गोत्रवाळा ते शेठना पांच मित्रोए पण मिथ्यात्व छोडी जैनधर्म स्वीकार्यो. तथा तेमने गुरुए पोरवाड ज्ञातिमां भेळव्या. अने एवी रीते नीचे मुजब प्राग्वाट (पोरवाड) ज्ञातिना सर्व मळी सात गोत्रो जैनी थयां.

पापच गोत्री—शेठनाना. पुष्पायनगोत्री—शेठ माधव, कारिस गोत्री शेठनागड, आग्नेय गोत्री शेठ ब्रूना,

वैश्यायन गोत्री शेठ रायमल्ल, वत्स गोत्री शेठ माणीक, तथा माढर गोत्री शेठ अनु: तेमाना पहेला पांचे गोत्रीय शेठ नानानी गोत्रजा चामुंडादेवी (बीजुं नाम फलदेवी) छे. ते आठ भुजाओवाळी, तथा महिषना वाहनवाळी छे. तेना कर-जन्मे, मुंडणे, परणे त्यारे लापसी करी गोत्र जुहारी कुटुंबमां लाहे. पशेर घी, चार फदीयां तथा श्रीफल ये फइने आपे. रुपानुं गोत्रजानुं फरुं हाजर न होय तो पाटलापर कंकुनी सात लींटी करी जुहारे. चैत्र तथा आसुनी दशमे पण उपर मुजब निवेद करी गोत्र जुहारे, अने पुत्रनो एक डाबो कान वींधे. संवत ११११मां भिन्नमालनो नाश थवाथी ते वंशना शेठ ६५१ त्यांथी नाशीने कोलीहारामाना मीलडीगाममां आवी वस्या.

आ गोत्रना वंशजो मीलडी, खंभात, धोळका, देजल्पुर, लोलीयाणा, सुरत, चोटोनरी, धोल्का, असाउल, वटवाण पासे सालु, डडाद्रा, लख्तर, वीरमगाम, मांडल, अमदावाद, वडोदरा, तथा वढवाण विगेरे गामोमां वसे छे.

आ वंशमां पाटण गामना रहीम ट्रांणासेटे श्री-

शांतिनाथप्रभुनी प्रतिमा भरावी, अने तेनी प्रतिष्ठा संवत १२८५मां अंचलगच्छीय श्रीउदयप्रभसूरिजीए करी. आ वंशमां वेजलपुरवासी सुराशेठ जैनधर्म छोडी मिथ्यात्वी थयो, परंतु तेम करतां रात्रिए व्याळुमां गरोळी पडवाथी समजीने पाछो जैनी थयो, तथा श्रीमेरुतुंगसूरिजीना उपदेशथी तेणे जिनप्रतिमा भरावी, ते कापडनो व्यापारी होवाथी तेना वंशजोमां दोशी अडक थइ. आसाउलीमां वसनारो देवराज झवेरातनो वेपार करतो, परंतु धुताराओए तेनुं अढार लाखनी किमतनुं झवेरात ठगी लेवाथी ते लाचार बनी गाम छोडी वढवाण पासे मालु गाममां आवी रह्यो. तथा तेनो पुत्र हांसा (बीजुं नाम डायो) वढवाणना ब्राह्मण लोकोनी संगतथी मिथ्यात्वी थइ गयो. अने तेना वंशजो पण मिथ्यात्वी थया.

पुष्पायन गोत्र-(पोरवाड)

(मुख्य शाखाओ)

वृद्धसज्जनीय (वीसा), लघुसज्जनीय (दशा)

(पेटा शाखाओ.)

पारेख, द्रोण, झवेरी विगेरे.

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कय कया गाममां कोण कोण पुरुषो थया ? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावली) मगावो. कि. रु. ४-०-०)

पाछळ गोत्रमां जणावेला अने संवत ७९५ मां १ विशेष पामी जैनी थयेला पुष्पायन गोत्रवाळा, अ शेठ नानाना देसाइ शेठ मारव. तेनी मूळ गोत्रजा अंबा- देवीनुं मूळस्थान गिरनार पर छे. अने पाछळथी गोत्रजा गोत्रजानुं स्थान भिन्नमालपासे गोत्रजाए डुंगरीपर छे. तेना कर—घेघी तथा आसुनी पांचमे, तथा जन्मे, सं- स्कारे, परणे छापसी पुडलाथी गोत्रजा जुहारीये, ज्यारी मूर्ति तैयार न होय तो पाटलापर अथवो गत गतुं नु

जर न होय तो पीपलना पानपर पण लींटी करीने करे. चैत्र, आसु, माह अने फागणे, अने जन्मे, मुंडणे परणे त्यारे आपसी अने खीचडीना नैवेद्यथी जुहारे. श्रीफल बे, जपणीनुं कपडुं अने चार फदीयां फइने आपे. एवी रीते ते नरसंगना वंशजो गोत्र जुहारे छे. ते नरसंगना पुत्र वर्धमाननी गर्भवती स्त्री मातायए स्वप्नमां हाथी जोयो, अने तेथी तेणीना पुत्रनुं नाम हाथी पाड्युं. यौवनवये ते वाघेला मंडलीक राजानो मंत्री थयो. अने तेणे अंचलगच्छाधीश श्रीमहेंद्रसूरिजीना उपदेशथी दर्भावतीमां युगादिजिननो प्रासाद कराव्यो, शत्रुंजयआदिक तीर्थोना संघ कहाडी यात्रा करी सर्व मळी अढार लाख द्रव्य तेणे विसलपुरआदिक गामोमां धर्मकार्योमां खरच्युं. जोटाणागाममां वसनारा मणोरसीए पांत्रीस लाख द्रव्य खरचीने घणां धर्मकार्यो कर्यां. जांबुसरमां वसनारा द्रोण शेठथी द्रोणशाखा निकळेली छे. पाटणमां वसनारा जयवंतशेठ झवेरातनो व्यापार करता, तेथी तेना वंशजो झवेरी अडकथी प्रसिद्ध थया.

तमोने संतान थशे. धांधलशेठ पण गुरुना वचनपर वि-
श्वास लावी मिथ्यात्व तजी जैनधर्मनुं सेवन करवा लाग्यो.
त्यारबाद तेनी गोत्रदेवी उच्छुप्ताए स्वप्नमां धांधलशेठने
कह्युं के हवे तमोने पुत्र थशे. प्रभाते शेठ पोतानी ते
गोत्रदेवीना मंदिरमां ज्यारे आव्या, त्यारे फूलवाळी
गोखरुनी एक डाखरी कोइए तेणीना हस्तमां मेलेली
दीठी. शेठ ते गोखरुनी डाखरी लइ घेर आव्या. वळी
रात्रिए देवीए तेने स्वप्नमां कह्युं के तने जे पुत्र थाय.
तेनुं गोखरु (कांटीओ) नाम पाडजो, तथा आजथी
हुं उच्छुप्तादेवी पण गोखरु नामथी तमारा वंशमां पूजाइश.
तेना कर चैत्री, आसो, महा तथा वैसाखे, तेमज जन्मे,
मुंडणे अने परणे त्यारे खीर, लापसी, कुर, मग, वडां,
पोळी, पुडला, वाकुला तथा सालणां (रायतुं) ए नव
वस्तुना निवेद करवां. जमणीनुं कपडुं फडने देवुं. पुत्री
जन्मे अर्धे कर करवो. पछी गुरुए ते धांधलशेठना परि-
वारने ओसवाल ज्ञातिमां मेळवी दीधा. तेना वंशमां सं.
११६८मां थयेला सोमाशेठने शरीरे पित्तनो विकार थवाथी
औषध माटे लींबडाना वृक्षनीचे ते लींबोडी वीणवा बेठो,
एवामां घणो पवन वावाथी ते लींबडानुं झाड पडवाथी

ते मरण पामी व्यंतर थयो, तथा लींबडानो अधिष्टायक थयो. तेणे तेना पुत्रने स्वप्नमां कर्युं के, हवेथी तमो मारा नामथी पण असाड तथा कार्तक सुद पांचमे द्ळना लाडवा करी कुटुंब जमजो. त्यारथी ते सोमाना वंशजो लींबडीया ओडकथी प्रसिद्ध थया. संवत १३३९मां सुलतान अलाउद्दीने रणथंभोरनो नाश करवाथी ते वंशना शेठ भाणा चांपानेरमां आवी वस्या. आ वंशमां अमदावादमां थयेला नगाशेठ सोनानो व्यापार करता होवाथी तेना वंशजो सोनीनी अडकथी ओळखावा लाग्या. केटलाक वर्षोबाद तेमना वंशमाना देवसीशेठ झवेरातनो वेपार करता होवाथी तेना वंशजो झवेरी ओडकवाळा थया.

आ गोत्रना वंशजो अमदावाद, खंभात, त्राणज, सिंधुवास, झांझडी, बीकानेर, जोधपुर, मेडता, नागपुर, पाली नवानगर विगेरे गामोमां वसे छे.

आ वंशमां थयेला संघाशेठे संवत १५२१मां श्रीआदिनाथना बिंबनी अंचलगच्छीय श्रीजयकेसरीसूरिना उपदेशथी प्रतिष्टा करी छे. आ वंशमां थयेला संग्राम सोनीए शत्रुंजयपर चोमुख जिनप्रासाद बंधाव्यो छे.

हरिया गोत्र-(ओशवाल)

(मुख्य शाखाओ.)

वृद्धसजनीय (वीसा), लघुसजनीय (दशा)

(पेटा शाखाओ)

सहसगणा, कक्का, सांइया, ग्रथलीया, मरुथलीया विगेरे.

(परपेटा शाखाओ)

वीजल, पांचारीया, सरवण, नपाणी, साइया, कपाइया, दिन्नाणी, कोराणी, वकीयाणी, नकीयाणी, पंचायाणी माणकाणी, खेतलाणी, मोभगाणी, सधराणी, कायाणी, हरियाणी, हरगणाणी, पेथडाणी, मायाणी, पेथाणी, आमराणी, अभ-गाणी, दामरीया विगेरे.

(आगोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गाममां कोण कोण पुरुषो थया ? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावली) मगावो. कि. रु. ४-०-०)

मारवाडमां आवेला झालोर नामना देहेरमांगे सा-
खमामालणी गाममां तातोला परमारवंशना दधिचंद्रना
पुत्र रणमल्लनो नवो परणेलो पुत्र हरिओ ख्याटखापर
सुतो हतो. त्यारे तेनी सीने घोटखेथी पडेलो सर्प गेने
डंसवाथी ते मृतकनी पेठे मूर्छित थइ पड्यो. तेने मृत्यु
पामेलो जाणी स्वजनवर्ग स्मशाने लेइ चाल्या. एवामां
अंचलगच्छीय श्रीधर्मघोषसूरिए ते मार्गे आवतां लोकोनो
विलापस्वर सांभळ्यो, तथा कोइने पूछवाथी ते हरिया
कुमारनी हकीकत जाणी. त्यारे आचार्यश्रीए पोताना
शिष्यने मोकली ते मृतकने पाछुं वळाव्युं, तथा हरियाने
खाटलापर सुवाडी गुरुए गारुडी मंत्रजाप करवाथी त्यां
पांच हजार सर्पो हाजर थया. पछी गुरुनी आज्ञाथी जे
सर्प हरियाने डस्यो हतो, ते सर्पे पोतानुं झेर पाछुं चूसी
लीधुं, बीजा सर्व सर्पो चाल्या गया. हरीयो कुमार जागृत
थइ शुद्धिमां आव्यो, तथा गुरुने पगे पड्यो. त्यारबाद
ते रणमल्ल विगेरे सर्व परिवारे गुरुमहाराजना उपदेशथी
जैनधर्म अंगीकार कर्यो. सर्प पण गुरुने नमी पोताने
स्थानकें गयो. ते रणमल्लनुं पूर्वे तातोला परमार गोत्र
हतुं. अने हरीयाना वंशजो हरिया गोत्रथी ओळखावा

हरिया गोत्र–(ओशवाल)

(मुख्य शाखाओ.)

वृद्धसजनीय (वीसा), लघुसजनीय (दशा)

(पेटा शाखाओ)

मरुमगा, ककडा, मांड्या, प्रथकीया,

मकवडीया विगेरे.

(परांठा शाखाओ)

वैडव, पंचकिया, मरवन, नगाणी, माहुला, कमाल्या,
[illegible], [illegible], [illegible], [illegible], गंगावणी
[illegible], [illegible], [illegible], [illegible],
[illegible], [illegible], [illegible], [illegible],
[illegible], [illegible], [illegible], [illegible]
[illegible], [illegible] विगेरे.

([illegible] [illegible] [illegible] शाखाओनो कयो
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ? ते
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ([illegible])
[illegible]. [illegible]. [illegible]. [illegible])

चार शाखाओ छे. पछी गुरुए झालोर तथा भिममाल विगेरेनो संघ एकठो करी ते हरीयाना कुटुंबने ओसवालमां मेळवी दीघा. वळी तेओमां मरुथलीया नामनी पण अटक छे. हरियाए भालणी गाममां श्रीशांतिनाथजीनुं मंदिर तथा एक वाव संवत १२९६मां बंधावी. वळी आ वंशमां वीजल, पांचारीआ, सरवण, नपाणी, साइया, कपाइया, दिवाणी, कोराणी, वर्कीआणी, नकीआणी, पंचायाणी, माणकाणी, खेतलाणी, सोमगाणी, सघराणी, कायाणी, हरियाणी, हरगणाणी, पेथडाणी, सांयाणी, पेथाणी, आसराणी, अभराणी, ढासरीया विगेरे अटको छे.

आ गोत्रना वंशजो मेमाणा, आरीखाणा, साभराइ, चांगा, चेला, डमरा, लोंठीया, तोगाची, साभराइ, कपाइया, टींबडी, अमरकोट, हालापर, कोटडी, द्रोणीया, जखरा, वेराजा, हालारीसोतरी, डुमरा, हापा, रायधणसर, खजुरडा, पडाणा, सेलडी, वाहरा, झांझरी, सीण, माटली, ग्रांमडी, मुरानी लुंस, चेहड, झांखर, जोगवड, भावतनी वीसोतरी, वारही कच्छ, मुदडसल, हाथीनी नाइरी, डवासंग, वीरमनी वीसोतरी, डुमरा, लटेरडी, साभराइ, गोधरा, हापाने गाम, लाजी, वांकी, चिदडा,

लाग्या. ते हरीयानी मामल नामनी दीकरीने देढीया गोत्रमां परणावी हती, परंतु कर्मयोगे ते बालरंडा थयेली हती. ते आठम, पाखी विगेरे पर्वोने दिवसे पौषध आदिक घणो तप करती. एक दिवसे ते घरमां काउसग्गध्यानमां हती, एवामां घरमां आग लागवाथी कुटुंबे कह्या छतां पण ते बहार निकळी नही. जेथी बळी मृत्यु पामीने ते कांइयाळी व्यंतरी थइ. तेणीए प्रत्यक्ष थइ कह्युं के हवेथी मारा सासरीयां तथा पीयरीयांए एटले हरिया तथा देढीया गोत्रवाळाओए मने गोत्रजा स्थापवी, हुं तमारो उदय करीश. पछी ते बंने गोत्रवाळाओए ते मामलदेवीने पोतानी गोत्रजा करीने स्थापी. तेना कर- जन्मे. मुंडणे. परणे त्यारे सवा पांचनी आपवी. सवा पांचीना लाडवा, [illegible]. सवा पांचीना [illegible] [illegible], [illegible] लाडवा [illegible] गोत्रजा [illegible] [illegible] ओढवा [illegible] तथा [illegible] [illegible] आप. तथा [illegible] पांचीना लाडवा, [illegible], [illegible] एक [illegible] [illegible] [illegible] आपे. [illegible] एक [illegible] [illegible] [illegible] करी [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] तथा [illegible] [illegible]

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गाममां कोण कोण पुरुषो थया? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावली) मगावो. कि. रु. ४–०–०)

मारवाडमां आवेला जेसलमेरमां विक्रम संवत १२५५मां देवड नामना चावडा रजपूतने देवेंद्रसिंहसूरिए (पाठांतरे–जयदेवसूरिजीए) अथवा जयसिंहसूरिए प्रतिबोधीने जैनी कर्यो, अने तेथी ते बारव्रतधारी श्रावक थयो, अने तेथी तेने ओशवाळज्ञातिमां मेळवी दीधो. ते देवडना पुत्र झामरे झालोर नगरमां एक लाख सीतेर हजार टंक खरचीने श्रीआदिनाथ प्रभुनो शिखरबद्ध प्रासाद बंधाव्यो, तथा आखा देशमां वस्त्रआदिकनी ल्हाणी करी घणा बंदीओने छोडाव्या. तेनी गोत्रजा मापलदेवी नामे हती. हरीया तथा देढिया आ बन्नेनी गोत्रजाना सरखा कर छे. ते झामरना देढीया नामे पुत्र हता, अने तेथी तेना वंशजो देढीया गोत्रथी प्रसिद्ध थया. आ वंशमां थयेला जेठाणंदशेठ घणाज द्रव्यवान हता, तेमणे शत्रुंजयनो महोटो संघ कहाडी त्यां एकठा

[illegible] નવાં જૂનાં દેવનાં બાવન [illegible] અનેક [illegible] પણ [illegible] પ્રતિમાઓની સંખ્યા આ [illegible] ૧૮૦૦માં [illegible] દેરાસરો [illegible] અનેક પ્રતિમાઓ [illegible] છે. એ દેરાસરોને [illegible] ગામો, [illegible] નાગરીઓ અને [illegible] [illegible] પરિવાર [illegible] નવા [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

पुर्णीया, पीपरीआ, लठेरडी, बालाहीओ, सोनारडी, छबडी, मोराला, मुंदरा, लाखापुर, रताडीआ, भुजपर, माडीआ, आसंबीआ, कारायोघा, माटा, पुनडी, गेलटा, बराला, देवाने गाम, गजणने वेराजे, गुंदाला, केहरनी-नाडुरी, जेहाने गाम, सेरडी, मांडा, राफुदड, माटली, डीकारी, सीहण, कजुरडा, सुरानी लुंस, निमरा, देवरीया, वेरसलनी नांडुरी, वागडना मीदडा, कोदाय, वागडे सर, वागडे वसही तथा रायणखुडी विगेरे गामोमां वसे छे.

आ वंशमां खाखरमां माणकाणीना वंशमां थयेला संघवी भीमणशेठे सं. १४४१मां शत्रुंजय तथा गोडी पार्श्वनाथनो संघ कहाडी घणुं द्रव्य खरच्युं छे, तथा मसिणना पुत्र माणकथी माणकाणी ओडक निकळी छे. छसरामां थयेला राणाशेठे संघ कहाडी शत्रुंजयनी जात्रा करी, तथा गोडीपार्श्वनाथनी जात्रा करी, घेर आवी देरावेडुं करी ल्हाणी करी घणुं द्रव्य खरच्युं, तेना वंशजो राणाणी ओडकवाळा छे. संवत १६७८मां दबामंगना रहीम मदीनाना पुत्र कायड आदिक चारे भाइओए शत्रुंजयनी यात्रा कुटुंब सहित करी घणुं द्रव्य खरच्युं, तथा उजमणुं करी गामथी उत्तर दिशाए एक वाव बंधावी. त्यारपछी थयेला

थयेला जूदा जूदा देशना बावन संघवीओमां अग्रेसर पद लेइ घणुं द्रव्य धर्मकार्योमां खरच्युं आ वंशमां संवत १५९५मां राहुथडमां वसनारा देइआशाहे घणुं द्रव्य खरचीने अनेक धर्मकार्यो कर्या छे. ते देइयाशाहने मांडल, घडीओ, राजो, डाहीयो, नागइओ अने लाखो नामना छ पुत्रो थया. तेमांथी मांडणनो परिवार डवासंगमां, घडीआनो सोनारडीमां, तथा भाणना गाममां, तथा मांढामां. राजानो कजूरडीए, वालाहीये तथा भुजपुरमां. डाहीआनो देवलीए तथा भडाणे. नागइयानो खंभालीये अने लाखानो वसइमांछे. आ वंशमां करणाणी, डुंगराणी, माणकाणि, नोडाणी, पुनराजाणी, पोमसीयाणी, गुणपालाणी, सध्याणी, गागाणी, तेजपालाणी, मेलाणी, राणाणी, देपालाणी, मेघाजलाणी देयाणी विगेरे घणीओटको छे. आ वंशनी वृद्धसज्जनीय (वीसा) तथा लघुसजनीय (दशा) एम बे शाखाओ पण छे.

आ गोत्रना वंशजो नानी मोटी खाखर, फरादीया, वीदडा, तणुआणा, वारोही, वीसोतरी, कुंदरडी देदानी, छसरा, भाडीया, गुंदारा, डवासंग, तिथ (वागड), चंगा, भडाणा, रासंगपुर, साभराइ, आरिखाणा, मेमाणा

बुणीया, पीपरीआ, लठेरडी, बालाहीओ, सोनारडी, बुअडी, मोराला, सुंदरा, लाखापुर, रताडीआ, भुजपर, माडीआ, आसंबीआ, काराघोघा, वाडा, पुनडी, गेलडा, वराला, देवाने गाम, गजणने वेराजे, गुंदाला, केहरनी-नाइरी, जेहाने गाम, सेरडी, मांढा, राफुदड, माटली, डीकारी, सीहण, कजुरडा, मुरानी लुंस, निमरा, देवरीया, वेरसलनी नांइरी, वागडना पीदडा, कोडाय, वागडे वर, वागडे वसही तथा रायणखुडी विगेरे गामोमां वसे छे.

आ वंशमां खाखरमां माणकाणीना वंशमां थयेला संघवी मीमणशेठे सं. १४४१मां शत्रुंजय तथा गोडी पार्श्वनाथनो संघ कहाडी घणुं द्रव्य खरच्युं छे, तथा मसिणना पुत्र माणकथी माणकाणी ओडक निकळी छे. छसरामां थयेला राणाशेठे संघ कढाडी शत्रुंजयनी जात्रा करी, तथा गोडीपार्श्वनाथनी जात्रा करी, घेर आवी देरासरं करी न्हाणी करी घणुं द्रव्य खरच्युं, तेना वंशजो राणाणी ओरकवाय्या छे. संवत १६७५मां दयामंगना रहीश महीयाना पुत्र कापड आदिक चारे भाइओए शत्रुंजयनी यात्रा कुटुंब सहित करी घणुं द्रव्य खरच्युं, तथा उद्यमनुं करी आवथी उपर दिशाए एक वाव बंधावी. वरातीनां घणा

मेल्हाणी ओडकना सहजाशाहे कीडाणामां नकटीने कांठे वाव बंधावी छे, तथा सात जमणवार करी. संवत १७४५मां भोरालामां थयेला भोणा विगेरे त्रण भाइओए पोतानी भारी मातानी शिखरबंध देरी करी देशतेडुं करी बसो मण घृतनुं खरच कर्युं, तथा संघ कहाडी शत्रुंजयनी यात्रा करी. देसलपुरमां थयेला देवने त्यां उपाश्रय कराव्यो छे. संवत १७६८मां देसलपुरमां जेताशाहे शत्रुंजयनी यात्रा करी घेर आवी वाव बंधावी छे. भुजपरमां सागरना पुत्रो जगा तथा कालाए देशनेडुं करी, सज्जनसारणा करी वाव बंधावीने, तथा यात्रा करी घणुं द्रव्य धर्मकार्योमां खरच्युं. संवत १७६४मां भुजपरमां लुंभाना पुत्र रणमल्ले धर्मकार्योमां घणुं धन खरची देशनेडुं कर्युं हतुं, तेमां तेणे सातसो मण घृत वापर्युं हतुं, तथा ते रणमल्लने कच्छना राओ श्रीदेसलजी तरफथी घणुं सन्मान मळ्युं हतुं. सं. १६८५मां नलणना वेगडामां वमनाग मांगीयाथी लघुसज्जनीयनी (दशानी) शाखा निकळी छे. सं. १६४७मां मोनाए वडालीयाथी पाईनी वाटे मोनावाव बंधावी छे. संवत १७३५मां देवन तथा मोनाए दुअडीमां मेळो करी घणुं द्रव्य धर्मकार्यमां खरच्युं. संवत १६७४मां मनजीना

रहीने इरराजे धर्म मार्गमां घणुं द्रव्य खरच्युं. आ वंशना बांदा, वंगाआदिक गामोमां घणा माणसो लघुसजनीय (दशा) थयेला छे. तेमज आ वंशनी घणी स्त्रीओ पोताना भर्तार अथवा पुत्रसाथे चितामां बळीने सतीओ थयेली छे.

बोरीचा गोत्र-(ओशवाल)

(मुख्य शाखाओ.)

वृद्धसजनीय (वीसा), लघुसजनीय (दशा)

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गाममां कोण कोण पुरुषो थया ? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंवो (वंशावली) मगावो. कि. रु. ४-०-०)

विक्रम संवत १२२६मां नगरपारकारना रहेवासी छदेपाल क्षत्रीयने पुण्यतिलकसूरिए प्रतिबोधी जैनी कर्या. तेनी गोत्रजा अंबिका देवी छे. तेना कर-माहा, चैत्र, वैसाक, तथा कार्तिकनी पुनमे खीच, पुडला तथा घृत शेर सवाथी गोत्रजा जुहारे, तथा जमणीनुं कपडुं गज सवा

कत जणावतां मंत्र प्रयोगथी गुरुए तेने साजो कर्यो. पछी रुपचंदे पोताना तावाना चार गामो गुरुने आपवा मांड्यां, पण निस्पृही गुरुए ते न लेतां तेमने जैनधर्म स्वीकारवा कह्युं, तेओए पण खुशी थइ कुटुंबसहित जैन धर्म स्वीकार्यो. तेओ सायलाना ठाकोर होवाथी ते सामतसिंहना वंशजो स्याल गोत्रथी प्रसिद्ध थया. गुरुए तेमने ओशवाळ ज्ञातिमां भेळवी दीधा. त्यांथी तेना वंशजो कुंभलमेरमां जइ वस्या. तेमना वंशमां महिपाशेठ महाभाग्यशाली अने धनवंत थया, तथा तेमणे त्यां विशाल जिनप्रासाद बंधाव्यो. आ वंशनी नीचे मुजब चार ओडको थइ. सायलेचा वहोरा, स्याल, सचीया अने सांड. आ वंशमां मुदसर क्षेत्रपालनु वडांनुं निवेद करे छे. तथा आगासी नामनी गोत्रजा पूजे छे.

आ गोत्रना वंशजो खरवा, ग्वुड, वगडी, पाली, गुजवची, अटाणा, हिंगोल, पीलवणी, मोमेसर, नाडोल, पनोती, देसुरी, पदमसरनागृहा, नलाव, गुडल, खीपाडा, खोड, मोजत, भेवला, मोजतपासे रहनडी, सादरी, मेवाड पलामला, थांमली, मिलमावावडी विगेरे गामोमां वसे छे.

संवत १५७४मां महा वदी १३से आ वंशमां ठाकुरना पुत्र खरहथ तथा खीमाए श्रीआदिनाथनुं बिंब रणधीरना पुन्य माटे भराव्युं, अने तेनी श्रीभावसागरसूरिजीए प्रतिष्टा करी. संवत १६८७मां खेरवामां थयेला ईश्वरशेठे द्रव्य खरचीने घणां पुन्यकार्यो कर्यां छे.

महाजनी गोत्र–(श्रीमाली)

(पेटा शाखा)

नात्रेचा, जेसलमेरा, पारकरा.

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गाममां कोण कोण पुरुषो थया? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंचो (वंशावली) मगावो. कि. रु. ४–०–०)

विक्रम सं.१३८२मां बाहडमेरमां परमार वंशना डांगर शाखाना समरथ नामना रजपूतने श्रीजयानंदसूरीए प्रतिबोधी जैनी कर्या. तेनी अंबाइदेवी गोत्रजा स्थापी. तेना कर–जन्मे, मुंडण परणे त्यारे एक सेरना पाटनी लापसी

करी जुहारे. दीवाळीए एक माणानुं घउनुं दळ करी जुहारे.

आ गोत्रना वंशजो धवा, भुआद्र, गुढला, कुपाउत, माडणनी वसही, भुआद्रि, खांडप, वीसलपुर डेडरा, सिणाधरी, चडद्रह, गोधाणी, बाहडमेर, पारकरमां सुरला, पोटोधी, काच, कच्छमां लोद्राणी, भाद्रेसी, वीलाडा, विशाल, मेहवेची, कडरी, विगेरे गामोमां वसे छे.

आ वंशमां सामंतना वंशना महाजनो नात्रेची नामनी गोत्रजाने माने छे, ते देवीनुं स्थान छेवटणपासे नाथरा गाममां छे. प्रथम ते नात्रेची नामनी जोगणी हती, ते सामंत मोहोताने घेर भिक्षा मागवा आवी, ते वखते घरमां कोइ न होवाथी तेणीए ते सामंतना बाळक छोकराने मारी आभूषण उतारी लीधां. तेनी खबर पडवाथी ते नात्रेचीने पकडीने हाटमां पूरी. त्यां मरीने ते व्यंतरी थइ. सामंतना कुटुंबने पीडवा लागी. अने कहेवा लागी के मने गोत्रजा करी स्थापो, तो हुं तमोने सहाय करीश, पछी तेने गोत्रजा करी स्थापी. अने तेना वंशजो नात्रेचा कहेवावा लाग्या. तेना कर—जन्म मुंडणे परणे त्यारे तथा होळी अने दीवाळीए एक पाली घउंनी लापसी, श्रीफळ एक, पडाइ एक तथा एक पालीनी चुरी तथा

छकरी एक मूर्ती जुदारे. सामंतना पुत्र पूदाके संवत १४६८ मां श्रीशीतलनाथजीनुं तथा पंचतीर्थना बिंब भराव्यां, तथा तेनी श्रीअंचलगच्छीय श्रीमेरुतुंगसूरिजीए प्रतिष्ठा करी. आ वंशमां पारकरा, जेसलमेरा विगेरे ओरको छे. जेसलमेरा परणे त्यारे डमराना फूल तथा तेलथी क्षेत्रपालने पण पूजे छे.

महुकीया गोत्र—(श्रीमाली)

(पेटा शाखा)

भंडारी, गांधी.

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गामोमां कोण कोण [illegible] थया ? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आ[illegible] वंशावली) मगावो. कि. रु. ८-०-०)

विक्रम संवत [illegible] [illegible]
[illegible] सिद्धराज साथे [illegible]

वहारी दक्षिणनी पोळे चंडीश्वरना प्रासाद सामे वसतो हतो. तेनी गोत्रजा खिमजादेवी हती. तेना कर—आसु तथा चैत्रनी आठमे, तथा जन्मे, परणे अने जडवासे पुरसेइना लाडु करे, अथवा त्रणशेर घीनी मात्रा करी जुहारे. कपडुं एक फइने आपे. पुत्रीना जन्मे एक माणानी लापसी करे. संवत ११११ मां भिन्नमालनो नाश थवाथी तेना वंशना समरथ शेठ त्यांथी नाशी रत्नपुरमां जइ वस्या, अने त्यांना ठाकोर वीरमदेवना भंडारी थया. सं. १२२३ मां तेना वंशमां भंडारी गोदा महेसरी धर्म पाळता हता. एवामां त्यां अंचलगच्छाधीश श्रीजयसिंहसूरि चतुर्मास रह्या. ते वखते श्रीचक्रेश्वरीदेवी तथा महाकाली देवी स्त्रीओनुं रूप करी तेमना व्याख्यानमां आवती. एवी रीतना गुरुना अतिशय देखी ते गोदामेहसरी प्रतिबोध पामी जैनी थया. तेणे तेमना उपदेशथी शत्रुंजय अने गिरनारनो संघ कहाड्यो, तथा घणा शेहेरोमां ल्हाणी करी सवालाख द्रव्य खरच्युं,अने संघवीनी पदवी मेळवी. तेना वंशजो महुडीमां वस्या, अने तेथी महुडीया नामथी प्रसिद्ध थया. त्यां नोडाशेठे जिनमंदिर बंधाव्युं. नोडाशेठना पुत्र सोमानी वहुनी अघरणी होवाथी ते खोळो

मरी आवती हती, एवामां वरसाद वरसवाथी ते काद-वमां लपसीपडी मरण पामी, तथा व्यंतरी थइ.पछी तेणीए प्रगट थइ कयुं के तमारा वंशमां हवेथी अघरणी करवी नही, जेथी आ वंशमां संवत १२६३थी अघरणीनो खोळो भरता नथी.

आ गोत्रना वंशजो जोधपुर पासे सीलवड, गुदाउ, थुरांण, भीन्नासण, सीवाद, लुणोट्री, जोढवाडा, रेवतड, पाटवाडा, माडुर, सीवाड, फोडीभ, भिन्नमाल, धानस, काविश, पोसाण, अमदावाद खानपुरवाडे, पाटण, नुहरि, राणपुर, डभोइ विगेरे गामोमां वस्या.

आ वंशमां डभोइमां वसनारा वर्धमान शेठथी सं. १२८५ मां गांधीनी ओळक थइ छे.

सोनगिरा गोत्र—(ओशवाल चहुआण गोत्रनी शाखा)

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गामोमां कोण कोण पुरुषो थया? ते जाणवामाटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावली) मगावो. कि. रु. ४—०—०)

आ गोत्रमां सिंवागी नामनी देवीने जुहारे छे. रोना कर—पुत्र जन्मे त्यारे नव पासेरनी गोळनी लापसी करे. पुत्र परणे त्यारे वहुना पीयरथी आठ गजनो चंद्रवो चडे. नव गजनी पिडाइ गोत्रजाने चडे. मोकाना परिवारवाळा जलहेरी देवीने जुहारे छे. तेओ भाद्रवा तथा महासुदी चौदसे अढी पासेरनी घी गोळनी लापसी करीने जुहारे छे. जन्मे ... परणे त्यारे ... गजनो चंद्रवो तथा एक ग[illegible] ...मने एक[illegible] जुहारे छे. वळी सोना [illegible] ने [illegible] ते-[illegible] वरो, एक [illegible] त-[illegible]

एक[illegible]

आ गोत्रना वंशजो सांडेरा, झालानी सादडी, घाणेराव, घोर, पावा, नाकली, पाचेटी, चित्तोड विगेरे गामोमां वसे छे.

केसवाणेचा गोत्र–

(पेटा शाखाओ)
सदाणी, मुंडाडेचा.

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गामोमां कोण कोण पुरुषो थया ? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंवो (वंशावली) मगावो. कि. रु. ४–०–०)

आ गोत्रना वंशजो झीलवाडा, खिंदारा रोझडा, मुंडाडा, नेदाणा, चूसी, कोट, चाणुद्र, सांडेरा, नामी, आकुडा, रतलाम, चंदाण, सादरीपासे राजपुर, भामरी, वस्तु, खीमेल, मणीयारी, बालाइ, पाली, नांडलाइ विगेरे गामोमां वसे छे.

आ गोत्रना वंशजो सदा नामना पूर्वजने शेर थी गोत्रना निवेदथी पूजे छे. तथा आ वंशनां मुंडाडेचा नाम थी ओळख छे.

सीसोदीया गोत्र–(ओशवाल)

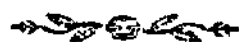
(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गामोमां कोण कोण पुरुषो थया ? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावली) मगावो. कि. रु. ४–०–०)

आ गोत्रनी अंबावि गोत्रजा छे, तथा ते साथे तेओना पूर्वज जिंदो पूजाय छे. तेना कर–अंधारी अजवाळी दशमे दहीं दूध वापरी नाखे, मागसर सुद दशमे गोत्रीओ एकठा थइ जमे त्यारे तथा जन्मे, परणे सवा शेर घी गोळना निवेदथी जुहारे. सीमाडाना क्षेत्रपालने सवाशेर तेल तथा एक टांक सींदूर चडावे, तथा अढी पासेर घी गोळनुं निवेद चडावे. जिंदा पूर्वजमाटे पीपले एक बहेडुं अने एक लोटो पाणी दश दिवस सुधी रेडे.

आ गोत्रना वंशजो खंडाड, दादावसही, वझेवड, खीमेल, सांडु, मिचाडी, नांडलाइ, रोहडवल, चवरडा, संघाडा विगेरे गामोमां वसे छे.

———◦———

निघ्धुया गोत्र-(पोरवाड)

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गामोमां कोण कोण पुरुषो थया ? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावली) मगावो. कि. रु. ४-०-०)

आ गोत्रनी अंबिकादेवी गोत्रजा छे. ते साथे कोरटानो क्षेत्रपाल पण पूजाय छे. तेना कर-जन्मे, परणे सवाशेर घीनुं निवेद करे, तथा अढीशेर तेल अने सवाटांक सिंदूरथी क्षेत्रपालने पूजे. नवुं धान्य आवे त्यारे एक पाली जवारना पाफला तथा एक पालीना तल्वट करे.

आ गोत्रना वंशजो नाडलाइ, वहेडा, बीजापुर, विगेरे गामोमां वसे छे.

काश्यप गोत्र (प्राग्वाट)–(पोरवाड)

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गाममां कोण कोण पुरुषो थया ? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावली) मगावो. कि. रु. ४–०–०)

विक्रम संवत ७९५ मां श्री भिन्नमाल नगरमां प्राग्वाट ज्ञातिनो वृद्धसजनीय शाखानो नरसिंह नामे काश्यप गोत्री बार क्रोडनो व्यवहारी शेठ गढनी अंदर रहेतो हतो. तेना घरपासे कालिकादेवीनो प्रासाद हतो. एक दिवसे ते नरसिंह शेठे ते कालिकाना प्रासादमां बेसीने हजामत करावी. तेथी ते देवीए कोपायमान थइ तेने कुष्टी कर्यो. पछी जेम जेम ते पोताना रोगनी चिकित्सा करे, तेम तेम ते रोग वृद्धि पामवा लाग्यो. एवामां शंखेश्वर गच्छना नायक श्रीउदयप्रभसूरि त्यां पधार्या, तेमने प्रभाविक जाणी ते शेठे पोतानो ते रोग मटवामाटे उपाय सूचववानी विनंति करी. पछी गुरुए

देवीनुं आराधन करी संतुष्ट करी, जेथी तेणीए ते नरसिंहशेठने रोगरहित कर्या. अने त्यारथी ते नरसिंहशेठे जैनधर्म स्वीकार्यो. तेनी गोत्रजा अंबिका, तेना घर–दर वर्षे चैत्री, आसु, धलेव तथा माहीपूर्णिमाए घृत घेर दखना मीठा पुडला, कांचो, धारडां, धाकुला तथा चोखा धोखानुं निवेद करी जुहारे, फइने आठ फदीयां श्रीफल चार, धउं अथवा चोखा माणा चार, अने जमणीनुं कपडुं आपे. जन्मे, मुंडणे, निशालग्रहणे तथा पाणिग्रहणे पण तेज कर छे. अथवा टुंकामां सवाशेर घीनी पुडला विगेरे वस्तुंओ करी गोत्रजा जुहारे. गोत्रजा चार भुजावाळी सुवर्णनी होय छे, ते हाजर न होय तो पाटलापर कंकुनी लींटी करी पूर्व अथवा उत्तरसन्मुख बेसी जुहारे. ते नरसिंह शेठनो पुत्र नानग कर्मयोगे द्रव्यहीन थवाथी तथा गोत्रजा देवीए स्वप्नमां आवी कहेवाथी गुजरातमां गांभु नगरमां आवी वस्यो. त्यां भूमि खोदतां निधान मळवाथी ते कोटीश्वर थयो. एवामां संवत ८०२ मां वनराज चावडाए अणहिल्लपुर पाटण वसाव्युं, अने ते नानग शेठने दंडनायकनी पदवी आपी. ते नानगना पुत्र लहिरने वनराजे हाथीओनी खरीदीमाटे सिंहलद्वीपे

मोकल्यो, त्यांथी ते सातसो हाथी खरीदी लाव्यो, जेथी वनराजे खुशी थइने सांडथलुआदिक चोवीस गामो तेने बक्षीस आप्यां. ते लहिर शेठे पोतानी माताना नामथी नारंगपुर नामे गाम वसाव्युं, तथा त्यां शंखेश्वरगच्छीय श्री धर्मचंद्रसूरिजीना उपदेशथी संवत ८२६ मां तेणे श्री पार्श्वनाथजीनुं जिनमंदिर बंधाव्युं. तेना वंशमां केटलीक पहेडीओ गयाबाद वीरचंद शेठनी बीजी स्त्री वीरमतीने स्वप्नमां देवता पासेथी कमल मळ्यां, अने ते कमलोवडे तेणीए श्रीविमलनाथ प्रभुने पूज्या. त्यारबाद तेणीए केटलेक महीने एक उत्तम लक्षणवाळा पुत्रने जन्म आप्यो, अने शेठ वीरचंद मंत्रीए स्वप्नने अनुसारे तेनुं विमल नाम पाड्युं. पछी ज्यारे ते सात वर्षनो थयो, त्यारे वीरमंत्रीश्वरे पोतानुं आयु फक्त छ मासनुं जाणी पाटणना राजानी आज्ञा लेइ संघसहित शत्रुंजय गया, तथा त्यां घणुं द्रव्य धर्मकार्योमां खरची संथारादीक्षा लेई स्वर्गे गया, अने तेना पेहेली स्त्रीना वडा पुत्र दशरथ संघ लेइ घेर आव्या, हवे ते विमलना मामा त्यां कुटुंबमां क्लेश थवानी शंकाथी पोतानी बेहन तथा विमलने लेइने वागडमां आवेला पोताना गेहडी नामना गाममां

आव्या त्यां ते विमलनो मामो खेती करे छे, अने विमल तेना ढोर चारे छे. एवी रीते अनुक्रमे विमल त्यां शोळ वर्षनो थयो. ते जे वनमां ढोर चारतो हतो, त्यां अंबाजीनुं मंदिर हतुं. तेणीए एक वखते ते विमलनी परीक्षा माटे सुंदर स्त्रीनुं रूप करी भोग माटे प्रार्थना करी, परंतु विमल जरा पण चलायमान न थयो. त्यारे तेणीए प्रसन्न थइ तेने निधान देखाड्युं, तथा पांच गाउ सुधी जाय एवी बाणकला दीधी, अश्वलक्षणनुं ज्ञान आप्युं, स्त्रीपुरुषना लक्षणनुं ज्ञान आप्युं, अने अद्भुत अक्षरकला आपी, तथा हमेशां सान्निध्य करवानुं वचन आप्युं. पछी अनुक्रमे तेना लग्न थयाबाद ते गुजरातना राजा भीमनो मंत्री (सेनापति) थयो, त्यारबाद ते राजा साथे घणे काळे अणबनाव थतां ते चंद्रावतीमां आवी वस्यो, अने बार राजाओने जीती ते त्यांनो राजा थयो. पछी आबुपर्वतपर तेणे अपार द्रव्य खरचीने श्रीआदिनाथजीनो अद्भुत प्रासाद बंधाव्यो, अने त्यां अढारभार सुवर्णमिश्रित प्रभुनी प्रतिमा स्थापी, अने तेनी प्रतिष्टा वडमीय शाखाना श्री सोमप्रभसूरिजीए करी, आ विमलमंत्रीश्वरे आरासणा, कुंभारीयाआदिक गामोमां घणां अद्भुत जिनमंदिरो बं-

धाव्यां छे. *आ विमलमंत्रीने पुत्र नहोतो, परंतु तेना ओरमान भाइ दशरथना पुत्रो नेढा अने वेढा पाटणना राजा करणना मंत्रीओ थया. तेओए आरासण चंद्रावती आदिकमां घणां जिनमंदिरो बंधाव्यां, अने जैन धर्मनो महिमा वधार्यो, तेओए वळी विमलवसही पासे (आबु-परना विमलशाहना देहरां पासे) हस्तिशाला करावी तेमां दश हस्तीओ कराव्या, तथा ते पर विमलना माता-पिताआदिक दश पूर्वजोनी मूर्तिओ स्थापन करी, तथा घोडापर विमलनी मूर्ति करावीने बेसाडी, कालांतरे मरकी आदिकना उपद्रवथी चंद्रावती नगरी उज्जड थइ.

---

* विमलमंत्रिनुं विशेष वृत्तांत तेना चरित्र तथा रासपरथी जाणी लेवुं.

मांडलकोटा गोत्र-(पोरवाड)

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गामोमां कोण कोण पुरुषो थया ? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावली) मगावो कि. रु. ४–०–०)

आ गोत्रमां जन्मे, परणे त्यारे वरकाणा पार्श्वनाथजीनी स्नात्र भणावे.

आ गोत्रना वंशजो नांडलाइ, याद्दवसही तथा मांडरा विगेरे गामोमां वसे छे.

——:o:——

काला परमार गोत्र—(ओशवाल)

(पेटा शाखा)

आसाढीया, बुरड, रायपुरीया,

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गामोमां कोण कोण पुरुषो थया ? ते जाणवामाटे आ गोत्रनो आंवो (वंशावली) मगावो कि. रु. ४–०–०)

आ गोत्रना वंशजो नागोर, नांडलाइ, रायपुर, थोभडा, वीकानेर, पालणपुर, नागपुर, राधनपुर, चित्तोड विगेरे गामोमां रहे छे.

लालण गोत्र–(ओशवाल)

(पेटा शाखा)

पावेचा,

(आ गोत्रमां तथा तेनी शाखाओमां कया कया गामोमां कोण कोण पुरुपो थया ? ते जाणवा माटे आ गोत्रनो आंबो (वंशावली) मगावो कि. रु. ४–०–०)

विक्रम संवत ७१३ मां झालोर नगरमां सोनगीरा सोढा वंशना कान्हडदे नामना सोलंकी रजपूत राज्य करता हता, ते वखते त्यां पधारेला स्वाति आचार्यनो उपदेश सांभळी पोताना पुत्र रायधन सहित कान्हडदे बार व्रतधारी श्रावक थया, तथा तेमणे झालोरमां चंद्रप्रभ स्वामिनुं जिनमंदिर बंधाव्युं. त्यारबाद तेमनी प्रथमनी सचायदेवी नामनी कुलदेवी पोताने पाडाआदिक जीवोनुं बलिदान न मळवाथी तेमना कुटुंबने पीडा करवा लागी त्यारे गुरुमहाराजे चक्रेश्वरी देवीनुं आराधन करी ते सचायदेवीने सम्यक्त्वधारी करी, अने जीववधनुं बलिदान

यंध कर्युं. तेमना वंशमां केटलीक पहेडीओ गयाबाद तेना वंशजो पाछळथी जैनधर्म छोडीने पाछा मिथ्यात्वी थइ गया. विक्रम संवत ११७३मां तेमना वंशमां पारकरमां आवेला पीलुडा गाममां रावजी नामे ठाकोर थया. तेमनी स्त्री रूपादेवीनी कुक्षिए लालण तथा लखधीर नामना बे पुत्रोनो जन्म थयो. तेमाना लालणने शरीरे कोढनो रोग थयो. एवामां अंचलगच्छाधीश श्रीजयसिंहसूरि त्यां पधार्या. रावजीनो कारभारी देवसी नामनो ओशवाळ परमजैनी हतो. तेणे रावजीठाकोरना कहेवाथी लालणनो कोढ मटाडवा माटे श्रीजयसिंहसूरिजीने कोइक उपाय सूचववानी विनंती करी. ते प्रभाविक आचार्यश्रीए भाविलाभ जाणीने जैनधर्मनी उन्नति माटे तेमनी पासे महाकालीनुं आराधन करावी तेनो ते रोग दूर कर्यो. त्यारपछी लालणे पोताना मातपिता सहित विक्रम संवत १२२९मां मिथ्यात्वनो त्याग करी जैनधर्म स्वीकार्यो, अने पोतानी गोत्रदेवी तरीके महाकाली (अंबाड) देवीनो स्वीकार करी तेनुं स्थापन कर्युं, तथा पीलुडामां आचार्यश्रीना उपदेशथी श्रीशांतिनाथजीनी देरी करावी. तेना बीजा भाइ लखधीरे जैनधर्म स्वीकार्यो नही. आचार्यश्रीए लालणने

तेना मातापिता सहित देवसीनी सहायथी ओशवालज्ञातिमां मेळवी दीधा. छेवट लालणने पिताना कारज वखते भाइओ साथे तकरार थवाथी ते रीसाइने पोतानी माता तथा कुटुंबसहित कच्छमां आवेला डोण गाममां पोताने मोशाळ आव्या, तथा तेमना मामाने संतान न होवाथी पोतानो सघळो गरास तेमणे लालणने आप्यो. त्यां लालणे पोतानी माता रुपादेना स्वर्गगमनबाद तेमना अग्निदाहने स्थानके तेमनी मूर्तिसहित देरी बंधावी, तथा पाछळथी तेमना घणाखरा वंशजो पण पोतपोतानी मातानी देरीओ त्यांज बंधावता गया, जे हालमां ते आइयुंना स्थान तरीके ओळखाय छे, लालणना वंशजोनी वरकन्यानी छेडाछेडी हाल पण त्यांज छूटे छे. त्यारबाद एक दिवसे पोतानी गोत्रजा स्थापवाना हेतुथी लालणे महाकाली देवीनुं अट्ठमना तपपूर्वक आराधन कर्युं, त्यारे ते देवी पोतानुं भयंकर विकाळ रूप करीने महिषना आसनपर स्वारी करीने प्रत्यक्ष थइ, तेमनुं शस्त्रधारी विकाळ रूप जोइ लालण भय पामीने त्रण पगलां पाछा हटी गया एवी रीते पोताना सेवकने भयभीत थयेला जाणीने ते देवीए पोतानुं ते भयंकर स्वरूप संहरीने अतिशय शांत

तथा मनोहर एवुं कमलासन लक्ष्मीदेवीनुं स्वरूप कर्युं, त्यारे लालणे पण भयरहित थइ तेमनी स्तुति करी, अने मागणी करी के हवेथी तमो मारा वंशजोनी कुलदेवी थजो, तथा मारा वंशजोने सर्व प्रकारनो वैभव आपवामां सहाय करजो, देवीए कह्युं के, हे वत्स! प्रथम तुं मारां भयंकर स्वरूपथी डरीने त्रण पगलां पाछळ हठी गयो, तेथी हुं तारा वंशजोमां त्रीजी पहेडीए लक्ष्मीरूपे सहाय करीश, तथा मारुं आराधन करनारने हुं तुष्टमान थइश, तथा तारा वंशजोनी शाखाओ आंबाना वृक्षनीपेठे विस्तार पामशे. एटलुं कही ते देवी अदृश्य थयां. एवी रीते विक्रम संवत १२२९मां लालणे लक्ष्मीदेवीनुं (अंबाइमातानुं) स्वरूप धारण करनारी एवी ते महाकाली देवीने पोतानी गोत्रजा तरीके स्थापी, अने त्यारथी तेना वंशजो "लालण" नामथी प्रसिद्ध थया. एवी रीते आ लालण वंशना स्थापनारा ते लालण शेठ श्रीजयसिंहसूरिना उपदेशथी बार व्रतधारी शुद्ध श्रावक थया.

मूल रजपुत वखतनी गोत्रजा मचावदेवीनुं स्थान झालोरमां छे. तथा बीजुं स्थान भिन्नमाल नगरमां खीमजा डुंगरीपर गाजणाईके छे.

वेनी थया पछी गोत्रजा देवी महाकालीनुं स्थान पावागढ उपर छे, तथा अंबाइ मातानुं स्थान गिरनार पर छे. कर—जन्मे, मुंडणे, परणे पारकर देशनी १८ पाली घउंनो दल करी तेना मोदक कुटुंबमां लावा, फइने श्रीफल एक तथा कपडुं गज एक देवुं. भेंसने पाडी आवे त्यारे बे पालीनी लापसीनुं निवेद करवुं, पाडो आवे, अथवा गाय वीआय त्यारे पाली एकनुं निवेद करवुं. कोंकण छोडे त्यारे घउं टोकडीया आठ, खांड शेर बे अने घृत शेर बेनुं मगद करवुं, तथा श्रीफल एक अने अमर्णानुं कपडुं गज एक ए प्रमाणे नवो कर छे.

इकडेसरवाळा खेत्रवाळनो कर—परमुदी शेर सात, खांड शेर सातनुं घृतमांहे मगद करवुं, श्रीफल एक वधारवुं; अमर्णी गज एक अने तेल शेर पांच खेत्रपाळने चडाववुं.

जुनो कर—परणे, मुंडणे, जन्मे पोर्दी सरना मगद, श्रीफल एक तथा अमर्णी गज एक घृत शेर एक तथा तेल शेर अरधयी पावागढवाळी गोत्रजा जुहारवी.

आ न्यातमां गोत्रना वंशजो मुंडा, वडनगर, भंडार, मथरवारकर, दाडा, बुध, अवरवाट, कोठारा, मोरा,

सिद्धपुर (सिंध), जेसलमेर, वडोद्रा (सोरठ), मांडवी, लुअडी (पारकर), मलसारण, राडद्रहा, वाटा, टाकी, कोटडोया, पंचालीया, राधनपुर, सीयाणी, सुराचंदे, भादरेसा, नसरपुर, लोद्राणी, महेवेची, केरवाडा, सेओ, बाडमेर, साचोरा, कोटडा, वीरावाव, रामनीओ, पीलुडा तथा आधी विगेरे गामोमां वसे छे.

आ लालणना वंशमां नगरपारकरमां थयेला वेलाजीना पुत्र वरजांग तथा जेसाजीए पाखीने दिवसे आठ पहोरनो पोसह कर्यो हतो, ते दिवसे संध्याकाळे लक्ष्मीदेवी स्त्रीनुं रूप करीने तथा श्वेत वस्त्र पहेरीने तेने घेर आवी, तथा जेमाजीनी स्त्रीने कह्युं के मने रातवासो रहेवाने स्थान आपो, जेमाजीनी स्त्रीए घणा आदरमानपूर्वक तेणीना पग धोइ घरमां बिछाना पर सुवाडी, प्रभाते जेमाजी पोसह पारी घेर आव्या, पछी देवपूजा तथा गुरुभक्ति करीने पारणुं करवा बेठा, त्यारे तेनी स्त्रीए कह्युं के आपणे त्यां रात्रे प्राहुणां स्त्री आवेलां छे, ते हजु उठ्यां नथी, माटे तेने पण उठाडीने जमवा बेसाडीए. जेमाजीए कह्युं कोण स्त्री आवी छे? अने ते क्यां छे? त्यारे तेणीए रात्रिनो वृत्तांत कह्यो. [illegible] त्यारे तो

तेने व्यापारीने तुरत जमवा बेसाडो, त्यारे जे ओरडामां तेणीने मुकांडी हती, ते उघाडी जोयुं तो त्यां कोइ पण स्त्री नजरे पडी नहीं, अने तेथी सर्वने आश्चर्य थयुं. पछी रात्रिए जेसाने स्वप्नमां आवी लक्ष्मीदेवीए कहुं के तारा पुण्यथी खेंचाइने हुं आजथी तारे घेर रही छुं, तारी स्त्रीए मने घणुं आदरमान दीधुं छे. पछी ते जेसाजीना घरमां घणुं द्रव्य थयुं, अने तेथी तेणे गुजरातमां आवी पाटण, अमदावाद, खंभात तथा वीरमगाम आदिक आग्रा गुजरातमां, तथा चित्तोड नागोर, जोधपुर, सीरोही, मारवाड, जेसलमेर, बाडमेर, कोटडा, अमरकोट, पार-कर, सांचोर, भिन्नमाल विगेरे मारवाड तथा मेवाडना सर्व गामोए संघनी खोटनी तथा त्यां त्यांना भिखारीओनी सार्थी करी, अने अमरकोटमां शिखरबंध जैनमंदिर बं-धाव्युं, तथा चतुर्विध संघनी घणी भक्ति करी. एवी रीते ते जेसाजी अंचलगच्छना धनाढ्य महाविख्यात श्रावक थया छे, वळी तेदे पोकरणमां पण जिनमंदिर बंधाव्युं. अने " जेसो जगदातार " एवुं बिरुद धराव्युं.

विक्रम संवत १५०७मां फागण सुद ८मे पोकरण मालमां आ संघवी कंदला देव भोजा साहे जिनमंदिर

बंधाव्युं, अने अंचलगच्छना आचार्य श्रीसिद्धांतसागरसूरिजीए तेनी प्रतिष्टा करी. संवत १७८८मां नवानगरमां थयेला जामसाहेबना कारभारी शेठ तलकशी जेसाणीए पूर्वे मुसलमानोना जोरथी बंध रहेलां शेठ वर्धमानशाहना देरासरने फरीथी समरावी श्रावण वद सातमे सर्व बिंबोनी फरीथी प्रतिष्टा करावी.

॥ वर्धमानशाह तथा पद्मसिंहशाहनुं वृत्तांत. ॥

आ लालणना विस्तारवाळा वंशमां अनुक्रमे पंदर पेहेडीओ गयाबाद कच्छमां सुथरी पासे आवेला आरीखाणा नामना गाममां विक्रम संवत १६३०नी लगभगमां अमरसिंह नामना शेठ वसता हता. तेमनी वैजयंती नामनी सर्वगुणसंपन्न स्त्री हती. एक वखते रात्रिए स्वप्नमां तेणीए वृद्धि पामती एवी समुद्रनी वेळा पीधी. त्यारबाद संपूर्ण समये तेणीए एक महाभाग्यशाळी पुत्रने जन्म आप्यो. तथा स्वप्नने अनुसारे अमरसिंह शेठे ते पुत्रनुं "वर्धमान" नाम पाड्युं त्यारबाद केटलेक काळे तेणीए पद्म स्वप्नथी सूचित थयेला एक बीजा पुत्रने जन्म आप्यो तथा तेनुं पण स्वप्नने अनुसारे "पद्मसिंह" नाम राख्युं

अनुक्रमे बन्नेने परणाव्याबाद अमरसिंह धर्माराधनपूर्वक स्वर्गे गया.

हवे एक समये ते वर्धमानशाह पोताना लघु बंधु पद्मसिंह सहित प्रभातमां पोताना घरना ओटलापर बेसी दातण करता हता, तेवामां एक योगीए तेमनी पासे आवी भोजन माग्युं. त्यारे ते बन्ने दयालु भाइओए तेने घृतमिश्रित उत्तम भोजन आप्युं, अने तेथी ते जोगी त्यांज तेमनी डेलीना ओटलापर बेसी भोजन करवा लाग्यो. ते बन्ने भाइओ पण स्नान करी जिन पूजा माटे पोताना घरदेरासरमां गया. एटलामां ते योगी पोतानुं एक तुंबडुं ते डेलीना आडसरमां उंचे दोरीथी बांधीने चाल्यो गयो. जिनपूजन करी ते बन्ने भाइओ ज्यारे डेलीमां आव्या त्यारे तेओए त्यां ते योगीने जोयो नहीं, तेथी तेओए घरना माणसोने ते संबंधि पुछतां तेओए कह्युं के, अमोए तेने अहीं भोजन करतो बेठेलो जोयो हतो, परंतु पछी ते क्यारे अने क्यां गयो? तेनी अमोने खबर नथी. त्यारे ते बन्ने भाइओए विचार्युं के भोजन करी संतोष पामीने ते क्यांक पोताने स्थानके चाल्यो गया हशे, एम विचारी तेओ पोतपोताने कामे लाग्या. हवे

ते आडसरमां उंचे टांगेलुं तुंबडुं छमास सुधी कोइने दृष्टिए पड्युं नही, तेम ते योगीना आववानी वात पण सर्व कोइ विसरी गया.

एवामां एक दिवसे रात्रिए ते तुंबडाने बांधेलो दोरो जीर्णताने लेइ अकस्मात त्रुटी जवाथी ते तुंबडुं डेलीमां नीचे खाली पडेली त्रांबानी कडाइमां जइ पड्युं, अने ते तुंबडुं फुटी जवाथी तेमां रहेलो सिद्धरस ते त्रांबानी कडाइमां फेलाइ जवाथी ते कडाइ स्वर्णमय थइ गइ. हवे प्रभाते ते बन्ने भाइओए ते त्रांबानी कडाइने स्वर्णमय थयेली जोइ, ते तुंबडाना टुकडा आसपास विखरायेला जोया. ते जोइ तेओने याद आव्युं के, खरेखर छमास पेहलां आवेला ते योगिना हाथमां तुंबडुं हतुं, अने खरेखर ते तुंबडामां आ सिद्धरस भरेलो होवो जोइये. पछी कडाइमां ते कंइ थोडो वधारानो रस पड्यो रह्यो हतो, ते रसवडे क्रमे तेओए बीजां त्रांबाना वासणने लेपन करावी ते पण स्वर्णमय थयां.

त्यारबाद ते सुवर्णना वेचाणथी तेओने एक लाख सोनी उत्पन्न थइ. पछी ते धन लेइने ते बन्ने भाइओ दु वनस्थित चंद्रावती नगरीमां आवी रह्या. ते समये

आ भद्रावती नगरी कच्छ देशनुं एक महोटुं बंदर हतुं, अने तेथी चीन, मलबार आदिक देशोमांथी त्यां घणां वहाणो आवजा करतां हतां, अने रेशम, साकर, सोपारी एलची आदिक वस्तुओनो त्यां वहोळो व्यापार चालतो हतो. ते जोइ पद्मसिंहे पोताना वडिलबंधु वर्धमानशाहने कयुं के, जो आपनी आज्ञा होय तो हुं अहींथी अनाज-आदिक वहाणमां भरी व्यापार माटे चीन जाउं. एवी रीते व्यापार माटे तेने उत्साहित जोइने वर्धमानशाहे पण तेम करवानी तेने सम्मति आपी. पछी ते एक महोटा वहाणमां अनाजआदिक अर्धे लाख कोरीनी किमतनो माल भरी त्यांथी चीनतरफ रवाना थया, अने कुशळक्षेमे चीनना कंतान नामना बंदरमां उतर्या.

अहीं भद्रावतीमां वर्धमानशाहे पण एक वहाण ख-रीदीने मलबारआदिक देशोसाथे अनेक जातना करीया-णाओनो व्यापार करवा मांड्यो, तेमज तेमणे भद्रावतीना समुद्र किनारापर एक कोठार बंधाव्यो. तेमनी उत्तम प्रकारनी नीति जोइने मलबारआदिकना घणा व्यापा-रीओ हरकोई देशमाटे तेमनापर सोपारी, एलची, मरी, चंदनआदिक घणो माल मोकलवा लाग्या, तथा

अनुक्रमे ते वर्धमानशाहनी कीर्ति तथा लक्ष्मी वृद्धि पामवा लागी.

पद्मसिंहे पण चीनदेशना कंतानबंदरमां जइ पोतानो माल वेची घणो नफो मेळव्यो. त्यां तेने त्यांना युलनचंग नामना एक करोडपति चीना व्यापारी साथे मित्राइ थइ. पछी पद्मसिंहे पण त्यांथी रेशम, साकर विगेरे वस्तुओ खरीदी पोताना वहाणमां भरी भद्रावतीतरफ जवानी तैयारी करी, त्यारे ते युलनचंग पण हिंदुस्तानना व्यापारथी वाकेफ थवा माटे पद्मसिंह साथे तेज वहाणमां चाल्यो. एवी रीते ते पद्मसिंह छ मासबाद ते मित्रसहित भद्रावतीमां कुशलक्षेमे आवी पहोंच्यो, तथा वहाणमांथी सर्व माल उतारी वखारोमां भर्यो, अने धीमे धीमे नफो मळवाथी ते माल तेओए वेची नाख्यो. युलनचंग पण एक माससुधी तेओने त्यां परोणातरीके रह्यो, अने ते बन्ने भाइओनी नीति तथा प्रतिष्ठा जोइ घणो खुशी थयो. पछी तेणे पोताना देशतरफ जती वखते ते बन्ने भाइओने कह्युं के, हवेथी हुं मारो घणो माल तमोने वेचवा माटे चीनथी मोकलावीश, ने तमारे हकमांथी वेची आपवो. एम कही तेणे पोताना देशमां जइ तेओने त्यांनी

किमतनो माल वेचवामाटे भद्रावतीमां वहाणो मारफते मोकली आप्यो, अने तेनी हकशीथी ते बन्ने भाइओ पासे घणो गमे द्रव्य थयुं.

एवामां श्री अंचलगच्छाधीश श्रीकल्याणसागरसूरि विहार करतायका भद्रावतीमां पधार्या, त्यारे आ बन्ने भाइओए घणा महोत्सवपूर्वक तेमनो नगरमां प्रवेश कराव्यो. आचार्यश्रीए पण उपाश्रयमां पधारी श्रोताजनोनी सभामां श्रीशत्रुंजय तीर्थना अनुपम माहात्म्यनो उपदेश कर्यो. ते सांभळी ते बन्ने भाइओए शत्रुंजय तीर्थनो संघ कहाडी यात्रा करवानो मनोरथ कर्यो, तथा पोतानो ते मनोरथ आचार्यश्रीने निवेदन कर्यो. आचार्यश्रीए पण अनुमोदन आपी वर्धमानशाहना मस्तकपर संघपतिपणानो वासक्षेप नाख्यो. पछी पोताना वडिल बंधुनी आज्ञाथी पद्मसिंहशाह उभा थइ सर्व संघने तीर्थाधिराजनी यात्रा माटे आववाने निमंत्रण कर्युं, तथा कह्युं के मार्गमां वाहन, तथा भोजनआदिक सर्व खर्च सर्व यात्रालुओने अमारा तरफथी मळशे. आचार्य श्रीकल्याणसागरसूरिजीने पण परिवारसहित संघसाथे पधारवामाटे विनंति करी कह्युं के, अमो अहींथी वहाणोमारफते नागनानंदर जइशुं,

माटे आप पण रणने मार्गे त्यां तुरत पधारवा कृपा करशो.

पछी आचार्यश्रीने वंदन करी ते बन्ने भाइओए घेर आवी कुंकुम पत्रिकाओ लखी देशावरोमां यात्रार्थी माणसोने निमंत्रण कर्यां, तथा पोताना लालणगोत्रीओने संघमां पधारवाने विनंति करवामाटे कासदो मोकल्या. वर्धमानशाहना पुत्र वीरपाल, वजपाल तथा भारमल्ल तथा जगडु अने पद्मसिंहशाहना पुत्र श्रीपाल, कुरपाल तथा रणमल्ले मळीने संघमाटे वहाणो, अनाज, घृत, तंबूओ विगेरेनी व्यवस्था करी. पछी शुभ दिवसे सर्व यात्रिको तथा कुटुंब सहित भद्रावतीथी वहाणोमारफते प्रयाण करी तेओ नागना बंदरे आव्या. त्यां बंदरना किनारापर सेंकडोगमे रंगबेरंगी तंबूओ उभा कर्या, अने तेमां सर्व यात्रिकोए उतारो कर्यो.

हवे ते समये ते नागना बंदर नवानगरना राजा श्रीजशवतसिंहजीना ताबानुं हतुं. पछी ते वर्धमानशाहे पोताना भाइ पद्मसिंहसहित त्यांना ते राजाने मळीने तेमने सोनामोहोरोथी भरेलो थाळ भेट कर्यो. त्यारे राजाए पण खुशी थइने तेमने कह्युं के, अमारा सरखुं जे

रुं कार्य होय ते कहो ? त्यारे वर्धमानशाहे कहुं के हुं अहींथी संघसहित शत्रुंजय तीर्थाधिराजनी यात्राये जउं छुं, माटे मार्गमां संघना रक्षणमाटे एकसो हथीयारबंध माणसो आपवानी मेहेरबानी करो ? त्यारे महाराजाए पण पोताना एकसो हथीयारबंध सुभटो तेमने सोंप्या. पछी पोताना मंत्रीनी प्रेरणाथी महाराजाए ते बन्ने भाइओने कहुं के, यात्रायेथी पाछा आव्याबाद तमो जो अहीं नवानगरमां निवास करी व्यापार करशो तो हुं तमारा मालनी कच्छना राज्यथी अरधी जगात लेइश, तेथी तमोने अने मने पण लाभ थशे, तेमज तमोने अहिं सर्व प्रकारनी सगवड करी आपावीश. त्यारे ते बन्ने भाइओए परस्पर विचार करी महाराजानी ते मागणी स्वीकारी. महाराजाए पण खुशी थइ तेओने वस्त्र आभूषणो विगेरेनो किमती शिरपाव आप्यो, पछी महाराजाना हुकमथी सर्व राजद्वारी माणसोए पण संघनी सामग्रीमाटे घणी किमती मदद करी, अने ते बन्ने भाइओए पण ते सघला राजद्वारी माणसोने पोषाक सन्मान विगेरेथी खुशी कर्या.

पछी रीते सर्व दरबारनी मानदी मांदिर संघे त्यारे

नवानगरथी प्रयाण कर्युं, त्यारे तेमां नीचे मुजब सामग्रो हती.

५००	रथ	५००	उंट
७००	गाडां	१०००	खचर
९००	घोडा	२००	रसोइया
९	हाथी	१००	कंदोइ
१००	वाणंद	२००	साधुओ
५०	नाटकीया	३००	साध्वीओ
२०	वाजांवाळा	१००	चारण
१५०	तंबु खोडनारा		

ए रीतनी सामग्री हती, तेमज सर्व मळी ते संघमां पंदर हजार माणसो हतां, रणमार्गे आचार्य श्री कल्याणसागरजी पण पोतानां शिष्यपरिवारसहित त्यां पधार्यां तथा संघनी सामग्री जोइ घणाज खुशी थया एक सुशोभित रथमां सर्व विघ्न निवारनारी विराजमान थयेली श्री शांतिनाथजीनी मूर्ति पण साथे हती. मार्गमां जे जे गाममां जिनमंदिर आवतुं, त्यां पूजा भणावी ध्वजारोपण करवामां आवतुं हतुं, तथा साधर्मिकोनुं स्वामिवात्सल्य

पण करता हता. एवी रीते प्रयाण करीने अनुक्रमे सर्व संघ शत्रुंजय तीर्थनी नजीक आवी पहोंच्यो. त्यां शत्रुंजयी नदीना किनारापर तंबूओ खडा करवामां आव्या, तथा सर्व यात्रिकोए तेमां मुकाम कर्यो.

पछी प्रभाते श्रीकल्याणसागरजी महाराजना आदेशमुजब संघपति एवा ते बन्ने भाइओए विधिपूर्वक गिरिपूजन कर्युं, तथा याचकोने घणुं दान आप्युं. पछी ते बन्ने भाइओए संघसहित गिरिराजपर चडी आचार्यश्रीए बतावेली विधिमुजब श्रीऋषभदेवप्रभुनुं पूजन कर्युं, तथा ते वखते विविध प्रकारना वाजिंत्रोना नादोवडे सर्व पर्वत गाजी रह्यो हतो. एवी रीते घणाज आडंबरथी प्रभुनी पूजा करी संघपतिए याचकोने घणुं द्रव्य आपी संतुष्ट कर्या. पंदर दिवसो सुधी संघ सहित त्यां रही गिरिराजनी प्रदक्षिणा विगेरे करी तेमणे त्यां नाना प्रकारना महोत्सवो कर्या. पछी त्यांथी प्रयाण करी संघसहित तेओ नवानगर पासे ज्यारे आवी पहोंच्या, त्यारे महाराजा जसवंतसिंहजीए महोटा आडंबरपूर्वक सामैयुं करी तेओने नगरमां प्रवेश कराव्यो, ते वखते नगरने रंगबेरंगी ध्वजापताकाओवडे घणगारवामां आव्युं हतुं.

ते वखते संघपति वर्धमानशाह तथा पद्मसिंहशाहे पांच हजार सोनामोहोरोनो भरेलो थाल महाराजाने भेट कर्यो. तथा महाराजाए पण घणा आदरमानथी तेमने वस्त्राभूषणो भेट कर्या. वळी ते वखते महाराजाए फरीने तेओने नवानगरमांज निवास करवा माटे कहेवाथी तेओए पण संघने पेहेरामणी आपी विसर्जन करी कुटुंबसहित नवानगरमां निवास कर्यो, तथा तेमनी साथे संघमां आवेला पांच हजार ओशवाळोए पण पोतानी आजीविका माटे त्यांज निवास कर्यो.

आचार्यश्री कल्याणसागरजी पण त्यांथी विहार करी अन्य स्थानके पधार्या.

अहीं अनुक्रमे तेओनो व्यापार घणोज वृद्धि पाम्यो, तथा तेथी महाराजाने पण घणो लाभ थयो, अने महाराजानी तेमना साथे घणी प्रीति थइ.

पद्मसिंहशाहनी स्त्री कमलादेवी घणीज बुद्धिवान होवाथी एक दहाडो तेणीए पोताना जेठ वर्धमानशाह तथा पोताना स्वामी पद्मसिंहशाहने विनंति करी के, लक्ष्मीनो स्वभाव हमेशां चंचल छे, माटे बुद्धिवानोए तेने

धर्मकार्योमां जोडी तेनुं सार्थक करवुं उचित छे. ते सांभळी तेओए पण नवानगरमां एक विशाल जिनमंदिर बंधाववानो निश्चय कर्यो. त्यारबाद ते जिनमंदिरनुं खात मुहूर्त जोवराववा माटे तेओए तुरत विनंति लखीने श्रीकल्याणसागरसूरिजीने बोलाव्या. आचार्यश्री पण धार्मिक उन्नति जाणीने तुरत त्यां पधार्या, अने घणाज आडंबरपूर्वक तेमनो नगरमां प्रवेश कराव्यो. आचार्यश्रीए पण उत्तम मुहूर्त जिनमंदिर माटे जोइ आपवाथी तेओए दश हजार सोनामोहोरो महाराजा जामथीने आपी ते माटे जमीन खरीदी तथा विक्रम संवत १६६८ना श्रावण सुद पांचमने दिवसे घणा महोत्सवपूर्वक तेओए ते महान् जिनमंदिरनुं खातमुहूर्त कर्युं, तथा ते वखते तेओए याचकोने घणुं द्रव्य आप्युं. ते जिनमंदिर बांधवा माटे कच्छ देशमांथी बोलावेला एकसो सलाटो तथा पांचसो बीजा माणसो, एम सर्व मळी छसो माणसो कामे लाग्या हता. वर्धमानशाहनी स्त्री नवरंगदेवी तथा पद्मसिंहशाहनी स्त्री कमलादेवी वारंवार ते सर्व कारीगरोने वस्त्रो, द्रव्य तथा खामणोआदिकना इनामो आपीने उत्साहित करती हती. एवी रीते आठ वर्षो सुधीमां ते जिनमंदिरनुं परिपूर्ण

कार्य संपूर्ण थइ गयुं, तथा भमतीनी बन्ने चोमखोपरनी शिखरो अने तेना उपरना भागना रंगमंडपो तथा झरुखाओ जेटलुंज कार्य बाकी रह्युं, त्यारे तेओए उमदा पाषाणआदिकनी पांचसो एक प्रतिमाओनी आचार्य महाराज श्रीकल्याणसागरजी पासे अंजनशलाका करावी. मूळगंभारामां एकसरखा प्रमाणवाळी श्रीशांतिनाथजीनी त्रण प्रतिमाओनी विक्रम संवत १६७६ना वैसाख सुद ३ बुधवारे पहेली प्रतिष्टा, तथा संवत १६७८ना वैसाख सुद ५ शुक्रवारे भमती विगेरेमां बीजी प्रतिष्टा श्रीकल्याणसागरसूरिजीना हाथथी करावी. ते वखते तेओए घणुं द्रव्यदान करी बहु पुण्य उपार्जन कर्युं. त्यारबाद तेओए शत्रुंजयपर, मांडपरमां, तथा छीकारीमां जिनमंदिरो बंधावी जिनप्रतिमाओनी प्रतिष्टा करावी.

वळी तेओए नीचेमुजब रत्नोनी जिनप्रतिमाओ पण भरावी.

वर्धमानशाहे नवहजार मुद्रिका खरचीने रिष्टरत्ननी श्रीनेमिनाथ प्रभुनी एक प्रतिमा करावी.

पद्मसिंहशाहे नवहजार मुद्रिका खरचीने माणकरत्ननी श्रीवासुपूज्यस्वामिनी एक प्रतिमा करावी.

वर्धमानशाहनी स्त्री नवरंगदेवीए दशहजार मुद्रिका खरचीने श्रीपार्श्वनाथजीनी नीलमनी एक प्रतिमा करावी.

पद्मसिंहशाहनी स्त्री कमलादेवीए दशहजार मुद्रिका खरचीने नीलमनी श्री मल्लिनाथजीनी एक प्रतिमा करावी.

एवी रीते तेओना कुटुंबना सर्व माणसोए कसोटी आदिक उमदा पाषाणोनी जिन प्रतिमाओ करावी.

एवी रीते ते समये ते बन्ने भाइओए शुभ मार्गमां घणुं द्रव्य खरची अतिशय पुण्य उपार्जन कर्युं.

हवे ते वखते नवानगरना महाराजा जसवतसिंहजीनो हडमत ठकर नामनो लुहाणा ज्ञातिनो एक खजानची हतो. महाराजानी वर्धमानशाह तथा पद्मसिंहशाहपर घणी प्रीति जोइने तेना हृदयमां ईर्षा उत्पन्न थइ, तेथी तेणे लाग जोइने एक वखते महाराजा जामसाहेबने अरज करी के, आजे अमुक राज्य कार्य माटे नवहजार सोनामोहोरोनो खप छे, अने आ समये आपणा खजानामां तेटली शीलक नथी, माटे जो आप हुकम करो तो हुं तेटली सोनामोहोरो हाल वर्धमानशाह पासेथी उछीनी लावुं, अने खजानामां आव्येथी तेमने हुं पाछी भरी आ-

ीश, त्यारे जामसाहेबे तेम करवानो तेने हुकम कर्यो,
एटले तेणे नव हजार कोरीनी वर्धमानशाह उपरे चीठी
लखीने ते नीचे जामसाहेबनी सही करावी लीधी.
पछी ते दुष्ट खजानचीए घेर आवी ते नव हजारना
आंकपर बे मींडा चडावीने नवलाख कोरीनी ते
चीठी करी, पछी तेणे पाछले पहोरे वर्धमानशाह पासे
आवीने त नवलाख कोरीनी चीठी बतावी ते वांची आ
श्चर्य पामी वर्धमानशाहे पोताना भाइ पद्मसिंहने बोलावी
ते चीठी बतावी. ते वांच्याबाद बन्ने भाइओए विचार्यु
के खरेखर महाराजासाहेब आपणापर कोपायमान थया
होय तेम संभवे छे. पछी पद्मसिंहे पोताना वडीलबंधुने
कह्युं के, तमो आ हडमत ठक्करने आपणी वखारे तेडी
जाओ, हुं थोडीवारमांज त्यां आवी सघळी रकममाटे
बंदोबस्त करुं छुं. पछी वर्धमानशाह ते हडमत ठक्करने
साथे लेइ पोतानी वखारे आव्या अने पद्मसिंहशाह ते ची-
ठीनी हकीकतथी वाकेफ थवामाटे महाराजा जामसाहेबनी
मुलाकाते गया, परंतु महाराजासाहेब ते वखते जनानखा-
नामां होवाथी तेने तेमनो मेलाप थयो नही, तेथी
निराश थइ त्यांथी पोतानी वखार तरफ चाली नीकल्या.

एवामां मार्गमां बजारमां तेओने एक अतिशय वृद्ध योगिराज मळ्यो, अने तेणे ते पद्मसिंहशाहपासे भोजन माग्युं. पद्मसिंहशाहे पण तेने कोइ कंदोइनी दुकानपरथी मनगमतुं भोजन अपाव्युं, तथा तेनी आकृतिविगेरे जोइने तेने याद आव्युं के, जे योगिराज आरिखाणमां अमारा घरनी डेलीना आडसरमां सिदरसनुं तुंबडुं लटकावी गयो हतो, तेज खरेखर आ योगिराज छे. एवामां ते योगिराजेज पद्मसिंहशाहने पूछ्युं के, हे वत्स! आजे तुं उदास केम देखाय छे? त्यारे पद्मसिंहशाहे तेमने टुंकामां ते चोरीनी हकीकत कही जणाव्युं के, आ वखते अमारी पासे वखारनी पेटीमां फक्त नवहजार सोनामोहोरोज सीलकमां छे. ते सांभळी ते योगिराजे पोतानी विशाळ जटामांथी एक जडी कहाडीने पद्मसिंहशाहना हाथमां आपी, तथा पोते कंइ पण बोल्या चाल्याविना एकदम अदृश्य थइ गयो. पद्मसिंहशाहे आखाय बजारमां तेने घणी जगोए शोध्यो, परंतु ते कांइपण जगोए दृष्टिए पड्यो नहीं.

हवे ते जडी लेइने पद्मसिंह पोतानी वखारे आव्या, तथा पोताना वडिलबंधुने एकांतमां सर्व वृत्तांत कहीने, योगिनो मेळाप, तथा ते जडीनी हकीकत कही संभळा-

वीने ते जडी तेमना हाथमां आपी. ते जोइ वर्धमानशाहे विचार्युं के, खरेखर योगिनुं रूप धारण करनारी ते आपणी गोत्रदेवीएज तने दर्शन आपीने आ अणीने वखते चित्रावेलनी जडी आपीने आपणने सहाय करी छे. हवे आ जडीने आपणे आपणी नव हजार सोनामोहोरोनी थेलीमां राखीने आ हडमत ठकरने नवलाख सोनामोहोरो तोली आपीयें, केमके हवे आ चित्रावेलनी जडीना प्रभावथी तेमांथी लाखोगमे सोनामोहोरो कहाडतां पण नव हजारनी मूल रकम तेमां बालासज रहेशे. पछी तेओए नवलाख सोनामोहोरो तेने तोली आपी, ते पण आश्चर्य पामी भयथी कंपतोथको ते सोनामोहोरोनी थेलीओनुं गाडुं भरी त्यांथी चाल्यो गयो, अने त्यारथी ते वर्धमानशाहनी वखारनुं नाम नवलाखाना नामथी प्रसिद्ध थयुं, के जे नामथी आजे पण ते मकान ओळखाय छे.

त्यारबाद ते बन्ने भाइओए घेर आवी विचार कर्यो के, हवे आ शेहेरमां रहेवुं लाभकारक नथी. एम विचारी तेओए प्रभातमां पोतानो किमती माल वहाणमां भरी नागनाबंदरथी कुटुंबसहित भद्रावती तरफ प्रयाण कर्युं.

तेओनी साथे तेमनी नोकरी विगेरेना आश्रयवाळा तथा स्नेही संबंधिओ विगेरे मळीने चार हजार ओशवाळ-ज्ञातिना माणसोए पण नवानगर छोडी भद्रावती तरफ प्रयाण कर्युं. त्यारबाद महाराजा जामसाहेबने आ हकीकतनी खबर मळवाथी तेमणे ते लुहाणा हडमत ठक्करने मारी नाख्यो, तथा वर्धमानशाहने पाछा बोलाववा माटे पोताना हजुरीओने मोकल्या, परंतु तेओ पाछा आव्या नहीं. भद्रावतीमां पहोंचतांज कच्छना महाराओ श्रीमारमलजीए ते बन्ने भाइओने घणुंज सन्मान आप्युं, अने तेथी तेओ कुटुंब सहित भद्रावतीमां रही चिरावेळनी जडीना प्रभावथी पोतानो व्यापार करवा लाग्या. तथा भाविभावना प्रबलपणाथी तेओए नवानगरमां बंधावेलां ते श्रीशांतिनाथजीना जिनमंदिरनुं उपर जणावेलुं बाकीनुं कार्य अपूर्ण रही गयुं.

एवामां आचार्य महाराज श्रीकल्याणसागरजी पण विहार करतायका भद्रावतीमां पधार्या, त्यारे ते बन्ने भाइओए महोत्सवपूर्वक तेमनो नगरीमां प्रवेश कराव्यो, त्यारबाद एक वखते आचार्यश्रोना पूछवाथी तेओए नवानगरनो सर्व वृत्तांत कही संभळाव्यो, तथा ते साथे

योगी पासेथी मळेली चित्रावेलनी जडीनी हकीकत पण कहीने पूछयुं के, हे भगवन्! ते योगी कोण हतो? अने शामाटे तेणे अमोने बे वखत सहाय करी? ते संबंधि कंइ हकीकत आपसाहेबना ध्यानमां होय, तो अमोने निवेदन करो? त्यारे महाकालीना वरदानवाळा आचार्यश्रीए पण ते महाकालीनुं आराधन कर्युं. तेथी महाकालीए प्रत्यक्ष थइ आचार्यश्रीने तेमना पूर्वज लालण संबंधि सर्व वृत्तांत कही संभळाव्यो, अने कह्युं के मारां वचनथी बंधायेली हुं लालण वंशना मारा भक्त एवा त्रीजी पहेडीना दरेक पुरुषने सहाय करुं छुं, अने तेथी योगीरूपे में ते बन्ने भाइओने बे वखत सहायता करी छे. पछी आचार्यश्रीए पण ते हकीकत ते बन्ने भाइओने जणावी, ते सांभळी तेओ बन्नेए अत्यंत आनंद पामी आचार्यश्रीने पूछयुं के, अमारी ते गोत्रमातानुं स्थान क्यां छे? अमोने तेमनां दर्शन करवानी घणीज अभिलाषा छे. आचार्यश्रीए कह्युं के ते महाकाली देवीनुं स्थान गुजरातमां आवेला पावागढपर छे.

त्यारबाद प्रभातमांज तेओ कुटुंबसहित त्यांथी प्रयाण करी स्थलमार्गे पावागढपर गया. त्यां तेमणे पो-

बानी गोत्रदेवीनी मूर्तिना दर्शन करी स्तुति करी. पछी रात्रिए ते देवीए पण पोताना अत्यंत शांत, अने महातेजस्वी स्वरूप सहित तेओ बन्ने भाइओने मत्यक्ष दर्शन आपीने कह्युं के, तमारा पूर्वज लालणनी भक्तिथी वचनबद्ध बंधायेली एवी में तमोने योगी स्वरूपथी बे वखत सहाय आपी छे, एम कही तेणीए पोतानी एक स्फटिकनी मूर्ति तेओने आपी पोते अदृश्य थयां. पछी ते बन्ने भाइओए पोतानी ते गोत्रजादेवीना मंदिरनो त्यां जीर्णोद्धार कराव्यो, तथा तेमने नमीने कुटुंबसहित पाछा तेओ भद्रावतीमां आव्या.

त्यारबाद श्री कल्याणसागरसूरिजीना उपदेशथी वर्धमानशाहनी स्त्री नवरंगदेवीए सिद्धचक्रना आराधन रूप तप करीने, बे लाख मुद्रिका खरची तेनुं उजमणुं कर्युं. तेमज पद्मसिंहशाहनी स्त्री कमलादेवीए ज्ञानपंचमीनो तप करी बे लाख मुद्रिका खरची ज्ञानपंचमीनुं उजमणुं कर्युं, तथा घणा आगमग्रंथो विगेरे लखाव्या. वर्धमानशाहे पोताना सर्वथी लघु पुत्र जगडुना विवाह प्रसंगे त्रण लाख मुद्रिका खर्चीने याचकचारणोने चार हजार उंट बक्षीस आप्या. पद्मसिंहशाहे पण पोताना पुत्र श्रीम-

लनो विवाह त्रण लाख मुद्रिका खरचीने कर्यो. आ वर्धमानशाहनुं संस्कृत चारित्र रचनार महाकवि श्री अमरसागरसूरिजीने आचार्यपदवी आपवामां ते बन्ने भाइओए बेलाख मुद्रिकानुं खर्च कर्युं. पोताना साधर्मिओना उद्धार माटे श्रीकल्याणसागरसूरिजीना उपदेशथी ते बन्ने भाइओए सर्व मळी सात लाख मुद्रिका खरची.

एक वखते श्री कल्याणसागरजी महाराजे ते बन्ने भाइओने कह्युं के, आ भद्रावती नगरी बहु प्राचीन छे, प्रथम तेनुं कोशांबी नगरी नाम हतुं, तथा अहिं आ श्रीमहावीर प्रभुनुं प्राचीन जिनमंदिर संप्रतिराजानुं बंधावेलुं छे, ते जिनमंदिरनो प्रथम घणी वखत जीर्णोद्धार थयेलो छे, अने हाल पण तेना जीर्णोद्धारनी जरुर छे. ते सांभळी आ बन्ने भाग्यशाळी भाइओए दोढ लाख मुद्रिका खरचीने तेनो जीर्णोद्धार कराव्यो.

त्यारबाद तेओए बंधावेला नवानगरना श्रीशांतिनाथजीना देरासरनुं अपूर्ण रहेलुं कार्य संपूर्ण करवामाटे त्यां रहेता पोताना त्रीजा भाइ चांपसीशाहने त्रे लाख मुद्रिका मोकलावी, परंतु भाविप्राबल्यताथी ते कार्य संपूर्ण थयुं नहीं. तेमज तेओए ते विशाळ जिनमंदिरना हमेश माटेना

सर्व सारुं पोतानी नव वाडीओ, चार हेतरो, तथा एकावन हाटोनी पंक्ति समर्पण करी.

त्यारबाद एक दिवसे श्रीकल्याणसागरसूरिजीना उपदेशथी तेओए सर्व तीर्थोनी कुटुंबसहित यात्रा करवानो निश्चय कर्यो. तेथी तेओए प्रथम गिरनारपर जइ त्यांनी यात्रा करी बे लाख मुद्रिका खरचीने त्यांना श्रीनेमिनाथ प्रभुना जिनमंदरनो जीर्णोद्धार कर्यो. पछी तेओए शत्रुंजयतीर्थनी यात्रा करी त्यां बे लाख मुद्रिका खरचीने ध्वजारोपण कर्युं. त्यारबाद तारंगे आवीने तेओए अढीलाख मुद्रिका खरचीने त्यांना श्रीअजितनाथजीना जिनमंदिरनो जीर्णोद्धार कराव्यो. पछी आबुपर्वतपर जइ त्यांनी यात्रा करी विमलशाह तथा वस्तुपालनां मळी बन्ने जिनमंदिरोनो पांच लाख मुद्रिका खरचीने तेओए जीर्णोद्धार कराव्यो, तथा ते जिनमंदिरोनी कारिगिरि जोइ तेओ अत्यंत आनंद पाम्या. पछी सम्मेतशिखरपर जइ त्यांनी यात्रा करीने अढीलाख मुद्रिका खरचीने त्यां पावडीओ बंधावी. त्यारबाद तेओए वैभार, चंपा, काकंदी, पावापुरी, राजगृही, वाणारसी, हस्तिनापुर विगेरे तीर्थभूमिओनी यात्रा करीने त्यां पण द्रव्य खरच्युं

एवी रीते अनेक प्रकारनां सुकृतोवडे पोताना आत्माने पवित्र करी श्रीवर्धमानशाह शेठ पोतानुं ब्यासी वर्षोनुं आयुष्य संपूर्ण करी आराधनापूर्वक भद्रावतीमां स्वर्गे गया. तेमना अग्निसंस्कारनी जगोए तेमना भक्तिवंत लघुबंधु पद्मसिंहशाहे त्रण लाख मुद्रिका खरचीने एक अतिकारिगिरीवाळी विशाळ वाव बंधावी, के जे वाव हालमां महोटी सेलरवावना नामथी ओळखाय छे, तथा ते वावना किनारापर एक शांतिनाथ प्रभुनो देहेरी बंधावी, तथा तेमना कारजमां बार लाख मुद्रिका खरचीने समस्त कच्छ तथा हालारने मिष्टान्न भोजन कराव्युं.

त्यारबाद पद्मसिंहशाहे पण पोतानो अंतसमये पोताना वडिलबंधु वर्धमानशाहना वीरपाल, विजपाल, भारमल्ल तथा जगडु नामना चार पुत्रोने, तथा पोताना श्रीपाल, कुरपाल तथा रणमल्ल नामना त्रण पुत्रोने पोतानी पासे बोलावी द्रव्यआदिकना भागोमाटे तेओनो अभिप्राय पूछयो. त्यारे तेओए कह्युं के, अमो सर्वने हवे जूदा थवानी इच्छा छे, माटे द्रव्यनो भाग वहेंची आपो ? ते सांभळी पद्मसिंहशाहना हृदयमां जरा खेद तो थयो, परंतु तेओनी इच्छा विभक्त थवानी होवाथी चित्रावेलनी जडीयुक्त

सोनामोहोरोनी थेलीवाळी तेणे पेटी उपाडी, पछी ते थेलीमांथी सात लाख मुद्रिकाओ ज्यारे ते गणी रह्या, त्यारे तेज समये ते जडी दैविक प्रभावथी अदृश्य थइ गइ, तथा थेलीमांनी मुद्रिकाओ पण खलास थइ. ते जोइ पद्मसिंहशाहे विचार्युं के, खरेखर आ लोकोना भाग्यमां हवे ते चित्रावेलनी जडी नथी. पछी तेणे ते साते पुत्रोने सरखे भागे ते एकेक लाख सोनामोहोरो आपी दीधी तथा तेओने कुलदेवीनी प्रसन्नताआदिक पोतानुं सर्व वृत्तांत आदिथी कही संभळाव्युं. महाकालीए आपेली पोतानी स्फटिकनी मूर्ति वर्धमानशाहना वृद्ध पुत्र वीरपालने सोंपी, अने कह्युं के आनुं पूजन करवाथी सर्व प्रकारनां विघ्नोनो विनाश थशे, तथा कष्ट पड्ये अट्ठमना तपपूर्वक ते कुलदेवीनुं सम्यक् प्रकारे आराधन करवाथी ते प्रत्यक्ष थइ तमारा कुटुंबनां कष्टोने दूर करशे. त्यारबाद ते पद्मसिंहशाह अरिहंतआदिकना शरणपूर्वक आराधनासहित पोतानुं सीत्तोतेर वर्षोनुं आयु संपूर्ण करी शांत चित्तथी स्वर्गे गया. पछी तेमना श्रीपाल आदिक पुत्रोए मळीने समयानुसार तेमनां कारज विगेरे कर्यां.

वर्धमानशाह तथा पद्मसिंहशाहनी स्त्रीओ पोताना

पतिना स्वर्गगमन पहेलांज शुभ ध्यानथी काळ करी स्वर्गे गइ हती. त्यारबाद केटलोक समय वीत्याबाद ते जाहोजलालीवाळी प्राचीन भद्रावती* नगरीमां दैवयोगे महामारीनो उपद्रव थयो, अने तेथी त्यां घणा माणसो मृत्यु पामवाथी धीमेधीमे ते नगरी उज्जड थइ गइ. ते वखते सर्व लोको ते नगरी छोडीने जूदीजूदी जगोए जइ वस्या. वर्धमानशाहना वीरपाल आदिक चारे पुत्रो कुटुंब सहित त्यांथी निकळी भुजमां जइ वस्या, तथा पद्मसिंहशाहना त्रणे पुत्र पोताना कुटुंबसहित त्यांथी निकळी मांडवीमां जइ वस्या. वर्धमानशाहना सर्वथी नाना पुत्र जगडुशाह महाबुद्धिवान तथा घणा उदार दिलना हता, तेमणे वृद्धावस्थाए पहोंचेला एवा श्रीकल्याणसागरसूरिजीने आमंत्रण करी महोत्सवपूर्वक भुजनगरमां पधराव्या, अने तेमनी अत्यंत भक्ति करी. गुरुमहाराजे पण तेमना पिता श्रीवर्धमानशाहनुं सर्व वृत्तांत तेनी पासे कही संभळाव्युं. ते सांभळी अत्यंत खुशी थयेला जगडुशाहे पितृभक्ति माटे तेमनुं चरित्र संस्कृत भाषामां काव्यबद्ध रचवा माटे आचार्यश्रीने विनंति करी. जेथी आचार्यश्रीए

---

* हालमां ते भद्रेसर (वसही) कहेवाय छे.

पण पोताना महाकवि शिष्य अमरसागरसूरिजीने चरित्र रचवा माटे आदेश कर्यो. अने तेथी ते महाकवि श्रीअमरसागरसूरिजीए विक्रम संवत १६९१ना श्रावण सुद सातमने दिवसे श्रीवर्धमानपद्मसिंहचरित्र नामनो संस्कृत काव्यबद्ध ग्रंथ रचीने संपूर्ण कर्यो. ते चारित्रनो भावार्थ लेइने आ सर्व वृत्तांत* छापी प्रसिद्ध कर्यो छे. ते माटे ते चरित्रने अंते श्रीअमरसागरसूरि लखे छे के—

तनुजो वर्धमानस्य । जगडुः सर्व तोलघुः ॥
औदार्यधैर्यगांभीर्या—द्यनेकगुणमंडितः ॥ १ ॥
आह्वयामास सूरींद्रान् । वृद्धान् कल्याणसागरान् ॥
सुजोग्लनगरे भक्त्या । महोत्सवपुरस्सरं ॥२॥ युग्मं ॥
चक्रे तेन महाभक्ति—र्गुरूणां विनयोज्ज्वला ॥
गुरुभिर्गदितं तस्य । पितुर्वृत्तं समं ततः ॥ ३ ॥
तत् श्रुत्वा जगडुस्तूर्ण—ममंदं मुदमुद्वहन् ॥
पितृपितृव्यसद्भक्ति—परः कीर्त्यभिलाषुकः ॥ ४ ॥

* अमारा तरफथी प्रथम छपाइ बहार पडेल श्रीविजयानंदाभ्युदय महाकाव्यमां शेठ वर्धमानशाहनुं जे संक्षिप्त वृत्तांत लखेलुं छे, ते दंतकथाने आधारे लखायेलुं छे, परंतु त्यारबाद तेमनुं संस्कृत चरित्र मळवाथी आ वृत्तांत ते चरित्रनो सार लेइ संक्षेपथी आपेलुं छे.

प्रार्थयामास सूरींद्रान् । श्रीमत्कल्याणसागरान् ॥
चरित्ररचनायैष । एतयोर्भव्यबोधये ॥ ५ ॥ युग्मं ॥

सूरयोऽप्यथ संतुष्टा-स्तस्य वांछामपूर्तये ॥
जगडोर्गुरुतातोरु-भक्तिं च प्रविलोक्य ते ॥ ६ ॥

आदिशन्नमरसागरं कविं ।
तच्चरित्ररचनाय सादरं ॥

स्वीयपट्टकवरोदयाचले ।
भास्वरद्युतिभरोरु भास्करं ॥ ७ ॥ युग्मं ॥

एवं प्रेरणयैष तस्य जगडोर्ग्रंथोऽथ संवत्सरे ।
एकांकर्त्तुशशांकसंपरिमिते ह्यादेशतः सूरितः ॥
शुक्ले श्रावणसप्तमीशुभदिने सूरीश्वरैर्भावितः ।
श्रीमद्भिरमराग्रसागरवरैः संपूर्णतां प्रापितः ॥ ८ ॥

औदार्यं च निरीक्ष्य यस्य जगडोरर्थिव्रजप्रीणनं ।
दुष्कालोद्धरणप्रसिद्धजगडोः पूर्वंश्रुतस्याथ तत् ॥
नामापीह जगज्जनस्मृतिपथं नागादतीव श्रुतं ।
जीयादेष जनप्रियश्च जगडुः श्रीवर्धमानांगजः ॥ ९ ॥

लालणाद्योशगोत्रिणां । सर्वेषां सुखकारकं ॥
धनदं ह्यपरं चैनं । जगडुं जगदुर्बुधाः ॥ १० ॥

न च कोऽपि गतो ह्यर्थी । दूनस्तस्य गृहांगणात् ॥
जगडोर्भोजनादीनां । दानं च ददतोऽनिशं ॥ ११ ॥
जगडोरस्य कीर्तिश्च । विस्तृता भारतेऽखिले ॥
चारणैः कविभिर्गीय–माना नित्यं पदे पदे ॥ १२ ॥
जगडुर्जगडुरेव । वर्धमानांगसंभवः ॥
अपरो धनदो जीयात् । सर्वदा कविभिः स्तुतः ॥१३॥
तस्य गेहांगणं नित्य–मर्थिसार्थसमाकुलं ॥
विलोक्य जगडुर्लोकों । जगडोः श्रीनिकेतनं ॥१४॥

विक्रमना अढारमा सैकामां कच्छ मांडवीमां आ जगडुशाहना पुत्र गोधाशाहना पुत्र वल्लभजीशाह महाभाग्यशाली पुरुष थया, तथा तेओ कच्छना राजाना कारभारी हता. तेमना पुत्र नेमिदास एक प्रतापी पुरुष थया छे, अने तेथी मांडवी पासेना गुंदीयारी गाममां तेमनी देरी करेली छे, अने तेमां तेमनी घोडेस्वार थयेली मूर्ति स्थापन करी छे, अने तेमना वंशजो त्यां जइ वरकन्यायी छेडाछेडी छोडे छे. वळी आ जगडुशाहना वंशमां नवानगरमां थयेला शेठ जेठाशाह तथा तेमना पुत्र कामसीशाह भाग्यशाली पुरुषो थया छे, तथा तेओए

घणां घणां धार्मिक कार्यो करेलां छे. ते शामजीशाहनां धर्मपत्नी वीरुबाइ एक महासती तरिके प्रसिद्ध थयेलां छे. तेमनो जन्म कच्छ अंजारना एक प्रसिद्ध अने धनवान गृहस्थ शेठ वेणीदास उकेडाने घेर थयो हतो. तेमनुं सगपण शामजीशाह साथे थयाबाद शामजीशाह कोइ पूर्वकर्मना संयोगथी बन्ने आंखे अपंग थया हता. तेथी वीरुबाइना मातापिताए पोतानी ते पुत्रीनुं थयेलुं सगपण तोडाववानो विचार कर्यो, परंतु ते महासती वीरुबाइए पोताना ते अपंग पतिसाथेज लग्न करवानी प्रतिज्ञा करी, जेथी छेवटे तेमनां शामजीशाह साथेज लग्न करवामां आव्यां, ते सती सरखां वीरुबाइ महाभाग्यशाली थयां छे. तथा तेमना पुत्र हंसराजभाइ जैनशास्त्रोना तत्वज्ञानी तरीके प्रसिद्ध थयेला हालमां नवानगरमां (जामनगरमां) विद्यमान छे. तेमना पुत्र पंडित श्रावक हीरालाले आ पुस्तक जन समुदायना हित माटे संग्रह करी छापी प्रसिद्ध कर्युं छे. ॥ श्रीरस्तु ॥

॥ समाप्तं चेदं पुस्तकं गुरुश्रीमत् चारित्रविजयसुप्रसादात् ॥

सूचना.

आ पुस्तकमां छपायेला दरेक गोत्रना आंबाओ तेना पूरता ग्राहको थयेथी बहार पाडवामां आवशे.

दरेक गोत्रना एक एक आंबानी

अगाउथी किंमत रु. ३)

पाछळथी किंमत रु. ४)

ली. प्रसिद्ध कर्ता

पंडित हीरालाल हंसराज लालन

(जामनगरवाला)

जामनगर.

(काठीयावाड)

